

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

நற்றிணை - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

பாகம் 4, பாடல்கள் 301- 400,

ஆசிரியர்: அ. தட்சிணாமூர்த்தி

Narrinai

English Translation by A Dakshinamurthy

part 4, verses 301- 400

In Tamil script, unicode/utf-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Tamil Virtual Academy for providing a scanned PDF of this work.

This e-text has been prepared using Google OCR online tool and subsequent proof-reading of the output file.

We thank Mr. R. Navaneethakrishnan for his assistance in proof-reading of the text.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2022.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<https://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

**Narrinai English Translation by A Dakshinamurthy,
part 4, verses 301-400**

Source:

THE NARRINAI FOUR HUNDRED

Translated by Dr. A. Dakshinamurthy

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் / International Institute of Tamil Studies

C.P.T. Campus, Tharamani, Chennai - 600 113 2001, 830 pages

-----

301. குறிஞ்சி

'நீள் மலைக் கலித்த பெருங் கோற் குறிஞ்சி
நாள்மலர் புரையும் மேனி, பெருஞ் சுனை
மலர் பிணைத்தன்ன மா இதழ் மழைக் கண்,
மயில் ஓரன்ன சாயல், செந் தார்க்
கிளி ஓரன்ன கிளவி, பணைத் தோள்,
பாவை அன்ன வனப்பினள் இவள்' என,
காமர் நெஞ்சமொடு பல பாராட்டி,
யாய் மறப்பு அறியா மடந்தை –
தேம் மறப்பு அறியாக் கமழ் கூந்தலளே.

சேட்படுத்து, 'பிரிவின்கண் அன்பின் இயற்கையில் தகுவகையதோர்
ஆற்றாமையினான்' என்று, தோழி தன்னுள்ளே சொல்லியது.

— பாண்டியன் மாறன் வழுதி.

301. KURINCI

(The friend of the heroine speaks to herself after informing the hero
of the rare greatness of the heroine)

Our mother, her heart brimming with love,
Praises her daughter in glowing terms thus:
"My daughter is hued like the Kuriñci flower of big stalk
That burgeons on the lofty mountain,
And her cool eyes are like the dark-petalled,
Kuvaļai blooms that unfold in a deep spring.
She has the grace of a peacock
And her words are sweet
Like the voice of the parrots
With ruddy stripes around their necks!
Her arms resemble bamboo stems
And she is verily the image of the goddess
In the Kolli range!"
My friend is a girl of whom our mother
Cannot be oblivious even for a while!
Her tresses send forth a sweet fragrance!
- Pāntiyan Māran Valuti

302. பாலை

இழை அணி மகளிரின் விழைதகப் பூத்த
நீடு கரி இணர சுடர் வீக் கொன்றைக்
காடு கவின் பூத்த ஆயினும், நன்றும்
வரு மழைக்கு எதிரிய மணி நிற இரும் புதல்
நறை நிறம் படுத்த நல் இணர்த் தெறுழ் வீ
தாஅம் தேரலர்கொல்லோ --சேய் நாட்டு,
களிறு உதைத்து ஆடிய கவிழ் கண் இடு நீறு
வெளிறு இல் காழ வேலம் நீடிய
பழங்கண் முது நெறி மறைக்கும்,
வழங்கு அருங் கான இறந்திசினோரே?

பருவம் கழிந்தது கண்டு தலைமகள் சொல்லியது.

- மதுரை மருதன் இளநாகனார்

302. PĀLAI

(The heroine speaks after the lapse of the time set by the hero for his return)

Our lover went to a far-off land
Treading an impassable and hazardous path
Through the wilderness; here, the tuskers
Kick the ground with their feet
And the abundant dust raised
Veils fully the ancient path
Rich in Vēlam trees of hardy trunks.
Now, the Konrai trees are glowing
With bunches of burgeoned flowers;
They feast the eyes of every onlooker;
These trees resemble the women
Richly adorned with golden jewels;
Even if our lover had not seen there Konrai trees,
Would he not at least see the Erul flowers
Which appear in bunches?
These have grown grey
As the rainy season is over.
These flowers are seen
Amidst the sapphia-like bushes
Well-fed by the new showers of rain.
Has he not seen these flowers?
(Had he, he would have returned home as promised.)

- Maturai Marutan Iḷanākaṇār

303. நெய்தல்

ஒலி அவிந்து அடங்கி, யாமம் நள்ளென,
கலி கெழு பாக்கம் துயில் மடிந்தன்றே;
தொன்று உறை கடவுள் சேர்ந்த பராரை
மன்றப் பெண்ணை வாங்கு மடற் குடம்பைத்
துணை புணர் அன்றில் உயவுக் குரல் கேட்டொறும்,
'துஞ்சாக் கண்ணள், துயர் அடச் சாஅய்,
நம்வயின் வருந்தும், நன்னுதல்' என்பது
உண்டுகொல்?-- வாழி, தோழி! தெண் கடல்
வன் கைப் பரதவர் இட்ட செங் கோல்
கொடு முடி அவ் வலை பரியப் போக்கி,
கடு முரண் எறி சுறா வழங்கும்
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன்தன் நெஞ்சத்தானே.

வேட்கை தாங்குகில்லாளாய்த் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது; சிறைப்புறத்தான்
என்பது மலிந்ததூஉம் ஆம்.

- மதுரை ஆருலவிய நாட்டு ஆலம்பேரி சாத்தனார்

303. NEYTAL

(The heroine speaks to her friend urged by excessive love)

Friend!

This is dead of night.

All the noises having died out,

This ever-bustling seashore hamlet

Is in deep slumber steeped.

Our lover is the chief of a littoral region

Where a murderous shark of enormous strength
Roams about, after having damaged
The beautiful fishing net, red in hue
With well-bound knots, which our fisherfolk
With strong hands had cast
In the clear-watered sea!
He would think thus :
"My beloved endowed
With lovely forehead will be assailed
By intense grief and spend sleepless nights
And grow weak, nurturing resentment her heart
For us, whenever she hears
The voice that causes pain to the lonely
Of the night heron that enjoys union
With its mate, in the nest
Built amidst the curved leaves
Of the palmyra tree with swelled bottom,
That thrives in the village common
which was installed a deity in the distant past:"

- Maturai Ārulaviya Nāttu Alpēri Cattanār

304. குறிஞ்சி

வாரல் மென் தினைப் புலவுக் குரல் மாந்தி,
சாரல் வரைய கிளையுடன் குழீஇ,
வளி எறி வயிரின் கிளி விளி பயிற்றும்
நளி இருஞ் சிலம்பின் நல் மலை நாடன்
புணரின், புணருமார் எழிலே; பிரியன்,
மணி மிடை பொன்னின் மாமை சாய, என் -

அணி நலம் சிதைக்குமார் பசலை; அதனால்,
அசணம் கொல்பவர் கை போல், நன்றும்,
இன்பமும் துன்பமும் உடைத்தே,
தண் கமழ் நறுந் தார் விறலோன் மார்பே.

வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக, ஆற்றாளாகிய தலைமகள்
வன்புறை எதிர் மொழிந்தது.

- மாறோக்கத்து நப்பசலையார்

304. KURIŃCI

(There is delay in the hero wedding the heroine; To the consolation
offered by her friend she replies)

Our lover is the chief of a goodly domain
Of hills with high ranges.
Here, the flocks of parrots gather
And eat the millet ears,
Soft and fragrant, and prattle
In their voice, sweet like the Vayir-melody!*

If he is beside me,
I glow with greater charm!
Whereas in his absence,
My body which shines like gold embedded with blue-gem
Loses its splendour, pervaded by pallor.
See my friend,
The very same chest bedecked with fragrant wreaths
Of my victorious lover is the source
Of both pleasure and pain,
Like the hand of the Acunam-killer!

Notes: Acuṇam:

A legendary bird animal which is supposed to be a lover of music. In its presence hunters would play a melodious yāl and then suddenly stop playing it and begin sounding a drum of harsh tone, which would cause its instant death.

* Vayir --A wind instrument wrought of bamboo stem. It is considered to be the prototype of the present day Nadaswaram.

-----
305. பாலை

வரி அணி பந்தும், வாடிய வயலையும்,
மயில் அடி அன்ன மாக் குரல் நொச்சியும்,
கடியுடை வியல் நகர் காண் வரத் தோன்ற,
தமியே கண்ட தண்டலையும் தெறுவர,
நோய் ஆகின்றே--மகளை!-- நின் தோழி,
எரி சினம் தணிந்த இலை இல் அம் சினை
வரிப் புறப் புறவின் புலம்பு கொள் தெள் விளி,
உருப்பு அவிர் அமையத்து, அமர்ப்பனள் நோக்கி,
இலங்கு இலை வெள் வேல் விடலையை
விலங்கு மலை ஆர் இடை நலியும்கொல் எனவே.

நற்றாய் தோழிக்குச் சொல்லியது; மனை மருட்சியும் ஆம்.

- கயமனார்

305. PĀLAI

(The mother shares her sorrows with the confidante of her eloped daughter)

The beautiful ball of my daughter

Now lies uncared for;

In my house, spacious and well-guarded;

The Vayali creeper (which she reared) has wilted;
The Nocci tree is there,
With its dusky clusters of flowers;
The grove looks desolate;
Above all, I am greatly anguished
By thinking on my daughter.
I fear, your friend would annoy with her look,
Turned red, owing to aestival heat,
The youth, the wielder of a victorious lance
That sports a shining leaf,
While walking through the perilous path
Intercepted by hills.
I am worried
That she would annoy the lad
When she hears the painful call
Of the pigeon with striped back
Which is perched on the leafless
But comely branch of a tree,
During the eventide
When the sun's rays are less fierce!

- Kayamanār

-----
306. குறிஞ்சி

தந்தை வித்திய மென் தினை பைபயச்
சிறு கிளி கடிதல் பிறக் கியாவணதோ—
'குளிர் படு கையள் கொடிச்சி செல்க' என,
நல்ல இனிய கூறி, மெல்லக்
கொயல் தொடங்கினரே கானவர்; கொடுங் குரல்

சூற் பொறை இறுத்த கோல் தலை இருவி
விழவு ஒழி வியன் களம் கடுப்பத் தெறுவர,
பைதல் ஒரு நிலை காண வைகல்
யாங்கு வருவதுகொல்லோ--தீம் சொல்
செறிதோட்டு எல் வளைக் குறுமகள்
சிறு புனத்து அல்கிய பெரும் புற நிலையே?

புனல் மடிவு உரைத்துச் செறிப்பு அறிவுறீஇயது;
சிறைப்புறமும் ஆம்.

- உரோடகத்துக் கந்தரத்தனார்

306. KURIŃCI

(The friend of the heroine informs the hero of the confinement of the heroine)

What will betide, henceforth, to our guarding
The soft-stalked millet crops,
Which our father sowed and reared?
For, our hillsfolk have slowly started to harvest the cars
Addressing us with sweet and good words thus:
"O kořicci with your kuřir!"
May you go home!"
The barren stalks, their heads now
Mere sticks, denuded of their heavy curved ears,
Cause the field look desolate,
Very like the wide arena after a festival is over!
It is indeed a painful sight!
Our young lass of sweet words
Who is adorned with glittering bracelets, once stood
On the wide-based loft
Built in the small field!

Alas, how can the hero afford to come here,
Only to behold the desolate field and the deserted loft?

- Urōtakattukkantarattanar.

1. Koticci - The women of the hill
2. Kulir - A musical instrument played for driving the birds away.

307. நெய்தல்

கவர் பரி நெடுந் தேர் மணியும் இசைக்கும்;
பெயர் பட இயங்கிய இளையரும் ஒலிப்பர்;
கடல் ஆடு வியல் இடைப் பேர் அணிப் பொலிந்த
திதலை அல்குல் நலம் பாராட்டிய
வருமே --தோழி!--வார் மணற் சேர்ப்பன்;
இறை பட வாங்கிய முழவுமுதற் புன்னை
மா அரை மறைகம் வம்மதி--பானாள்,
பூ விரி கானல், புணர் குறி வந்து, நம்
மெல் இணர் நறும் பொழில் காணா
அல்லல் அரும் படர் காண்கம் நாம், சிறிதே.

குறி நீட ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத்தோழி வற்புறுத்தியது.

- அம்மூவனார்

307. NEYTAL

(The friend of the heroine speaks to the heroine)

O friend!

The sweet tinkling of the bell

Of the chariot, pulled by galloping steeds

Is heard!

We also hear the noise
Of the walking attendants.
The chief of the beach
Dight with hill-like sand-dunes
Will come to praise the beauty
Of your forelap covered with yellow speckles!
Come, let us hide ourselves,
Behind the Punnai tree by our house
The tree with bent and drum-like base,
And enjoy for a while,
The unbearable anguish,
Caused by his failure to meet us
In the appointed place,
Amidst the grove, rich in fragrant
Bunches of flowers!
- Ammūvanār.

-----
308. பாலை

செல விரைவுற்ற அரவம் போற்றி,
மலர்ஏர் உண்கண் பனி வர, ஆயிழை
யாம் தற் கரையவும், நாணிள்ள வருவோள்,
வேண்டாமையின் மென்மெல வந்து,
வினவலும் தகைத்தலும் செல்லாள் ஆகி,
வெறி கமழ் துறு முடி தயங்க, நல் வினைப்
பொறி அழி பாவையின் கலங்கி, நெடிது நினைந்து,
ஆகம் அடைதந்தோளே; அது கண்டு,
ஈர் மண் செய்கை நீர் படு பசங் கலம்
பெரு மழைப் பெயற்கு ஏற்றாங்கு, எம்

பொருள் மலி நெஞ்சம் புணர்ந்து உவந்தன்றே.

நெஞ்சினால் பொருள் வலிக்கப்பட்டதலைமகன் தலைமகளை எய்தி ஆற்றானாய்,
நெஞ்சினைச் சொல்லிச் செலவு அழுங்கியது.

- எயினந்தை மகன் இளங்கீரனார்

308. PĀLAI

(The hero gives up his journey)

My beloved of choice jewels
Heard the noise, when I was
Busy preparing myself for departure,
To go in quest of riches.
At once, her flowery eyes became tear-bedewed!
When I summoned her, she neared me
In slow and gentle steps;
Bashfulness was writ large
In her face; her hesistant movement
Indicated her disapproval.
She neither questioned me nor tried
To stop my journey.
Assailed by anguish, she was thoughtful
And suddenly fell on my chest.
Then, her knotted hair shone,
And she resembled an artful doll
Which thrown out of gear, borke down.
At this, my heart set on garnering riches,
Melted to become one with hers,
Very like an earthen vessel,

Damp and unbaked,
That becomes one with water
When exposed to heary downpour!
- Eyincntai Makan Iḷankiranār.

-----
309. குறிஞ்சி

நெகிழ்ந்த தோளும், வாடிய வரியும்,
தளிர் வனப்பு இழந்த என் நிறனும், நோக்கி,
'யான் செய்தன்று இவள் துயர்' என, அன்பின்
ஆழல்; வாழி! --தோழி!--'வாழைக்
கொழு மடல் அகல் இலைத் தளி தலைக் கலாவும்,
பெரு மலை நாடன் கேண்மை நமக்கே
விழுமமாக அறியுநர் இன்று' என,
கூறுவையென்னோ , நீயே;
தேறுவன்மன் யான், அவருடை நட்பே.

'வைவுநீட ஆற்றாள்' எனக் கவன்று தான் ஆற்றாளாகிய
தோழியைத் தலைமகள் ஆற்றுவித்தது.
- கபிலர்

309. KURINCI

(The heroine consoles her friend who grieved for her growing weak)

My friend!
My arms have drooped,
Lovely lines have faded,
And the hue of my skin, once shining
Like mango-shoots has changed.

As you have great love for me,
You think,
“I am the author of my friend's grief?”
Stop grieving so!
You also feel sorry saying,
That there is none to comprehend the pain
Your kinship with the chief
Of a huge mountain where rain-water
Gets locked in the wide leaves
Amidst the fleshy sheath of banana.
But I can wait for him,
For, I am confident that his kinship thrives.

- Kapilar

310. மருதம்

விளக்கின் அன்ன சுடர் விடு தாமரை,
களிற்றுச் செவி அன்ன பாசடை தயங்க,
உண்துறை மகளிர் இரிய, குண்டு நீர்
வாளை பிறழும் ஊரற்கு, நாளை
மகட் கொடை எதிர்ந்த மடம் கெழு பெண்டே!
தொலைந்த நாவின் உலைந்த குறு மொழி
உடன்பட்டு, ஓராத் தாயரொடு ஒழிபுடன்
சொல்லலைகொல்லோ நீயே--வல்லை,
களிறு பெறு வல்சிப் பாணன் கையதை
வள் உயிர்த் தண்ணுமை போல,
உள் யாதும் இல்லது ஓர் போர்வைஅம் சொல்லே?

வாயிலாகப் புக்க விறலியைத் தோழி சொல்லியது. விறலியை
எதிர்ப்பட்ட பரத்தை சொல்லியதூஉம் ஆம்.

310. MARUTAM

(The companion of the heroine speaks to a woman-dancer who visits the heroine's house, as the messenger of the hero)

Ignorant woman!

Our lover is the lord of a plain.

In his domain, Vālai fishes frisk about

And disturb the water in a deep tank;

This results in the green leaves,

Like elephant's ears of the lotus

With flowers like flames of fire,

Getting lashed;

The frisking sound also scares

The womenfolk who go there

To fetch drinking water!

You have agreed to arrange a hetaira

Tomorrow, for that lord!

Have you failed to secure one,

In spite of your talent to wield

Your base tongue and utter words

Clothed in falsehood to win

The favour of the ignorant mothers

Of the bawds?

Did not your words, hollow like

The dinsome drum of the Pāṇan

Who receives the gift of an elephant from patrons,

Help you secure a strumpet?

- Parananar.

Note:

The friend of the heroine means to say that, the woman dancer would not have come to them as messenger, had she succeeded in securing a hetaira for the chief.

311. நெய்தல்

பெயினே, விடு மான் உழையினம் வெறுப்பத் தோன்றி,
இருங் கதிர் நெல்லின் யாணரஃதே;
வறப்பின், மா நீர் முண்டகம் தாஅய்ச் சேறு புலர்ந்து,
இருங் கழிச் செறுவின் வெள் உப்பு விளையும்,
அழியா மரபின் நம் மூதூர் நன்றே—
கொழு மீன் சுடு புகை மறுகினுள் மயங்கி,
சிறு வீ ஞாமல் துறையுமார் இனிதே;
ஒன்றே--தோழி!--நம் கானலது பழியே;
கருங் கோட்டுப் புன்னை மலர்த் தாது அருந்தி,
இருங் களிப் பிரசம் ஊது, அவர்
நெடுந் தேர் இன் ஒலி கேட்டலோ அரிதே.

அலர் கூறப்பட்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

- உலோச்சனார்

311. NEYTAL

(The confidante consoles the heroine)

When the clouds pour rains,
Our village is blessed with the fresh wealth
Of huge ears of paddy that bend their heads

Like the dense manes of horses.
If drought prevails,
The creek-banks become thick
With Mulli plants; the mire goes dry;
But crystalline salt abounds in the pans nearby.
Thus, our hamlet with its eternal prosperity is good.
Its ford also is sweet.
With its Ñālal trees with tiny flowers.
The streets are full of smoke
As the village folk roast fish in fire.
Yet the village suffers from a blemish
That is, we do not hear
The sweet tinkle of the bells
From the tall chariot of our lover,
As the dusky bees hum sweetly,
After getting intoxicated
With the honey from the flowers of the dark-trunked Punnai trees.

- Uloccanār

312. பாலை

நோகோ யானே, நோம் என் நெஞ்சே
'பனிப் புதல் ஈங்கை அம் குழை வருட,
சிறை குவிந்திருந்த பைதல் வெண் குருகு,
பார்வை வேட்டுவன், காழ் களைந்தருள,
மாரி நின்ற, மையல் அற்சிரம் –
யாம் தன் உழையம் ஆகவும், தானே,
எதிர்த்த தித்தி முற்றா முலையள்,
கோடைத் திங்களும் பனிப்போள் –

வாடைப் பெரும் பனிக்கு என்னள்கொல்?' எனவே.

பொருள் வலித்த தலைமகன் நெஞ்சினை நெருங்கிச் சொல்லியது.

- கழார்க் கீரன் எயிற்றியார்

312. PĀLAI

(The hero addresses his own heart)

O my troubled heart!
My delicate-breasted beloved
Has yellow speckles all over her body.
She would shake with fear
Even during summer, and even in my presence.
Alas, what will betide her
During the season of heavy dew-fall,
When the cold northerly blows?
What will be her plight
During the confusing dewy season
When a kindly hunter unties
The binding know, from the legs.
Of a decoy bird, a white heron,
Which is intensely anguished
And which sits, its feathers folded,
And its body gently brushed
By the cool Inkai leaves?

- Kalārkkiran Eyirriyār.

-----

313. குறிஞ்சி

கருங் கால் வேங்கை நாள் உறு புதுப் பூ,
பொன் செய் கம்மியன் கைவினை கடுப்ப,
தகை வனப்புற்ற, கண்ணழி கட்டழித்து,
ஒலி பல் கூந்தல் அணி பெறப் புனைஇ,
காண்டற் காதல் கைம்மிகக் கடிஇயாற்கு
யாங்கு ஆகுவம்கொல்?—தோழி!—காந்தள்
கமழ் குலை அவிழ்ந்த நயவருஞ் சாரல்
கூதள நறும் பொழில் புலம்ப ஊர்வயின்
மீள்குவம் போலத் தோன்றும் —தோடு புலர்ந்து
அருவியின் ஒலித்தல் ஆனா,
கொய்பதம் கொள்ளும், நாம் கூஉம் தினையே.

தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்,
புனம் அழிவு உரைத்தது, செறிப்பு அறிவுறீஇயது.
- தங்கால் பொற்கொல்லன் வெண்ணகனார்.

313. KURIŃCI

(The confidante of the heroine indicates that her friend is confined to her home when the hero waits close by.)

O my friend!

The millet crops which we guarded

Against the plundering birds

Are fully ripe and are ready for harvest.

The dry blades rustle and sound

Like a falling cascade.

It seems we will leave for our home,

Causing the fragrant grove look desolate.

The grove, rich in Kūṭaḷam plants
Is in the comely hill-range
Where Kantal flowers in clusters
Breathe their sweet fragrance.
How shall we get over the hazards
Of the path and get to our lover, the deserter.
Our heart is full of desire to behold him
And our dense, charming hair glowing
Like unto the workmanship of a goldsmith,
Glow with the flowers, fresh of the dark-trunked Vēnkai blooms?
- Tankāl Porkollan Vennakanar.

-----
314. பாலை

'முதிர்ந்தோர் இளமை ஒழிந்தும் எய்தார்;
வாழ் நாள் வகை அளவு அறிஞரும் இல்லை;
மாரிப் பித்திகத்து ஈர் இதழ் அலரி
நறுங் காழ் ஆரமொடு மிடைந்த மார்பில்,
குறும் பொறிக் கொண்ட கொம்மை அம் புகர்ப்பின்
கருங் கண் வெம் முலை ஞெழுங்கப் புல்லிக்
கழிவதாக, கங்குல்' என்று
தாம் மொழி வன்மையின் பொய்த்தனர், வாழிய –
நொடி விடுவன்ன காய் விடு கள்ளி –
அலங்கல்அம் பாவை ஏறி, புலம்பு கொள்
புன் புறா வீழ் பெடைப் பயிரும்
என்றாழ் நீளிடைச் சென்றிசினோரே!

பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது.

- முப்பேர் நாகனார்

314. PĀLAI

(The separated heroine expresses her anguish to her companion)

In the extending and burning wilderness,
There are Kalli plants with swaying branches;
They look like dolls;
Their fruits explode like the snapping
Of fingers; from one such plant,
A male pigeon, small and lovely,
Calls its loving mate.
Our lover who trod through such a barren land once spoke thus:
"The aged never regain their bygone youth;
Nor can one know of one's span of life.
So, let our nights be spent in tight embrace.
Let your tender breasts,
Which are enticingly charming
And endowed with small and dark nipples
Be pressed by my chest which is adorned
With the cream of fragrant and mellow sandalwood
And the wreaths woven of the fresh petals
Of pittikam flowers which open in winter'
Thus with his power of tongue
He deceived me!
May he prosper!

- Mupper Nākanār

-----

315. நெய்தல்

ஈண்டு பெருந் தெய்வத்து --யாண்டு பல கழிந்தென,
பார்த் துறைப் புணரி அலைத்தலின், புடை கொண்டு,
மூத்து, வினை போகிய முரி வாய் அம்பி,
நல் எருது நடை வளம் வைத்தென, உழவர்
புல்லுடைக் காவில் தொழில் விட்டாங்கு,
நறு விரை நன் புகை கொடாஅர், சிறு வீ
ஞாழலொடு கெழிஇய புன்னை அம்கொழு நிழல்
முழவு முதற் பிணிக்கும் துறைவ! நன்றும்
விழுமிதின் கொண்ட கேண்மை நொவ்விதின்
தவறும்; நற்கு அறியாய்ஆயின், எம்போல்,
ஞெகிழ் தோள், கலுழ்ந்த கண்ணர்,
மலர் தீய்ந்தனையர், நின் நயந்தோரே.

தலைமகளைப் பரத்தை நொந்து சொல்லியது.

- அம்மூவனார்

315. NEYTAL

(An Anguished hetaira speaks)

O chief of a littoral land!

Your shore is rich in Punnai trees

Whose swelled trunks are verily drums

They cast their rich shades on the shore;

Along with them grow, the tiny-flowered Nālal trees;

The fishermen tether with ropes

Their wornout boats, to these trunks of Punnai trees.

These are boats which had served them divinely for many a year.

The battering waves had damaged their edges;

They no more receive the offering of fragrant smoke;
The act of the fisher folk is
Just like the farmers' who no more offer
Food and water to their once-lordly bulls,
But leave them uncared for in the grassy meadows.
These bulls, no more walk as they did in the past;
It is wisdom indeed,
Not to cause damage, even in the least,
To the good friendship made with others.
If you fail to realise this truth,
The women whom you loved,
Like ourselves, will feel abandoned,
Their arms emaciated and eyes tear-bedewed.
Alas, they are like the flowers
Which blossom forth in vain,
Only to get wilted the very next moment!

- Ammūvanār

316. முல்லை

மடவது அம்ம, மணி நிற எழிலி –
'மலரின் மௌவல் நலம் வரக் காட்டி,
கயல் ஏர் உண்கண் கனங்குழை! இவை நின்
எயிறு ஏர் பொழுதின் ஏய் தருவேம்' என,
கண் அகன் விசும்பின் மதி என உணர்ந்த நின்
நல் நுதல் நீவிச் சென்றோர், தம்நசை
வாய்த்து வரல் வாரா அளவை, அத்தக்
கல் மிசை அடுக்கம் புதையக் கால் வீழ்த்து,
தளி தரு தண் கார் தலைஇ,

விளி இசைத்தன்றால், வியல் இடத்தானே.

விரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தது.

- இடைக்காடனார்

316. KURIÑCI

(The confidante consoles the grieving heroine)

O my friend!

Our lover stroked your crescent-like forehead

And took leave of you, the while saying,

“Darling of carp-like eyes

Fed with collyrium, and ears

Bedecked with heavy ear-jewels,

Look at these jasmine vines!

I will be back here at the time

When these vines put forth their buds

Resembling your teeth!”

Alas, such an one has not yet returned.

But see how stupid these clouds,

Hued like blue-gems are!

They have started pouring heavily

Veiling the whole hill-range!

See how the paths are in dense gloom immersed,

Even before he arrives here,

His heart brimming with love for us!

- Iṭaikkāṭaṇār.

-----

317. குறிஞ்சி

நீடு இருஞ் சிலம்பின் பிடியொடு புணர்ந்த
பூம் பெறி ஒருத்தல் ஏந்து கை கடுப்ப,
தோடு தலை வாங்கிய நீடு குரற் பைந் தினை,
பவளச் செவ் வாய்ப் பைங் கிளி கவரும்
உயர் வரை நாட! நீ நயந்தோள் கேண்மை
அன்னை அறிகுவள் ஆயின், பனி கலந்து
என் ஆகுவகொல்தானே -எந்தை
ஓங்கு வரைச் சாரல் தீம் சுனை ஆடி,
ஆயமொடு குற்ற குவளை
மா இதழ் மா மலர் புரை இய கண்ணே ?

தோழி தலைமகனை வரைவு கடாயது.

- மதுரைப் பூவண்ட நாகன் வேட்டனார்

317, KURIÑCI

(The confidante importunes the hero to wed the heroine betimes)

O chief of a sky-high mountain!
In your domain, the long and bent ears of millet,
Seen amidst the upper blades of the plants
Resemble the raised trunk
Of a tusker of speckled face,
Which enjoyed union with its mate,
In the extending black mountain.
These ears of millet are plundered
By the flocks of green parrots with coral-red beaks
Alas, what will betide her eyes
That resemble the big-petalled blue flowers

Of Kuvaḷai, which she herself plucked
From the sweet-watered spring
While sporting with her mates --
The spring in the lofty range of our father.
If our mother comes to know
Of her relationship with you,
Alas, these charming eyes will become tear-bedewed!

- Maturaippūvantanākan Vettaṇār

Suggestion:

The millet ears are enjoyed by the plundering parrots and
not by the garden where they flourished.

So also, the heroine's charm is enjoyed by the hero and not by the family of her birth.

-----

318. பாலை

நினைத்தலும் நினைதிரோ--ஐய! அன்று நாம்
பணைத் தாள் ஓமைப் படு சினை பயந்த
பொருந்தாப் புகர் நிழல் இருந்தனெமாக
நடுக்கம் செய்யாது, நண்ணுவழித் தோன்றி,
ஒடித்து மிசைக் கொண்ட ஓங்கு மருப்பு யானை
பொறி படு தடக்கை சுருக்கி, பிறிது ஓர்
ஆறு இடையிட்ட அளவைக்கு, வேறு உணர்ந்து,
என்றாழ் விடர் அகம் சிலம்ப,
புன் தலை மடப் பிடி புலம்பிய குரலே?

பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தலைமகனைத் தோழி சொல்லியது.

- பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

318. PĀLAI

(The companion of the heroine causes the hero to give up his proposed journey)

O Chief!

Once we were resting in the dotted shade

Cast by the huge branch of an ómai tree

Of swelled bottom, when came there

A tusker with upturned tusks;

It did not frighten us

Even in the least; it broke the branches

Of the tree and placed them on its head;

It then folded its speckled trunk

And trumpeted and took a different path

And disappeared; at this, its loving mate

Endowed with soft head, misunderstood its mate

And trumpeted, causing echo all through the hill-slope,

Scorched by the burning sun.

Could you recall to your mind that lament

Of the cow-elephant, our lord?

- Pālaipāṭiya perunkaṭuṅko.

-----

319. நெய்தல்

ஓதமும் ஒலி ஒவின்றே ; ஊதையும்

தாது உளர் கானல் தவ்வென்றன்றே;

மணல் மலி மூதூர் அகல் நெடுந் தெருவில்,

கூகைச் சேவல் குராலோடு ஏறி,

ஆர் இருஞ் சதுக்கத்து அஞ்சுவரக் குழறும்,

அணங்கு கால் கிளரும், மயங்கு இருள் நடு நாள்;

பாவை அன்ன பலர் ஆய் வனப்பின்,
தட மென் பணைத் தோள், மடம் மிகு குறுமகள்
சுணங்கு அணி வன முலை முயங்கல் உள்ளி,
மீன் கண் துஞ்சும் பொழுதும்,
யான் கண் துஞ்சேன்; யாதுகொல் நிலையே?

காப்பு மிகுதிக்கண் ஆற்றானாகிய தலைமகன் தலைமகளை நினைந்து
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

- வினைத்தொழிற் சோகீரனார்.

319. NEYTAL

(The hero speaks to himself when the heroine is confined to her home)

This is gloomy midnight
When the sea has ceased to roar;
The cold breeze scatters the pollen of flowers;
The grove has turned desolate;
The broad and long streets
Of this hoary village
Are full of sand dunes;
From their junctions, which no one dares to approach,
The male owls and their mates hoot
And fill the hearts of folk with horror;
The ghouls have come out of their abodes;
During this hour, when even the fishes are sleeping,
Alas, I am sleepless, longing for the embrace
Of my beloved who is endowed
With smooth, broad and supple arms,
And lovely breasts with yellow speckles,

And who is charming like the image,
Carved out in the Kolli mountain.

Alas, what will betide me?

- Vinaittolil Cākīraṇār.

320. மருதம்

'விழவும் மூழ்த்தன்று; முழவும் தூங்கின்று;
எவன் குறித்தனள்கொல்?' என்றி. ஆயின் –
தழை அணிந்து அலமரும் அல்குல், தெருவின்,
இளையோள் இறந்த அனைத்தற்கு, பழ விறல் –
ஓரிக் கொன்ற ஒரு பெருந் தெருவில்,
காரிபுக்க நேரார் புலம்போல்,
கல்லென்றன்றால், ஊரே; அதற்கொண்டு,
காவல் செறிய மாட்டி, ஆய்தொடி
எழில் மா மேனி மகளிர்
விழுமாந்தனர், தம் கொழுநரைக் காத்தே.

பரத்தை தனக்குப் பாங்காயினார் கேட்ப, நெருங்கிச் சொல்லியது.

- கபிலர்

320. MARUTAM

(The hetaira speaks to her friends)

"The festival is over; the drums are silent;

I wonder what this young girl's intention could be!"

So you express your feeling, my friend.

One day, this young lass walked

Through the street, her leaf garment swaying on her forelap.

Even this trivial thing was cause
For a great bustle in this village.
The bustle was as great as the one,
Made by the folk, in the matchlessly big street
Of Ori¹ renowned for his values in the past,
When Kāri² took his victorious march
Through it, after killing his foe.
Even this was enough for the women
Hued like the tender mango shoot
To adorn themselves with charming bracelets
And mount guard on their spouses
And heave deep sighs of relief!
-- Kapilar.

(1) Öri - One of the seven famous patrons of the classical period.

He was a renowned archer.

(2) Kari - The chief of Mullür. He was called Malayaman Tirumutikkari.

This chief fought ori, defeated him and gave his territory to the contemporary Cēra monarch.

321. முல்லை

செந் நிலப் புறவின் புன் மயிர்ப் புருவை
பாடு இன் தெள் மணித் தோடு தலைப்பெயர,
கான முல்லைக் கய வாய் அலரி
பார்ப்பன மகளிர் சாரற் புறத்து அணிய,
கல் சுடர் சேரும் கதிர் மாய் மாலை,
புல்லென் வறு மனை நோக்கி, மெல்ல
வருந்தும் கொல்லோ, திருந்து இழை அரிவை?
வல்லைக் கடவுமதி தேரே; சென்றிக,

குருந்து அவிழ் குறும்பொறை பயிற்ற,
பெருங்கலி மூதூர் மரம் தோன்றும்மே.

வினை முற்றி மீளவான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

- மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்.

321. MULLAI

(The hero addresses his charioteer on his return journey)

This is evening when the sun retires
To the western mountain; the short-haired
Flocks of sheep return to their folds
From the pasture of red soil, their bells
Sweet and clear-toned, tinkling as they walk;
The brahmin women of the hill-side hamlet
Wear the wild jasmine blooms, their petals wide-open;
Would my beloved, adorned with jewels
Now grieve, gazing at my house
Empty and desolate?
Charioteer!
Goad your horses!
As we draw near the thicket,
Rich in Kuruntam trees, all in full bloom,
The tree-tops of our clamorous and ancient village
Will be sighted.

- Maturai Aḷakkar Naḷalār Mākan Maḷḷanār

-----

322. குறிஞ்சி

ஆங்கனம் தணிகுவது ஆயின், யாங்கும்
இதனின் கொடியது பிறிது ஒன்று இல்லை;
வாய்கொல் வாழி --தோழி! வேய் உயர்ந்து,
எறிந்து செறித்தன்ன பிணங்கு அரில் விடர் முகை,
ஊன் தின் பிணவின் உயங்கு பசி களை இயர்,
ஆள் இயங்கு அரும் புழை ஒற்றி, வாள் வரிக்
கடுங் கண் வயப் புலி ஒடுங்கும் நாடன்
தண் கமழ் வியல் மார்பு உரிதினின் பெறாது,
நல் நுதல் பசந்த படர் மலி அரு நோய்
அணங்கு என உணரக் கூறி, வேலன்
இன் இயம் கறங்கப் பாடி,
பல் மலர் சிதறிப் பரவுறு பலிக்கே.

தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது; தலைமகள் பாங்கிக்கு உரைத்தாடம் ஆம்.
-- மதுரைப் பாலாசிரியன் சேந்தன் கொற்றனார்

322. KURIÑCI

(The friend of the heroine speaks to the heroine)

O my friend!

Hail to you!

Our lover is the chief of a mountain

Where a mighty tiger of fierce look

And sword-like stripes, abides concealed

In the narrow path, unpenetrable,

Where people move about

On the boulder by the mountain-cleft,

Rich in lofty bamboo clusters
And shrubs, entangled,
As if they were cut and planted
Close to one another.
To appease the acute hunger
its mate eager to eat meat.
As I do not enjoy the sweet embrace
Of the chest, cool and odorous of our lover,
The mountain-chief,
I am inflicted with a grief
Persisting and incurable.
Pallor flourishes on my body!
If my grief could be cured
By the Vēlan, who strews varied flowers,
Sings the praise of Lord Murukan
And gives offerings and declares,
“Murukan is the cause of this malady”,
Nothing will be more cruel than it.
--Maturai Pālāciriyan Cēntan Korranār.

323. நெய்தல்

ஓங்கித் தோன்றும், தீம் கள், பெண்ணை
நடுவண்துவேதெய்ய – மடவரல்
ஆயமும் யானும் அறியாது அவண
மாய நட்பின் மாண் நலம் ஒழிந்து, நின்
கிளைமை கொண்ட வளை ஆர் முன்கை
நல்லோள் தந்தை சிறுகுடிப் பாக்கம்;
புலி வரி எக்கர்ப் புன்னை உதிர்த்த

மலி தாது ஊதும் தேனோடு ஒன்றி,
வண்டு இமிர் இன் இசை கறங்க, திண் தேர்த்
தெரி மணி கேட்டலும் அரிதே;
வரும் ஆறு இது; அவண் மறவாதீமே.

தோழி இரவுக்குறி நேர்ந்தது.

- வடம வண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்

323. NEYTAL

(The friend of the heroine consents to the hero to arrange a nocturnal meeting)

O chief!

Enchanted by your kinship

She has forsaken her great beauty.

The village of the father of your darling,

The one of bangled forearms is

Amidst the lofty palmyra palms

That abound in sweet toddy.

Our young playmates and myself

Will be there, concealing ourselves;

Others will not hear the clear tinkling

Of the bells of your strong chariot,

Owing to the sweet humming

Of the bees which suck in pairs,

The pollen in the fallen flowers of Punnai trees

On the sand dunes

With striped shades like the tiger's skirt!

The path that leads you to that village is this.

Forget not to visit!

- Vatama Vannakkan Peri Cāttanār.

-----
324. குறிஞ்சி அல்லது பாலை

அந்தோ! தானே அளியள் தாயே;
நொந்து அழி அவலமொடு என் ஆகுவள்கொல்,
பொன் போல் மேனித் தன் மகள் நயந்தோள்? –
கோடு முற்று யானை காடுடன் நிறைதர,
நெய் பட்டன்ன நோன் காழ் எஃகின்
செல்வத் தந்தை இடனுடை வரைப்பின்,
ஆடு பந்து உருட்டுநள் போல ஓடி,
அம் சில் ஓதி இவள் உறும்
பஞ்சி மெல் அடி நடைபயிற்றும்மே!

தலைமகன் பாங்கற்குச் சொல்லியது; இடைச் சுரத்துக் கண்டோர்
சொல்லியதூஉம். ஆம்.

- கயமனார்

324. KURINCI

(The hero speaks to his friend)

This young girl of beautiful and short tresses
Walks the barren land,
Her cotton-soft and tender feet prancing
With that case with which she was
Won't to sport with a ball
In the spacious house of her prosperous father,
Who wields a spear with a stem
Hardy and shining as if anointed with oil
And whose forest abounds in elephants of sturdy tusks!

Alas, the love of her mother for her

Whose body is golden, is great;

She deserves pity.

What will become of her,

Whose anguish is limitless!

- Kayamanār.

325. முல்லை

கவிதலை எண்கின் பருஉ ஏற்றை
இரை தேர் வேட்கையின் இரவில் போகி,
நீடு செயல் சிதலைத் தோடு புனைந்து எடுத்த
அர வாழ் புற்றம் ஒழிய, ஒய்யென
முர வாய் வள் உகிர் இடப்ப வாங்கும்,
ஊக்கு அருங் கவலை நீந்தி, மற்று --இவள்
பூப்போல் உண்கண் புது நலம் சிதைய,
வீங்கு நீர் வாரக் கண்டும்,
தகுமோ?--பெரும! --தவிர்க நும் செலவே.

தோழி செலவு அழுங்குவித்தது.

– மதுரைக் காருலவியங் கூத்தனார்

325. PĀLAI

(The heroine's friend causes the hero to give up his proposed journey)

Does it befit your honour O chief,

To part from this girl

Even after seeing her flowery and, khol-fed eyes

Turning tearful and losing their great charm?

Is it wise on your part
To travel through the forest
Which everybody dreads even to think of;
The forest where a bear with a drooping head
And thick hair, sets out seeking its prey at midnight,
And breaks open with its strong claws, the ant hill,
The while damaging its jaws.
Which is the home of snakes,
And which the innumerable red-ants (termites)
Had made (once) with sustained effort
(To take out the white pith?)

- Maturaikkārulāviyan Kūttanār.

Suggestion:

The bear, during midnight breaks open the ant-hill and eats the pith in it. This suggests that the girl's excessive love will do away with her life.

326. குறிஞ்சி

கொழுஞ் சளைப் பலவின் பயம் கெழு கவாஅன்,
செழுங் கோள் வாங்கிய மாச் சினைக் கொக்கினம்
மீன் குடை நாற்றம் தாங்கல்செல்லாது,
துய்த் தலை மந்தி தும்மும் நாட!
நினக்கும் உரைத்தல் நாணுவல் --இவட்கே
நுண் கொடிப் பீரத்து ஊழ் உறு பூ எனப்
பசலை ஊரும் அன்னோ ; பல் நாள்
அரி அமர் வனப்பின் எம் கானம் நண்ண,
உண்டு எனும் உணராவாகி,
மலர் என மரீஇ வருஉம், இவள் கண்ணே .

தோழி தலைமகனை வரைவுகடாயது.

- மதுரை மருதன் இளநாகனார்

326. KURINCI

(The friend of the heroine urges the hero to wed her friend betimes)

O chief of a mountain

Where a downy-headed she-monkey sneezes,

Unable to bear the stench

Issuing from a dead fish

Which a stork scooped and then

Perched on a branch in drupaceous jack-tree

With which the hill-range is dight.

Once the bees buzzed the eyes of this lass

Mistaking them for blooms

When we went to our comely field that invites insects.

But now pallor creeps over those eyes –

The pallor, resembling the flowers

Of the soft Pīram vines

That are about to wither and fall.

I feel shy to tell this even to you.

- Maturai Marutan Iḷanākanār.

Suggestion:

The jack tree - The millet-field

The crane - The hero

The fish - The heroine

The crane scooping the fish - The hero enjoys union with the heroine

The smell - Gossip of the village.

The sneezing monkey - The angry mother.

-----
327. நெய்தல்

நாடல் சான்றோர் நம்புதல் பழி எனின்,
பாடு இல கலுழும் கண்ணொடு சாஅய்ச்
சாதலும் இனிதே --காதல்அம் தோழி!--
அந் நிலை அல்லஆயினும், 'சான்றோர்
கடன் நிலை குன்றலும் இலர்' என்று, உடன் அமர்ந்து,
உலகம் கூறுவது உண்டு என, நிலை இய
தாயம் ஆகலும் உரித்தே - போது அவிழ்
புன்னை ஓங்கிய கானற்
தண்ணம் துறைவன் சாயல் மார்பே.

வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக, ஆற்றாளாய தலைமகள்
வன்புறை எதிர் அழித்தது.
- அம்மூவனார்.

327. NEYTAL

(The heroine speaks when the hero prolongs the clandestine period)

Should anyone say that it is blameworthy
To love the chief of the seashore land,
Who is so ardent in his love,
And who never ceases to seek our favour,
Then, it is sweet to die
For his sake, our sleepless eyes streaming with tears
And our body losing all its strength.
If we in turn decide such a death ignoble
And patiently wait, hopeful

Of attaining for ourselves,
The broad chest of our lover
Who is the chief of a cool ford
Rich in tall and flowery Punnai trees,
It may even prove successful,
For, there is a common belief
That virtuous people
Never suffer the blame
Of being forgetful of their duty.
- Ammūvanar.

Suggestion:

In spite of the grove being in the domain of the one who forsook
his dependants, it is in full bloom. It is indeed a wonder!

328. குறிஞ்சி

கிழங்கு கீழ் வீழ்ந்து, தேன் மேல் தூங்கி,
சிற்சில வித்திப் பற்பல விளைந்து,
தினைகிளி கடியும் பெருங் கல் நாடன்
பிறப்பு ஓரன்மை அறிந்தனம்; அதனால்,
அது இனி வாழி --தோழி! -- ஒரு நாள்,
சிறு பல் கருவித்து ஆகி, வலன் ஏர்பு,
பெரும் பெயல் தலைக, புனனே! --இனியே,
எண் பிழி நெய்யொடு வெண் கிழி வேண்டாது
சாந்து தலைக்கொண்ட ஓங்கு பெருஞ் சாரல்,
விலங்கு மலை அடுக்கத்தானும்,
கலம் பெறு விறலி ஆடும் இவ் ஊரே.

தோழி வரைவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகளை வற்புறுத்தது.

- தொல்கபிலர்

328. KURINCI

(The friend of the heroine advises the heroine to bear the pangs of separation)

Our lover is the chief of a realm
Where on the mountain, tubers are embedded in the soil.
Here, honey-combs are seen dangling all over;
The hillmen sow a few seeds
And harvest grains, in abundance,
And the girls drive away the flocks
Of parrots that prey upon grains,
It is evident that his birth is far more superior to ours!
Hail to his lofty clan!
Let the clouds gather, float on high
And pour sumptuously with claps of thunder and lightning
In our fields atop the hill
Rich in sandal trees where
The woman dancer accepts not
The sesame-oil and white cloth,
But demands and gets valuable jewels.

- Tolkapilar.

Suggestions:

- (1) The tubers are embedded and honeycombs dangle from above. Our love with the chief is deep-rooted and it is ever sweet like honey.
- (2) A few seeds sown yield grains in abundance. The occasional union he enjoyed with you will fetch you manifold benefits.
- (3) The dancer performs her art without demanding oil and cloth.

Our parents and other kin will give your hand to the hero without demanding expensive bride-price.

329. பாலை

வரையா நயவினர் நிரையம் பேணார்,
கொன்று ஆற்றுத் துறந்த மாக்களின் அடு பிணன்
இடு முடை மருங்கில், தொடும் இடம் பெறாஅது,
புனிற்று நிரை கதித்த, பொறிய முது பாறு
இறகு புடைத்து இற்ற பறைப் புன் தூவி
செங் கணைச் செறித்த வன்கண் ஆடவர்
ஆடு கொள் நெஞ்சமோடு அதர் பார்த்து அல்கும்,
அத்தம் இறந்தனர் ஆயினும், நத் துறந்து
அல்கலர் வாழி --தோழி!--உதுக் காண்;
இரு விசம்பு அதிர மின்னி,
கருவி மா மழை கல் முகந்தனவே!

பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி பருவம் காட்டி வற்புறுத்தது.

– மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார்

329. PĀLAI

(The friend of the heroine assumes that the hero will soon return)

My friend,

Hail to thee!

Our lover is immensely good;

Hellish nature is alien to him;

Such an one trod barren tracts

Where the brigands slaughter wayfarers

And leave their mortal remains unburied;

From these remains now issues forth
A stinking smell, and an aged eagle
With speckled feathers, which had recently laid eggs
Wings away resentfully,
Unable to feed upon those corpses of strangers;
In the course of its flight,
The birds sheds its soft feathers
Which the heroic brigands collect
And fasten to their blood-stained darts
And then look for wayfarers,
Their hearts hopeful of booty
Though our lover passed
Through such paths, he will never stay there any further!
Behold there!
Thunder rumbles and the entire space quakes!
Lightning flashes out!
The dark clouds have gathered
Heavily loaded with sea-water !

- Maturai Marutankilar Makan Cokkuttanar

330. மருதம்

தட மருப்பு எருமைப் பிணர்ச் சுவல் இரும் போத்து,
மட நடை நாரைப் பல் இனம் இரிய,
நெடு நீர்த் தண் கயம் துடுமெனப் பாய்ந்து,
நாட் டொழில் வருத்தம் வீட, சேண் சினை
இருள் புனை மருதின் இன் நிழல் வதியும்
யாணர் ஊர்! நின் மாண் இழை மகளிரை
எம் மனைத் தந்து நீ தழீஇயினும், அவர்தம்

புன் மனத்து உண்மையோ அரிதே; அவரும்,
பைந் தொடி மகளிரொடு சிறுவர்ப் பயந்து,
நன்றி சான்ற கற்போடு
எம்பாடு ஆதல் அதனினும் அரிதே.

தோழி தலைமகனை வாயில் மறுத்தது.

- ஆலங்குடி வங்கனார்

-----

330. MARUTAM

(The friend of the heroine consents to arrange a nocturnal meeting)

Chief,

In your domain where wealth flows ceaselessly,
A dark buffalo bull, strong-naped and bent-horned,
Plunges with a thud into a tank, deep and cool,
And causes the cranes of nimble gait
To get scared and wing away.
It gets relief from the fatigue
Of the day's toil and rests on the shade,
Of a cool and dark and ramiferous Marutu tree.
You may even get to our house
Your hetairas, who are richly jewelled
And embrace them! But know chief,
That you seldom find in their ignoble hearts
True love! It is impossible for them
To bear sons and daughters
(For the growth of the clan)
And claim equality with us
As virtuous women of chastity.

- Alankuti Vankanār.

-----
331. நெய்தல்

உவர் விளை உப்பின் உழாஅ உழவர்
ஒழுகை உமணர் வரு பதம் நோக்கி,
கானல் இட்ட காவற் குப்பை,
புலவு மீன் உணங்கல் படு புள் ஒப்பி,
மட நோக்கு ஆயமொடு உடன் ஊர்பு ஏறி,
'எந்தை திமில், இது, நுந்தை திமில்' என
வளை நீர் வேட்டம் போகிய கிளைஞர்
திண் திமில் எண்ணும் தண் கடற் சேர்ப்ப!
இனிதேதெய்ய, எம் முனிவு இல் நல் ஊர்;
இனி, வரின் தவறும் இல்லை ; எனையதூஉம்
பிறர் பிறர் அறிதல் யாவது –
தமர் தமர் அறியாச் சேரியும் உடைத்தே.

தோழி இரவுக்குறி நேர்ந்தது.

- உலோச்சனார்

331. NEYTAL

(The friend of the heroine consents to arrange a nocturnal meeting)

Chief of a littoral region!

In your domain, the young maidens

Of the fisherfolk, in the company of their mates,

Whose glances are charming,

Stand guard to the stinking fishes

That dry on the beach;

They climb the salt-heaps

Produced in the salt-pans

By the fisherfolk who are the peasants
Who do not plough; these await
The advent of the salt-vendors.
The lasses count the boats of their kin
Saying,
"This is my father's boat!
That is the boat of your father!"
Our village, goodly and hate-free,
Is sweet indeed! Hereafter,
Your visit here will bring no harm to us!
Where is the chance for the strangers
To know one another,
In this village with streets,
Where even close kin cannot know one another?

- Uloccanār

Suggestion:

The girls drive away the birds, and stand on the salt-heaps and
count the boats in the sea.

The girls will drive out the birds and return home during night and
will wait for the arrival of the hero.

-----

332. குறிஞ்சி

இகுளை தோழி! இஃது என் எனப்படுமோ--
'சுவளை குறுநர் நீர் வேட்டாங்கு,
நாளும்நாள் உடன் கவவவும், தோளே
தொல் நிலை வழீஇய நின் தொடி' எனப் பல் மாண்
உரைத்தல் ஆன்றிசின், நீயே; விடர் முகை,

ஈன் பிணவு ஒடுக்கிய இருங் கேழ் வயப் புலி
இரை நசைஇப் பரிக்கும் மலைமுதல் சிறு நெறி,
தலைநாள் அன்ன பேணலன், பல நாள்,
ஆர் இருள் வருதல் காண்பேற்கு,
யாங்கு ஆகும்மே, இலங்கு இழை செறிப்பே?

பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி களவுக் காலத்து வற்புறுப்ப,
தலைவி கூறியது; வன்புறை எதிர்மறுத்ததூஉம் ஆம்.

- குன்றூர்கிழார் மகன் கண்ணத்தனார்

332. KURIÑCI

(The heroine speaks to her friend during the premarital period)

My friend,
Very often you grieve
That my bracelets fall off
In spite of my arms
Constantly brushing those of my lover's,
Even like the folk who feel thirsty,
While they are in a pond
Plucking Kuvalai flowers!
But where is the chance for me
To keep my jewels in position
When I see my lover visiting here,
Often, by densely dark night,--
His love as immense as it was
On the day of our first meeting--,
Passing through narrow paths
On the hill-slope, where lies concealing,

A killer tiger of great puissance
Looking for its prey, to appease
The hunger of its mate
Which had littered cubs
In the cleft, hard by a boulder?

- Kunrür Kilār Makan Kannattanār.

Suggestion:

The hero does not turn away from his quest for wealth to wed the heroine, even after witnessing the tiger going out in search of prey to appease the hunger of its mate.

333. பாலை

மழை தொழில் உலந்து, மா விசும்பு உகந்தென,
கழை கவின் அழிந்த கல் அதர்ச் சிறு நெறிப்
பரல் அவல் ஊறல் சிறு நீர் மருங்கின்,
பூ நுதல் யானையொடு புலி பொது உண்ணும்
சுரன் இறந்து, அரிய என்னார், உரன் அழிந்து,
உள் மலி நெஞ்சமொடு வண்மை வேண்டி,
அரும் பொருட்கு அகன்ற காதலர் முயக்கு எதிர்ந்து,
திருந்திழைப் பணைத் தோள் பெறுநர் போலும்;
நீங்குகமாதோ நின் அவலம் --ஒங்குமிசை,
உயர் புகழ் நல் இல் ஒண் சுவர்ப் பொருந்தி
நயவரு குரல பல்லி,
நள்ளென் யாமத்து, உள்ளுதொறும் படுமே.

பொருள்வயிற் பிரிவின்கண் ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தது.

- கள்ளிக் குடிப் பூதம் புல்லனார்

333. PĀLAI

(The companion of the heroine importunes the heroine to bear the pangs of separation)

Our lover ventured to tread a wilderness
Unmindful of the hazards there!
The bamboo-clusters here have gone dry
As the clouds stopped pouring
And rose to the heights of the heavens;
The paths are rocky and narrow,
Where an elephant of speckled forehead
Fights with a tiger to drink the scanty water
Oozing out in the pebbled pit;
He braved such a path
For the sake of coming by wealth,
Only to help the needy, with a delightful heart!
May all your anguish now leave you.
It seems he will be back here now
Impelled by the passion to embrace
Your bejewelled arms.
From the shining wall of our house,
Lofty and renowned,
A gecko whose voice is pleasing, clicks
During this densely dark midnight
Whenever we think of him!

- Kaṅṅikutippūtampullanār.

-----

334. குறிஞ்சி

கரு விரல் மந்திச் செம் முகப் பெருங் கிளை
பெரு வரை அடுக்கத்து அருவி ஆடி,
ஓங்கு கழை ஊசல் தூங்கி, வேங்கை
வெற்பு அணி நறு வீ கற்சுனை உறைப்ப,
கலையொடு திளைக்கும் வரையக நாடன் –
மாரி நின்ற ஆர் இருள் நடு நாள்,
அருவி அடுக்கத்து, ஒரு வேல் ஏந்தி,
மின்னு வசி விளக்கத்து வரும் எனின்,
என்னோ --தோழி!--நம் இன் உயிர் நிலையே?

தோழி இரவுக்குறி முகம் புக்கது.

– ஐயூர் முடவனார்

334. KURIŃCI

(The companion of the heroine consents to the hero's request to arrange trysts by meeting and urges her friend to concede the request)

In our lover's hill, a black-fingered and red-faced she-monkey
Sports, companied with its crowded kin
And then swings from the top
Of a tall bamboo; it enjoys union
With its mate on a Vēnkai tree
And causes its blooms to fall into a spring.
What will be the plight of our sweet life,
Should he visit here, treading the hill-range
Dight with many a cascade,
Holding in his hand his matchless lance

During this late winter midnight, of dense darkness,

Being guided

Only by the lightning flashes?

- Aiyūr Mutavanār.

335. நெய்தல்

திங்களும் திகழ் வான் ஏர்தரும்; இமிழ் நீர்ப்
பொங்கு திரைப் புணரியும் பாடு ஓவாதே;
ஒலி சிறந்து ஒதமும்பெயரும்; மலி புனற்
பல் பூங் கானல் முள் இலைத் தாழை
சோறு சொரி குடையின் கூம்பு முகை அவிழ,
வளி பரந்து ஊட்டும் விளிவு இல் நாற்றமொடு
மை இரும் பனைமிசைப் பைதல உயவும்
அன்றிலும் என்புற நரலும்; அன்றி,
விரல் கவர்ந்து உழந்த கவர்வின் நல் யாழ்
யாமம் உய்யாமை நின்றன்று;
காமம் பெரிதே; களைஞரோ இலரே!

காமம் மிக்க கழிபடர்கிளவி மீதூர்ந்து தலைமகள் சொல்லியது.

- வெள்ளிவீதியார்

335. NEYTAL

(The heroine speaks out of her excessive love)

The moon emerges out in the clear sky;

The sea of frothing waves billows ceaselessly;

Its breakers batter the shore

And withdraw; the multiflowered grove

Is by a flooded creek encircled;

In the thorny-bladed screwpine bushes,
The buds appear like the palmyra cups
Filled with cooked rice; these buds unfold
And their fragrance
Is disseminated by the blowing wind;
To add to this, the anguished night-herons
Cry near me, from the palmyra trees, tall and dark;
Moreover, during this dead of night,
I here the sweet music of the Yāl
Whose strings are with care strummed by fingers.
All these render my life unbearable.
Alas, while my sickness of love is at its height,
The one who can relieve me of this malady is not with me!
- Veļivitiyar.

336. குறிஞ்சி

பிணர்ச் சுவற் பன்றி தோல்முலைப் பிணவொடு
கணைக் கால் ஏனல் கைம்மிகக் கவர்தலின்,
கல் அதர் அரும் புழை அல்கி, கானவன்,
வில்லின் தந்த வெண் கோட்டு ஏற்றை,
புனை இருங் கதுப்பின் மனையோள் கெண்டி,
குடி முறை பகுக்கும் நெடு மலை நாட!
உரவுச் சின வேழம் உறு புலி பார்க்கும்
இரவின் அஞ்சாய்; அஞ்சவல் - அரவின்
ஈர் அளைப் புற்றம், கார் என முற்றி,
இரை தேர் எண்கினம் அகழும்
வரை சேர் சிறு நெறி வாராதீமே!

ஆறு பார்த்துற்றுச் சொல்லியது.

- கபிலர்

336. KURIÑCI

(The confidante speaks about the horrors of the path which the hero treads)

O chief,
In your land of high mountain,
A male bear with bristling hair on its nape
And its skinny-breasted mate
Enter a millet field and plunder
The fleshy-stalked ears;
The owner of the field, a hunter,
Shoots arrows at the white-tusked male boar
Hiding himself in secret
At the narrow entrance, amidst the rocky path,
Which is difficult to pass through;
His wife endowed with well-adorned dark tresses
Cuts the beast into pieces and divides its meat
Amongst her kin in the hamlet.
Though you do not dread the midnight
When a wrathful elephant waits for the advent of a tiger,
Chief, we are very much anguished!
Pray do not come through the narrow path
Full of boulders where the bears
Besiege like rain-clouds,
The dampened ant-hills that shelter snakes,
And dig them to take out the pith for their food!

- Kapilar

337. பாலை

உலகம் படைத்த காலை --தலைவ! --
மறந்தனர்கொல்லோ சிறந்திசினோரே --
முதிரா வேனில் எதிரிய அதிரல்,
பராரைப் பாதிரிக் குறு மயிர் மா மலர்,
நறு மோரோடமொடு, உடன் எறிந்து அடைச்சிய
செப்பு இடந்தன்ன நாற்றம் தொக்கு உடன்,
அணி நிறம் கொண்ட மணி மருள் ஐம் பால்
தாழ் நறுங் கதுப்பில் பையென முள்கும்
அரும் பெறல் பெரும் பயம் கொள்ளாது,
பிரிந்து உறை மரபின் பொருள் படைத்தோரே.

தோழி தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிதலுற்றானது குறிப்பறிந்த விலக்கியது; தோழி
உலகியல் கூறிப் பிரிவு உணர்த்தியதூஉம் ஆம்.

- பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

337. PĀLAI

(The companion of the heroine prevents the hero from parting for the sake of riches)

Chief!

Many were the men

Who lived a life of prosperity,

By parting from their spouses.

They forsook the rare and great joy

Offered by the fragrant tresses of their spouses,

Which were softly buzzed by bees ---

Their sliding tresses, fit to be arranged

In five different modes

Which in hue resembled

The comely sapphire and which emitted
A sweet smell like the one
Issued by a casket, kept open—
The casket containing the flowers
Of the wild jasmine that blooms
During spring, and the goodly flowers
With short and minutely fluffy
Of the Pātiri of broad trunk,
And the odorous Mōrōtam flowers!
Had such men ever forgotten
To protect their dependants,
Right from the word's creation?
Never!

- Pālaipāṭiya Perunkaṭunko.

338. நெய்தல்

கடுங் கதிர் ஞாயிறு மலை மறைந்தன்றே;
அடும்பு கொடி துமிய ஆழி போழ்ந்து,
அவர் நெடுந் தேர் இன் ஒலி இரவும் தோன்றா;
இறப்ப எவ்வம் நலியும், நின் நிலை;
'நிறுத்தல் வேண்டும்' என்றி; நிலைப்ப
யாங்ஙனம் விடுமோமற்றே! --மால் கொள
வியல் இரும் பரப்பின் இரை எழுந்து அருந்துபு,
புலவு நாறு சிறுகுடி மன்றத்து ஓங்கிய
ஆடு அரைப் பெண்ணைத் தோடு மடல் ஏறி,
கொடு வாய்ப் பேடைக் குடம்பைச் சேரிய,
உயிர் செலக் கடைஇப் புணர் துணைப்
பயிர்தல் ஆனா, பைதல்அம் குருகே?

ஒருவழித் தணந்த காலை ஆற்றாத தலைமகள் வன்புறை எதிர்மொழிந்தது.

- மதுரை ஆருலவிய நாட்டு ஆலம்பேரி சாத்தனார்

338. NEYTAL

(The heroine speaks to her friend during the separation of the hero)

The fierce-rayed sun having set in
The western mountain, night has fallen!
Alas, I don't hear the sweet tinkle
Of our lover's tall chariot
That would come cutting pieces
The Atumpu vines.
I am assailed by immense grief;
Above all, this crane by its cries sharpens my sorrow;
It winged away
To the vast and murky creek,
Sought its prey and reached the swaying palmyra tree
With a broad trunk which flourishes
In our smelly commonyard.
Now it ceaselessly cries
Until its bent-beaked mate
Reaches its nest to have union with it!
These cries pain me;
I fear that it will cause me
Give up my ghost. At this hour,
You advise me to put up with this pain
And conceal it from others.
But tell me how I shall be freed

Of this malady.

- Maturai Ārulāviya Nāttu Alampēri Cāttanār.

339. நெய்தல்

"தோலாக் காதலர் துறந்து நம் அருளார்;
அலர்வது அன்றுகொல் இது?" என்று, நன்றும்
புலரா நெஞ்சமொடு புதுவ கூறி,
இருவேம் நீந்தும் பருவரல் வெள்ளம்
அறிந்தனள்போலும், அன்னை --சிறந்த
சீர் கெழு வியல் நகர் வருவனள் முயங்கி,
நீர் அலைக் கலைஇய ஈர் இதழ்த் தொடையல்
ஒள் நுதல் பெதும்பை நல் நலம் பெறீஇ,
மின் நேர் ஒதி இவளொடு, நாளை,
பல் மலர் கருவிய வெறி கமழ் வேலித்
தெண் நீர் மணிச் சுனை ஆடின,
என்னோ மகளிர்தம் பண்பு என்றோளே.

சிறைப்புறமாகத் தலைவன் கேட்பச் சொல்லியது.

- சீத்தலைச் சாத்தனார்

339. KURINĀCI

(The friend of the heroine speaks to be overheard by the hero)

Our lover is one who knows not defeat;
He has forsaken us altogether; so he does not
Bestow his love on us; as a result,
Our heart is ever laden with grief,
Fearing that our affairs may come to light
And be cause for slander.

We invent very many reasons for our plight
And swim in the flood of grief.
Could it be, friend, that our mother
Had known the cause for our malady?
She came to our mansion, renowned and stately,
And embraced me and spoke thus:
“Dear girl! Your friend's garlands
Wrought of cool flowers have lost their shape
Lashed by the spring-water!
Her lustrous forehead has lost its charm;
Why can't you help her regain her youthful charm?
Why don't you, with your friend of lustrous tresses,
Sport tomorrow,
In the clear-watered spring
Whose surroundings smell sweet
With many a kind of flowers?”
It is but the nature of young girls to sport like this!

- **Cittalaiccāttanār.**

---

340. நெய்தல்

புல்லேன், மகிழ்ந! புலத்தலும் இல்லேன்—
கல்லா யானைக் கடுந் தேர்ச் செழியன்
படை மாண் பெருங் குள மடை நீர் விட்டென,
கால் அணைந்து எதிரிய கணைக் கோட்டு வாளை
அள்ளல்அம் கழனி உள்வாய் ஓடி,
பகடு சேறு உதைத்த புள்ளி வெண் புறத்து,
செஞ் சால் உழவர்கோல் புடை மதரி,
பைங் காற் செறுவின் அணைமுதல் பிறழும்

வாணன் சிறுகுடி அன்ன, என்
கோள் நேர் எல் வளை நெகிழ்த்த நும்மே!

பரத்தையின் மறுத்தந்த தலைமகனைத் தலைமகள் நொந்து சொல்லியது.
-- நக்கீரர்

340. MARUTAM

(The heroine speaks to her husband when he returns home after a brief stay with a
hetaira)

O chief!

Vāṇan is the chief of Cirukuṭi;

It is a beautiful town;

Here is a well-laid tank

Whose banks are eroded;

It is named after Celiyan

Whose chariots are swift-moving

And elephants are full of inborn martial spirit;

A fleshy horned Vāḷai fish

Escapes from this tank

And gets into a canal

And swims against its water current

And passes into a field

Full of mire.

The farmers whose bodies bear

White dots of mud

Splashed out by the legs of the oxen,

Beat the fish with sticks

But the creature defies their beating

And at last rolls beside
The bund of the watery field.
My bracelets, well-crafted and glittering
Are as beautiful as the town Cirukuti
You stand accused as the one
Who caused those bracelets to fall off.
I will neither embrace you
Nor sulk with you
- Nakkirar

Suggestion:

The Vālai fish damages the embankment of the tank, gets into the canal, gets smeared with mire and frisks about near the bund in spite of the farmers beating it. The hero went from his house and reached the house of a hetaira aided by the messenger, and stayed there ignoring the gossip of the folk, when many other hetairas sought his company,

-----

341. குறிஞ்சி

வங்கா வரிப் பறைச் சிறு பாடு முணையின்
செம் பெறி அரக்கின் வட்டு நா வடிக்கும்
விளைாடு இன் நகை அழுங்கா, பால் மடுத்து,
அலையா, உலவை ஓச்சி, சில கிளையாக்
குன்றக் குறவனொடு குறு நொடி பயிற்றும்
துணை நன்கு உடையள், மடந்தை; யாமே
வெம் பகை அரு முனைத் தண் பெயல் பொழிந்தென,
நீர் இரங்கு அரை நாள் மயங்கி, கூதிரொடு
வேறு புல வாடை அலைப்ப,
துணை இலேம், தமிழேம், பாசறையேமே.

வினைவயிற் பிரிந்து ஆற்றனாகிய தலைமகன் சொல்லியது.

– மதுரை மருதன் இளநாகனார்.

341. MULLAI

(The hero speaks to himself when staying in the war-camp)

My beloved is lucky to enjoy

The company of the chief of our hill,

Our beloved boy; he would enjoy blowing

His horn and sounding his shapely drum;

If satiated with it, he would play

Lispings words, with his tongue

With speckles on it.

His tongue is ruddy like a piece of red lac;

My wife would brandish a small twig

And pretend to beat him

While soliciting him to take milk;

She would also tell him petty stories;

The feeding with milk would spoil his joy of playing!

My beloved is lucky to enjoy at least this company.

But I am so unlucky

That I am left alone in the unapproachable war-camp,

In the territory of bitter foes.

Cool showers fall noisily during

This cold winter mid-night,

When the northerly from the alien domain

Assails me! Alas, I am all alone In the military camp!

- Maturai Marutan Iḷanākanār.

342. நெய்தல்

'மா என மதித்து மடல் ஊர்ந்து, ஆங்கு
மதில் என மதி வெண் தேர் ஏறி,
என் வாய் நின் மொழி மாட்டேன், நின் வயின்
சேரி சேரா வருவோர்க்கு, என்றும்
அருளல் வேண்டும், அன்பு உடையோய்!' என,
கண் இனிதாகக் கோட்டியும் தேரலள்;
யானே --எல்வளை!-- யாத்த கானல்
வண்டு உண் நறு வீ நுண்ணிதின் வரித்த
சென்னிச் சேவடி சேர்த்தின்,
'என் எனப் படுமோ? என்றலும் உண்டே .

குறை நேர்ந்த தோழி தலைமகளை முகம்புக்க தன் சொல் கேளாது விடலின். இறப்ப
ஆற்றான் ஆயினான் என உணர்ந்து, ஆற்றாளாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது;
தலைமகனுக்குக் குறை நேர்ந்த தோழி, தலைமகளை முகம் புக்கலளாய், ஆற்றாது
தன்னுள்ளே சொல்லியதூஉம் ஆம்.

- மோசி கீரனார்.

342. NEYTAL

(The friend of the heroine speaks to herself when the heroine refused to relent and
the hero grieves excessively)

"Beloved friend!

The chief rides on the palmyra stem

Taking it for a real horse

And takes the shining mirage for a protective fortress!

You should show consideration to him

For, he is not tired of visiting our street

Seeking our favour."

So said I unto her,
Showing signs of joy in my eyes
And bending aside my head a little.
But she of shining bracelets,
Refused to pay heed to my counselling
It seems that she may condescend to pity him.
And ask me
"What about the chief you spoke of?"
Only when I meet her in the fenced grove
Where fragrant flowers shed their pollen
And produce charming designs on the ground,
Paying obeisance to her ruddy feet.

- Mōci Kiranār.

343. பாலை

முல்லை தாய கல் அதர்ச் சிறு நெறி
அடையாது இருந்த அம் குடிச் சீறார்த்
தாது எரு மறுகின், ஆ புறம் தீண்டும்
நெடு வீழ் இட்ட கடவுள் ஆலத்து,
உகு பலி அருந்திய தொகு விரற் காக்கை
புன் கண் அந்திக் கிளைவயின் செறிய,
படையொடு வந்த பையுள் மாலை
இல்லைகொல் வாழி --தோழி!-- நத்துறந்து
அரும் பொருட் கூட்டம் வேண்டிப்
பிரிந்து உறை காதலர் சென்ற நாட்டே?

தலைமகள் பிரிவிடை ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியது.

- கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார்

343. PĀLAI

(The heroine speaks owing to her pangs of separation)

Our lover with the desire to garner riches,
So rare to attain, parted from us
And now abides in a far off land.
Tell me my friend, if the dolorous evening
Which came here fully armed
Ever visits, the place of his sojourn.
This is the hour,
When the crows of converged claws
Perch on branches of trees,
After having tasted the food
Strewn as offering to the deity
Entempled in a divine banyan tree
With long stilt roots
Against which the cows brush
Their itching bodies
Ours is a small village to which
A narrow path leads; it is full of
Rocks from the crevices of which
Mullai flowers burgeon.
The streets in our village are coated
With cow-dung; its houses are never closed.

- Karuvūr Katappillaiccātañr.

Suggestion:

The crow that had eaten the food-offering beneath the banyan tree goes to stay with its kin.

The pallor that had destroyed the heroine's charm stays on the forehead.

344. குறிஞ்சி

அணி வரை மருங்கின் ஐது வளர்ந்திட்ட
மணி ஏர் தோட்ட மை ஆர் ஏனல்
இரும் பிடித் தடக் கையின் தடைஇய பெரும் புனம்
காவல் கண்ணினம் ஆயின் --ஆயிழை!—
நம் நிலை இடை தெரிந்து உணரான், தன் மலை
ஆரம் நீவிய அணி கிளர் ஆகம்
சாரல் நீள் இடைச் சால வண்டு ஆர்ப்ப,
செல்வன் செல்லும்கொல் தானே--உயர் வரைப்
பெருங் கல் விடரகம் சிலம்ப, இரும் புலி
களிறு தொலைத்து உரறும் கடி இடி மழை செத்து,
செந் தினை உணங்கல் தொகுக்கும்,
இன் கல் யாணர்த் தம் உறைவின் ஊர்க்கே ?

தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

- மதுரை அறுவை வாணிகள் இளவேட்டனார்

344. KURIŃCI

(The confidante speaks to the heroine to be overheard by the hero)

O friend of choice jewels!
Our lover lives with his kinsmen
In his village of ceaseless flow of revenue;
In that village, hard by the path,
A tiger kills a tusker and growls
Causing echo in the mountain clefts
Thick with bamboos and the folk mistake
The growling for the clapping of thunder
And rush to collect their ruddy millet grains

That dry in the sun.
In our vast field in the charming hill-slope,
The crops have grown with gem-like blades;
The ears are big and curved
And they resemble the huge trunk
Of the cow-elephant.
So, we propose to guard the crops
From tomorrow. Would our lover
Go to the village, with his lovely chest
Bedaubed with sandal-cream
Of his own hill, ever buzzed by a swarm of bees
All unaware of our plan?
- Maturai Aruvai Vaṅkai Iḷavēttanār.

Suggestion:

The hillsfolk collect the drying millet grains mistaking the growling of a tiger that destroyed a tusker for the roaring thunder. The mother mistakes the gossip of the village women and confines the heroine to her house and then takes her to the arena meant for the frenzied dance,

-----

345. நெய்தல்

காணற் கண்டல் கழன்று உகு பைங் காய்
நீல் நிற இருங் கழி உட்பட வீழ்ந்தென,
உறு கால் தூக்க, தூங்கி ஆம்பல்,
சிறு வெண் காக்கை ஆவித்தன்ன,
வெளிய விரியும் துறைவ! என்றும்,
அளிய பெரிய கேண்மை நும் போல்,
சால்பு எதிர்கொண்ட செம்மையோரும்

தேறா நெஞ்சம் கையறுபு வாட,
நீடின்று விரும்பார் ஆயின்,
வாழ்தல் மற்று எவனோ? தேய்கமா தெளிவே!

தெளிவிடை விலங்கியது.
-- நம்பி குட்டுவனார்

345. NEYTAL

(The companion of the heroine speaks to the hero upon of insisting his wedding the heroine soon)

Tossed by powerful wind
The green and unripe fruits of the Kantal tree
Drop down and sink deep into the blue-hued vast creek;
These fruits while falling, strike against the Āmpal buds
And cause them unfold and look like
The yawning mouth of a small and white water crow;
Such is the ford in your coastal land, O chief!
You are a perfect man of great wisdom;
You are friendly and graceful;
If men of your stature too
Should be so unkind toward their dependants,
And cause them wilt away, all confused,
It is not worthwhile for them
To cling to their life still!
Fie on your promises!
- Nampi Kuttuvan.

Suggestion:

The untimely opening of the Ampal buds. owing to the impact of the falling Kantal fruit suggests that the heroine who was keeping calm owing to her modesty has now started to weep owing to the gossip in the village.

-----
346. பாலை

குண கடல் முகந்து, குடக்கு ஏர்பு இருளி,
தண் கார் தலைஇய நிலம் தணி காலை,
அரசு பகை நுவலும் அரு முனை இயவின்,
அழிந்த வேலி அம் குடிச் சீறார்
ஆள் இல் மன்றத்து, அல்கு வளி ஆட்ட,
தாள் வலி ஆகிய வன்கண் இருக்கை,
இன்று, நக்கனைமன் போலா--என்றும்
நிறையுறு மதியின் இலங்கும் பொறையன்
பெருந் தண் கொல்லிச் சிறு பசங் குளவிக்
கடி பதம் கமழும் கூந்தல்
மட மா அரிவை தட மென் தோளே?

பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் ஆற்றானாய்த் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

- எயினந்தை மகன் இளங்கீரனார்

346. PĀLAI

(The hero speaks to himself while going in quest of riches)

My heart!

The cool clouds, having lifted water

From the eastern sea, grew dark,

Moved eastward, poured amain

And thus have rendered the earth cool.

At this hour; we are resting all alone,

Our courageous heart poised for action
To come by wealth,
This commonyard so desolate
And deserted it is ever assailed
By violent wind;
This is the commonyard of a hamlet,
Close by a jungle path; its houses,
Once beautiful, are now ruined
As the forces of a foe, played havoc with them;
Now you seem to delight yourself,
With the thought that you can embrace
The arms, curved and smooth,
Of our beloved, young and comely,
Whose odorous tresses sport
The Kuvaḷai flowers, tiny and fresh,
Of the Kolli hills, immensely cool,
Of Porayan, which is ever radiant
Like the full moon!
Are those arms of our beloved
Easy of access for your embrace?
- Eyinantai Makan Iḷankārṇār.

-----
347. குறிஞ்சி

முழங்கு கடல் முகந்த கமஞ் சூல் மா மழை
மாதிர நனந் தலை புதையப் பாஅய்,
ஓங்கு வரை மிளிர ஆட்டி, பாம்பு எறிபு,
வான் புகு தலைய குன்றம் முற்றி,
அழி துளி தலைஇய பொழுதில், புலையன்

பேழ் வாய்த் தண்ணுமை இடம் தொட்டன்ன,
அருவி இழிதரும் பெரு வரை நாடன்,
* 'நீர் அன நிலையன்; பேர் அன்பினன்' எனப்
பல் மாண் கூறும் பரிசிலர் நெடுமொழி
வேனில் தேரையின் அளிய,--
காண் வீடுமோ --தோழி!--என் நலனே?

வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக, ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுக்க
மறுத்தது.
-- பெருங்குன்றூர் கிழார்.
*இன்ன நிலையன் என்றும் பாடம் உண்டு.

347. PĀLAI

(The heroine refuses to be consoled by her confidante when the hero delays the wedding)

Friend!

The murky clouds have become gravid
After drinking the water from the billowing ocean;
Now they screen the entire space;
They cause the lofty mountain-peaks
To crumble down and the snakes
To grieve and die.
They besiege the sky-kissing peaks
All at once and pour heavy rains
And thus cause the streams
To flow down sounding
Very like the wide-faced drums,
Played by the Pulayas.*

Such is the land of our lover!
Will my feminine charm,
That remains concealed within my body,
Even like the toad that remains hidden
During the summer season,
Allow me to survive and enjoy
Hearing the high encomium
Of the bards who ever speak
Very high of our lover's virtues
And boundless love for us?
-- Perunkunrür Kilär.
* Men of low status.

348. நெய்தல்

நிலவே, நீல் நிற விசும்பில் பல் கதிர் பரப்பி,
பால் மலி கடலின், பரந்து பட்டன்றே ;
ஊரே, ஒலி வரும் சும்மையொடு மலிபுதொகுபு ஈண்டி,
கலி கெழு மறுகின், விழவு அயரும்மே;
கானே, பூ மலர் கஞலிய பொழில் அகம்தோறும்
தாம் அமர் துணையொடு வண்டு இமிரும்மே;
யானே, புனை இழை ஞெகிழ்த்த புலம்பு கொள் அவலமொடு
கனை இருங் கங்குலும் கண்படை இலெனே;
அதனால், என்னொடு பொரும்கொல், இவ் உலகம்?
உலகமொடு பொரும்கொல், என் அவலம் உறு நெஞ்சே?

வேட்கை பெருகத் தாங்கலளாய், ஆற்றாமை மீதுர்கின்றாள் சொல்லியது.

- வெள்ளி வீதியார்

348. NEYTAL

(The heroine speaks overwhelmed by ardent love)

The moon spreads its myriad rays
And so the blue-hued sky looks
Like a sea of milk;
The folk of this village
Foregather and celebrate a festival;
The streets are full of mirthful bustle;
The groves look bright with burgeoned flowers,
Which are buzzed by pairs of bees;
I do not get sleep
Even during this densely dark midnight,
Assailed by loneliness and grief
Which caused my jewels to slip!
Alas, I do not know whether my grief-laden heart
Will wage a war on this world
On the festive world on me?

- Vellvītiyar

Suggestion:

Clouds pour heavy rains in the mountain and the cascade sounds like the drum. The village resounds with slander as the hero visited and left.

349. நெய்தல்

கடுந் தேர் ஏறியும், காலின் சென்றும்,
கொடுங் கழி மருங்கின் அடும்பு மலர் கொய்தும்,
கைதை தூக்கியும், நெய்தல் குற்றும்,

புணர்ந்தாம் போல, உணர்ந்த நெஞ்சமொடு
வைகலும் இனையம் ஆகவும், செய் தார்ப்
பசும் பூண் வேந்தர் அழிந்த பாசறை,
ஒளிறு வேல் அழுவத்துக் களிறு படப் பொருத
பெரும் புண்ணுறுநர்க்குப் போய் போல,
பின்னிலை முனியா நம்வயின்
என் என நினையும்கொல், பரதவர் மகளே?

தலைமகன் தோழி கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

- மிளை கிழான் நல்வேட்டனார்

349. NEYTAL

(The hero speaks to himself to be overheard by the companion of the heroine)

I went to her village in my chariot
And also on foot; I plucked Atumpu flowers for her,
From the bent creeks;
I lowered the Tālai bush
To help her pluck its flowers;
I collected neytal flowers too for her;
When served her thus,
I felt like having enjoyed conjugal union with her;
Alas, I stood behind her confidante, even like a beggar,
Seeking her favour;
In this respect, I resembled the ghouls
That stood guard to the warriors,
Who fell wounded grievously,
After killing elephants, in the battle-field
In which innumerable spears were wielded
And where many a monarch, all decked

With shapely jewels of gold perished!

- Miḷaikilan Nalvettanār

-----
350. மருதம்

வெண்ணெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇ,
பழனப் பல் புள் இரிய, கழனி
வாங்கு சினை மருதத் தூங்குதுணர் உதிரும்
தேர் வண் விராஅன் இருப்பை அன்ன, என்
தொல் கவின் தொலையினும் தொலைக! சார
விடேஎன்; விடுக்குவென் ஆயின், கடைஇக்
கவவுக் கை தாங்கும் மதுகைய குவவு முலை
சாடிய சாந்தினை; வாடிய கோதையை;
ஆசு இல் கலம் தழீ இயற்று,*
வாரல்; வாழிய, கவைஇ நின்றோளே!

தலைமகள் ஊடல் மறுந்தாள் சொல்லியது.

-- பரணர்

* கழீஇயற்று என்றும் பாடம் உண்டு.

350. MARUTAM

(The reconciled heroine speaks to her husband)

My charm is like the town of Iruppai
In the domain of Virān, the bountiful patron
Who bestows chariots on the bards;
In Iruppai, the flower-clusters
Swinging from the low-hanging branches
Of the Marutam trees are caused to shed
As the flocks of birds from the fields

Perch on them after having been scared away
By the drumbeats of the farmers who harvest
White paddy stalks! I do not bother
Even if that charm of mine deserts me!
Approach me not!
Should I allow you to approach, my eager hands
may rush to embrace you
Defying my self-control.
Your chest has hugged
The comely and firm breasts
Of your hetaira! Your chest has marks
Of the sandal cream with which your hetaira was bedaubed!
Your garlands have faded!
Hence, to touch you is akin to touching
The polluted and forsaken mud-vessels!
Do not approach our house!
Go and live long with your hetaira!

- Parinar.

Implied meaning:

The flocks of birds get scared by the sound of the drums of the farmers, and collect on the Marutam tree and thus cause it to shed its flowers. This suggests that the hero has no real love for his wife, but returns home only for fear of the gossip of the villagers and this act of him makes her hate her spouse.

351. குறிஞ்சி

‘இளமை தீர்ந்தனள் இவள்’ என வள மனை
அருங்கடிப் படுத்தனை; ஆயினும், சிறந்து இவள்
பசந்தனள் என்பது உணராய்; பல் நாள்

எவ்வ நெஞ்சமொடு தெய்வம் பேணி
வருந்தல் வாழி --வேண்டு, அன்னை ! --கருந் தாள்
வேங்கைஅம் கவட்டிடைச் சாந்தின் செய்த
களிற்றுத் துப்பு அஞ்சாப் புலி அதள் இதணத்து,
சிறு தினை வியன் புனம் காப்பின்,
பெறுகுவள்மன்னோ என் தோழி தன் நலனே.

தோழி அருகு அடுத்தது.

- மதுரைக் கண்ணத்தனார்

351. KURIŃCI

(The friend of the heroine addresses her mother)

Hail to you mother dear!

Listen to me!

You have put my friend under your strict vigil

In our prosperous home, with the thought

That she has attained puberty.

Alas, you are unaware of the genuine cause

For her body growing fallow.

You are greatly anguished for many a day on account of this;

You worship gods for her recovery;

But you need not grieve so much for this!

She will regain her lost charm,

Should you allow her to look after

The tiny-grained millet-crops

Thriving in the vast field.

She will be cured, if you allow her

To stand in the loft, built on the sandal tree

And roofed by the skin of a tiger

That had fearlessly fought a mighty elephant,
On the hill, rich in the dark-trunked Vēnkai trees!*

-- Maturai Kannattanār.

* The confidante suggests that the heroine has given herself to a lad
and she will be cured only by his embraces.

352. பாலை

இலை மாண் பகழிச் சிலை மாண் இரீஇய
அன்பு இல் ஆடவர் அலைத்தலின், பலருடன்
வம்பலர் தொலைந்த அஞ்சவரு கவலை,
அழல் போல் செவிய சேவல் ஆட்டி,
நிழலொடு கதிக்கும் நிணம் புரி முது நரி
பச்சூன் கொள்ளை மாந்தி வெய்துற்று,
தேர் திகழ் வறும் புலம் துழைஇ, நீர் நயந்து,
பதுக்கை நீழல் ஒதுக்கு இடம் பெறாஅ
அருஞ் சுரக் கவலை வருதலின், வருந்தி
நமக்கும் அரிய ஆயின; அமைத் தோள்
மாண்புடைக் குறுமகள் நீங்கி,
யாங்கு வந்தனள்கொல்? அளியள் தானே!

பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் இடைச் சுரத்துக்கண் ஆற்றானாய்த் தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

- மதுரைப் பள்ளிமருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார்

352. PĀLAI

(The hero speaks to himself while going in search of riches)

My heart!

It is a branched path in a wilderness,

Highly hazardous, where strangers fall dead
All at once, by the attack of darts
With leaf-shaped heads,
Aimed at them by heartless brigands.
An aged jackal of the wild,
That delights at the sight of its own shadow,
And which is fond of eating meat,
Drives away the vulture of fiery ear-lobes
Which essays to eat the flesh
Of the dead men, and itself eats to its fill,
The fresh meat and grows thirsty
Only to get deceived by mirages
And at last grieves, getting no shade,
Near a heap of gravel.
This horrible path is so hard
Even for us who are used to tread such paths.
But, how was it possible for my beloved
Whose soft arms are like tender bamboo
And who is so virtuous and young,
To walk in this wilderness?
Pitiable indeed is her plight!

- Maturaippalli Marutankilar Makanār Cokuttanar

Suggestion:

The brigands kill the wayfarers and their dead bodies are sought after by eagles. But the jackal drives them away, and eats the flesh and suffers without getting water or shade. The hero came by the heroine providentially. He made her happy and prevented the pallor from pervading her body. Seeking riches he goes on a journey during which he feels sorry for her plight.

353. குறிஞ்சி

ஆள் இல் பெண்டிர் தாளின் செய்த
நுணங்கு நுண் பனுவல் போல, கணம் கொள,
ஆடு மழை தவழும் கோடு உயர் நெடு வரை,
முட முதிர் பலவின் குடம் மருள் பெரும் பழம்
கல் கெழு குறவர் காதல் மடமகள்
கரு விரல் மந்திக்கு வரு விருந்து அயரும்,
வான் தோய் வெற்ப! சான்றோய் அல்லை --- எம்
காமம் கனிவது ஆயினும், யாமத்து
இரும் புலி தொலைத்த பெருங் கை யானை
வெஞ் சின உருமின் உரறும்
அஞ்சுவரு சிறு நெறி வருதலானே.

தோழி ஆற்றது அருமை அஞ்சி, தான் ஆற்றளாய்ச் சொல்லியது.

-- கபிலர்

353. KURINCI

(The friend of the heroine speaks, dreading the path through which the hero treads)

O chief of a sky-high mountain!
In your country, the young and loving girl
Of the hunting tribe, feasts
A dark-fingered female monkey
With the huge pot-like fruit
From a large and crooked jack tree
Growing on the high-peaked stately mountain.
Here, again, the clouds crawl
Resembling the fine cotton threads
Spun with great effort by widows!

Though you have great love for us,
You are not a man of wisdom,
For, you visit here through fearfully narrow path
Where a huge-trunked tusker
Kills a puissant tiger at midnight
And trumpets like the wrathful thunder.

- Kapilar

354. நெய்தல்

தான் அது பொறுத்தல் யாவது --கானல்
ஆடு அரை ஒழித்த நீடு இரும் பெண்ணை
வீழ் காவோலைச் சூழ் சிறை யாத்த
கானல் நண்ணிய வார் மணல் முன்றில்,
எல்லி அன்ன இருள் நிறப் புன்னை
நல் அரை முழுமுதல் அவ் வயின் தொடுத்த
தூங்கல் அம்பித் தூவல் அம் சேர்ப்பின்,
கடு வெயில் கொதித்த கல் விளை உப்பு
நெடு நெறி ஒழுகை நிரை செலப் பார்ப்போர்
அளம் போகு ஆகுலம் கடுப்ப,
கௌவை ஆகின்றது, ஐய! நின் நட்பே?

தோழியால் செறிப்பு அறிவுறீஇ வரைவு கடயாது; மனைவயின் தோழியைத் தலைமகள்
புகழ்ந்தாற்கு மறுத்துச் சொல்லியதூஉம் ஆம்.

- உலோச்சனார்

354. NEYTAL

(The friend of the heroine importunes the hero to wed the heroine eftsoon)

Chief!

Our village resounds with slander

About our kinship with you;

The slander is as loud as the shouts
Made by the salt-vendors
That goad their bulls, yoked to their carts,
While moving toward the salt pans.
The salt-vendors are folk,
Who travel to distant lands
With their long lines of carts,
Loaded with the crystalline salt
Produced in the pans,
Aided by the hot sun on the shore,
Where the breakers throw off
The broken drops of water.
There is a boat at rest; it is
Tethered to the trunk of a Punnai tree
Which is as dark as night.
The Punnai stands in the foreyard
Filled with white sand of the house.
The house is hard by a grove and is enclosed
By a fence of leaves,
That had fallen from the tall palmyra trees
That sway when struck by wind!
How shall we remain here
Bearing this loud gossip?
- Uloccanár.

Suggestion:

(1) The grove is girt with a fence of palmyra leaves. This implies that the mother has a watchful eye on the heroine. So the hero cannot visit by night.

(2) The boat remains motionless as it is tethered to a tree. This suggests that the heroine is prevented from moving about being confined in her house.

-----
355. குறிஞ்சி

புதல்வன் ஈன்ற பூங் கண் மடந்தை
முலை வாய் உறுக்கும் கை போல், காந்தட்
குலைவாய் தோயும் கொழு மடல் வாழை
அம் மடல் பட்ட அருவித் தீம்நீர்
செம் முக மந்தி ஆரும் நாட!
முந்தை இருந்து நட்லோர் கொடுப்பின்,
நஞ்சும் உண்பர் நனி நாகரிகர்;
அம் சில் ஓதி என தோழி தோட் குயில்
நெஞ்சின் இன்பறாய் ஆயினும், அது நீ
என் கண் ஓடி அளிமதி
நின் கண் அல்லது பிறிது யாதும் இலளே!

தோழி அருகு அடுத்தது; தோழி தலைமகளது ஆற்றாமை கண்டு வரைவு
கடாயதூஉம் ஆம்.

355. KURIŃCI

(The companion of the heroine importunes the hero to wed her friend eftsoon)

Chief!

Like the hand of a young mother of flowery eyes
Which sets her nipple into the mouth of her new-born babe,
The cluster of Kāntal flowers
Touches a banana cone, whose sheaths are fleshy,
And the sweet water which flows down
From the sheath of the banana flower
Is drunk by a red-faced she-monkey

(Even like the baby that sucks the milk).
Such is the nature of your montane domain!
"If offered by their friends,
Sitting before them,
Men of high culture
Will readily swallow
Even deadly poison
And continue to be friends with them!"*
(So goes an old adage).
You did not deem it a joy
To slumber on the arms
Of this girl of comely tresses.
Yet I beseech you chief,
To enjoy sweet slumber
On your beloved's arms
At least for my sake. Alas, she has no refuge but you!
- Anonymous

* Compare : Tirukkural couplet no.580. They drink with smiling grace, though poison
interfused they see who seek the praise of all-esteemed courtesy.

--Tr. G.U. Pope

356. குறிஞ்சி

நிலம் தாழ் மருங்கின் தெண் கடல் மேய்ந்த
விலங்கு மென் தூவிச் செங் கால் அன்னம்,
பொன் படு நெடுங் கோட்டு இமயத்து உச்சி
வான் அரமகளிர்க்கு மேவல் ஆகும்
வளராப் பார்ப்பிற்கு அல்கு இரை ஒய்யும்
அசைவு இல் நோன் பறை போல, செல வர

வருந்தினை--வாழி, என் உள்ளம்! --ஒரு நாள்
காதலி உழையளாக,
குணக்குத் தோன்று வெள்ளியின், எமக்குமார் வருமே?

வரைவு மறுக்கப்பட்டு ஆற்றானாகிய தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
- பரணர்.

356. KURIÑCI

(The hero addresses to his heart)

O my heart!

You have suffered a lot, wandering about endlessly,
To and fro to meet our beloved,
Even like the tireless wings of the mother swan
Endowed with shining and soft feathers and ruddy legs,
That grazes in the clear-watered sea,
The low-lying part of the earth, and fetches prey
To feed its growing fledgelings
Which are fondly reared by the celestial damsels
Abiding atop the high, golden peak of the Himalayas!
Be assured, my heart,
That a day will come
When our beloved will be beside us
Even like Venus that appears in the eastern horizon!
--Paranar.

Suggestion:

The swan fetches food from the sea, to feed its young ones which stay atop the Himalayas, aided by its wings.

The hero thinks that he grieves by his effort to fetch wealth from a far off land to get his beloved who is with her kin. He is aided by the elders to get his beloved even like the wings of the swan.

357. குறிஞ்சி

நின் குறிப்பு எவனோ ? --தோழி! --என் குறிப்பு
என்னொடு நிலையாது ஆயினும், என்றும்
நெஞ்சு வடுப்படுத்துக் கெட அறியாதே -
சேண் உறத் தோன்றும் குன்றத்துக் கவாஅன்,
பெயல் உழந்து உலறிய மணிப் பொறிக் குடுமிப்
பீலி மஞ்ஞை ஆலும் சோலை,
அம் கண் அறைய அகல் வாய்ப்பு பைஞ் சுனை
உண்கண் ஒப்பின் நீலம் அடைச்சி,
நீர் அலைக் கலைஇய கண்ணிச்
சாரல் நாடனொடு ஆடிய நாளே.

தலைமகன் வரைவு நீடிய இடத்து, 'ஆற்றுவல்' ன்பது படச் சொல்லியது; 'மனை
மருண்டு வேறுபாடாயினாய்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது உம் ஆம்.

- குறமகள் குறியெயினி.

357. KURIŃCI

(The heroine says that she can bear pain when the hero prolongs the period of clandestine relationship)

It was near a sky-high mountain
That I bathed in the cascade
In the company of our lover,
Whose flower-wreaths were disturbed
By the flowing water; I also plucked

The eye-like blue-lilies from the spring,
Wide and cool, and girt with a grove.
The spring is near a wide rock
Where crested peacocks with their fan-tails
And gem-like dots on them, danced,
Their feathers bristling after having
Been dampened by rain-drops.
The memory of this sporting
With our lover, does not vanish
Altogether! It has left a wound
In my heart, through.
Nor does it remain With me continuously!
What do you think of it, my friend?

- Kuramakal Ilaveyini.

Suggestion:

The pea-fowl gets wet with the rain and moves about in the
grove. The heart of the heroine which once enjoyed the grace of the hero moves on
his shoulders tirelessly even now.

358. நெய்தல்

‘பெருந் தோள் நெகிழ, அவ் வரி வாட,
சிறு மெல் ஆகம் பெரும் பசப்பு ஊர்,
இன்னேம் ஆக, எற் கண்டு நாணி,
‘நின்னொடு தெளித்தனர் ஆயினும், என்னதூஉம்,
அணங்கல் ஓம்புமதி, வாழிய நீ!’ என,
கணம் கெழு கடவுட்கு உயர் பலி தூஉய்,
பரவினம் வருகம் சென்மோ --தோழி!
பெருஞ் சேயிறவின் துய்த் தலை முடங்கல்

சிறு வெண் காக்கை நாள் இரை பெறாஉம்
பசும் பூண் வழி மருங்கை அன்ன, என்
அரும் பெறல் ஆய் கவின் தொலைய,
பிரிந்து ஆண்டு உறைதல் வல்லியோரே.

பட்டபின்றை வரையாது பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து, தோழி,
'இவள் ஆற்றானாயினாள்; இவளை இழந்தேன்' எனக் கவன்றாள் வற்புறுத்தது;
அக் காலத்து ஆற்றானாய் நன்ற தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியதூஉம் ஆம்.
-- நக்கீரர்

358. KURIÑCI

(The heroine speaks to her friend in the absence of her lover)

Our lover is so hard-hearted that he abides
In a far-off place, leaving us to languish
Here, all alone. I have lost all my charm.
Alas, it once glowed like the Marunkai town
In the realm of Pacumpūn Valuti,
Where the small white crows enjoy eating
The bent shrimps with red and downy heads.
He once made solemn affirmations
Before god and also in my presence,
That he would not part from me,
Owing to his sense of shame,
On the sight of my wide arms growing weak,
The comely stripes on my body fading
And my small and delicate breasts turning sallow.
But he, even he, has now forgotten his promises.
Shall we, my friend, worship with rare offerings,

The god with a large retinue
And pray to it not to torment him
Even mildly, for his failure To keep his promise?

- Nakkiran

Suggestion;

The small white crow (sea-gull) eats the shrimp at early morning. The heroine believes that the hero will fetch huge wealth and return.

359. குறிஞ்சி

சிலம்பின் மேய்ந்த சிறு கோட்டுச் சேதா
அலங்கு குலைக் காந்தள் தீண்டி, தாது உக,
கன்று தாய் மருளும் குன்ற நாடன்
உடுக்கும் தழை தந்தனனே; யாய் அஃது
உடுப்பின், யாய் அஞ்சுதுமே; கொடுப்பின்,
கேளுடைக் கேடு அஞ்சுதுமே; ஆயிடை
வாடலகொல்லோ தாமே --அவன் மலைப்
போருடை வருடையும் பாயா,
சூருடை அடுக்கத்த கொயற்கு அருந் தழையே?

தோழி தழையேற்றுக் கொண்டு நின்று தலைமகன் குறிப்பின் ஓடியது.

- கபிலர்

359. KURINCI

(The friend of the heroine speaks after accepting the gift, to study the mind of the heroine)

Our lover is, the chief of a hill
Where a calf fails to recognise its mother,
A cow, red of hue and short-horned,

As it had got its colour altered
After it had rubbed its body
Against the swaying clusters of Kāntal blooms,
While grazing in the hill.
Offered us the woven leaves
Which we are reluctant to accept and wear
For fear of our mother!
Should we refuse
We would be pained by our lover's distress.
Would not our dilemma cause
The leaves fade away –
These leaves which he fetched here
Were secured by him painstakingly,
From the hillside,
Haunted by deities and so,
Even the war-like hill-goats
Would not frolick in it?
- Kapilar.

Suggestion:

The calf is perplexed and fails to identify its mother, as the red-hued animal is smeared with the pollen of the Kāntal flowers. The friend of the heroine is perplexed at the change found in the heroine who is besieged by her bashfulness and other feminine qualities,

-----

360. மருதம்

முழவு முகம் புலர்ந்து முறையின் ஆடிய
விழவு ஒழி களத்த பாவை போல,
நெருநைப் புணர்ந்தோர் புது நலம் வெளவி,
இன்று தரு மகளிர் மென் தோள் பெறீ இயர்,
சென்றீ --பெரும! --சிறக்க, நின் பரத்தை!
பல்லோர் பழித்தல் நாணி, வல்லே
காழின் குத்திக் கசிந்தவர் அலைப்ப,
கையிடை வைத்து மெய்யிடைத் திமிரும்
முனியுடைக் கவளம் போல, நனி பெரிது
உற்ற நின் விழுமம் உவப்பென்;
மற்றும் கூடும், மனை மடி துயிலே.

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகனைத் தோழி, தலைமகள் குறிப்பறிந்து,
வாயில் மறுத்தது; தலைமகள் ஊடிச் சொல்லியதூஉம் ஆம்.

- ஓரம்போகியார்.

360. MARUTAM

(The heroine speaks to her husband who returned from the house of the hetaira)

The women whom you embraced yesterday
Have lost their fresh charm;
Having been deserted by you, they resemble
A danseuse in the theatre after a festival,
In which she enacted many dance-forms
In succession, until the time
The Mārccanai¹ applied to one of the faces
Of the drum got withered.

Now you may rush to embrace
The smooth arms of the new women
Fetched by your Pānan!
May those women, your favourites, live long!
You are immensely distressed,
Ashamed greatly by the words of derision
Uttered by many,
I delight at this, your distress,
Which is akin to the ball of food
Placed in the trunk of an elephant-calf,
That scatters it all over its body
As the mahouts pricked it with ankus
And urged it to eat the food!
You may get an opportunity
To slumber here, in your abode
On another day in future!
(You may go now!)
-- Orampokiyār.
1. The paste of clay which helps to produce sweet sound,

361. முல்லை

சிறு வீ முல்லைப் பெரிது கமழ் அலரி
தானும் சூடினன்; இளைஞரும் மலைந்தனர்;
விசம்பு கடப்பன்ன பொலம் படைக் கலி மா,
படு மழை பொழிந்த தண் நறும் புறவில்,
நெடு நா ஒண் மணி பாடு சிறந்து இசைப்ப,
மாலை மான்ற மணம் மலி வியல் நகர்த்
தந்தன நெடுந்தகை தேரே என்றும்;

அரும் படர் அகல நீக்கி,
விருந்து அயர் விருப்பினள், திருந்து இழையோளே.

வாயில்களோடு தோழி உறழ்ந்து சொல்லியது.

- மதுரைப் பேராலவாயர்

361. MULLAI

(The companion of the heroine speaks to the servants)

The chief of great renown and his aides
Have decked themselves with wreaths
Of the tiny flowers of Mullai,
Immensely odorous; his noisy horses
With golden saddles pull the chariot
With flying speed; they gallop through
The woodland, fragrant and dampened
By heavy downpour; the horses seem
To cross even the wide firmament;
The long-tongued bells, adorning the chariot
Sharply tinkle, as he arrives
At the sandy foreyard of his house,
Which is spacious; during this dusk,
Having been relieved of all her anguish.
His wife, bedecked with well-crafted jewels
Is impatient to accord him a guest's reception.

- Maturaippērālavāyar.

362. பாலை

வினை அமை பாவையின் இயலி, நுந்தை
மனை வரை இறந்து வந்தனை; ஆயின்,
தலை நாட்கு எதிரிய தண் பத எழிலி
அணி மிகு கானத்து அகன் புறம் பரந்த
கடுஞ் செம்மூதாய் கண்டும், கொண்டும்,
நீ விளையாடுக சிறிதே; யானே,
மழ களிறு உரிஞ்சிய பராரை வேங்கை
மணல் இடு மருங்கின் இரும் புறம் பொருந்தி,
அமர் வரின், அஞ்சேன், பெயர்க்குவென்;
நுமர் வரின், மறைகுவென் --மாஅயோளே!

உடன்போகாநின்ற தலைமகன் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

-- மதுரை மருதன் இளநாகனார்

362. PĀLAI

(The hero speaks to his beloved during elopement)

O my dusky-hued beloved!

You have come out of your father's house

And followed me, walking like a skilfully wrought icon.

You may now sport for a while

Beholding and catching the ruddy cochineal insects

Which move about briskly.

They are seen

Scattered all over the expansive woodland.

Well-fed by the first showers of the seasonal clouds,

Cool and pregnant with water,

The woodland wears a charming look!

I will hide myself behind the huge sand-dune
Beside the Vēnkai tree of swelled trunk
Against which young tuskers had rubbed their bodies,
And fearlessly fight the foes if any,
And conceal myself In case your kin pursue us.

363. நெய்தல்

'கண்டல் வேலிக் கழி சூழ் படப்பைத்
தெண் கடல் நாட்டுச் செல்வென் யான்' என
வியம் கொண்டு ஏகினை ஆயின், எனையாதூஉம்
உறு வினைக்கு அசாவா உலைவு இல் கம்மியன்
பொறி அறு பிணைக் கூட்டும் துறை மணல் கொண்டு
வம்மோ --தோழி! --மலி நீர்ச் சேர்ப்ப --
பைந் தழை சிதைய, கோதை வாட,
நன்னர் மாலை, நெருநை, நின்னொடு
சில விளங்கு எல் வளை ஞெகிழ,
அலவன் ஆட்டுவோள் சிலம்பு ஞெமிர்ந்து எனவே.

பகற்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகனைத் தோழி, 'தலைமகளை என்னை
ஆற்றுவிக்குமென்று ஆகாதோ எம்பெருமான் கவலாது வெல்வது? யான்
ஆற்றுவிக்குமிடத்துக் கவன்றால் நீ ஆற்றுவி' எனச் சொல்லியது; கையுறை நேர்ந்த
தோழி தலைமகட்குக் கையுறை உரைத்ததூஉம் ஆம்.

- உலோச்சனார்

363. NEYTAL

(The confidante of the heroine speaks to the hero during the clandestine period)

O chieftain of a littoral region!

If you intend to go to the land of clear-watered sea,

Whose gardens are girt with creeks
And fenced by Kantal trees, forget not
To fetch here the sand which is needed
By the smith, who is tireless and who performs
His trade of mending damaged jewels
With ease; my friend got her anklets broken
Last evening, when she sported with you
Running after the crabs to catch them
Causing her garment wrought of fresh and green leaves
Get crushed, her flower-wreaths faded,
And her very few shining bracelets fall off!

- Uloccanār.

Note:

The companion suggests that if mother comes to know of the fact that her daughters's anklet had got broken, she may put her under strict vigil rendering clandestine meetings impossible.

364. முல்லை

சொல்லிய பருவம் கழிந்தன்று; எல்லையும்
மயங்கு இருள் நடு நாள் மங்குலோடு ஒன்றி,
ஆர் கலி வானம் நீர் பொதிந்து இயங்க
பனியின் வாயையொடு முனிவு வந்து இறுப்ப,
இன்ன சில் நாள் கழியின், பல் நாள்
வாழலென் வாழி --தோழி!-- ஊழின்
உரும் இசை அறியாச் சிறு செந் நாவின்
ஈர் மணி இன் குரல் ஊர் நணி இயம்ப,
பல் ஆ தந்த கல்லாக் கோவலர்
கொன்றை அம் தீம் குழல் மன்றுதோறு இயம்ப,

உயிர் செலத் துனைதரும் மாலை,
செயிர் தீர் மாரியொடு ஒருங்கு தலைவரினே.

தலைமகள் பிரிவிடை மெலிந்தது.

- கிடங்கில் காவிதிப் பெருங் கொற்றனார்

364. MULLAI

(The heroine grieves when the hero is away in a foreign land to secure wealth needed for wedding)

O my friend! Hail to you!

The season marked by our lover

For his return is already past;

The pregnant clouds move about in space

And make even broad day look like gloomy night;

The northerly and its chill blast

Direct their wrath toward me;

Even if I survive for a few days,

I cannot hold my life for long,

If the evening hour too sets in,

Joining hands with the rain,

Free from claps of thunder.

Alas, evening is the hour which is in a hurry

To render the bodies of the lonely, lifeless.

It is the hour when the cowherds

Are on their way home, with their flocks,

The while playing their Konrai pipes.

Every courtyard resounds with the melody of the pipes.

It is also the hour, when the entire village

Is filled with the tinkle

Of the tiny-tongued bells adorning the cattle!

- Kitankil Käviti Perunkorranār

-----
365. குறிஞ்சி

அருங் கடி அன்னை காவல் நீவி,
பெருங் கடை இறந்து, மன்றம் போகி
பகலே, பலரும் காண, வாய் விட்டு
அகல் வயற் படப்பை அவன் ஊர் வினவி,
சென்மோ வாழி --தோழி! --பல் நாள்
கருவி வானம் பெய்யாது ஆயினும்,
அருவி ஆர்க்கும் அயம் திகழ் சிலம்பின்
வான் தோய் மா மலைக் கிழவனை,
'சான்றோய் அல்லை' என்றனம் வரற்கே.

தோழி தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தலைமகட்கு உரைப்பாளாய் இயற்பழித்து,
"இன்னது செய்தும்' என்பாளாய்ச் சொல்லியது.

- கிள்ளிமங்கலம் கிழார் மகனார் சேர கோவனார்

365. KURINCI

(The confidante of the heroine speaks to the heroine to be overheard by the hero)

Hail to you my friend!

Shall we defy the surveillance of our watchful mother

And reach the commonyard of our village,

Quitting our broad foreyard,

During this broad day, and go

Making loud enquiries,

About the way that leads
To our lover's land, which is rich in vast paddy-fields
To be witnessed by all? .
Shall we return here after accusing our lover
As a man lacking virtue?
He is the chief of a sky-high mountain
Where dinsome cascades flow ceaselessly
Even during times of prolonged drought
When no rain pours, accompanied by thunder and lightning.
- Killimankalam Kilar Cokovanār.

366. பாலை

அரவுக் கிளர்ந்தன்ன விரவுறு பல் காழ்
வீடுறு நுண் துகில் ஊடு வந்து இமைக்கும்
திருந்து இழை அல்குல், பெருந் தோட் குறுமகள்
மணி ஏர் ஐம்பால் மாசு அறக் கழீஇ,
கூதிர் முல்லைக் குறுங் கால் அலரி
மாதர் வண்டொடு சுரும்பு பட முடித்த
இரும் பல் மெல் அணை ஒழிய, கரும்பின்
வேல் போல் வெண் முகை விரியத் தீண்டி,
முதுக் குறைக் குரீஇ முயன்று செய் குடம்பை
மூங்கில் அம் கழைத் தூங்க, ஒற்றும்
வட புல வாடைக்குப் பிரிவோர்
மடவர் வாழி, இவ் உலகத்தானே!

உலகியல் கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிய வலித்த நெஞ்சிற்குத்
தலைமகன் சொல்லியது.

- மதுரை ஈழத்துப் பூதன் தேவனார்

366. PĀLAI

Too stupid are those folks of this earth,
Who go to distant lands, seeking riches,
During this season when northerly
Blows, unfolding the spear-like and white buds
Of sugarcanes and shaking the beautiful bamboos,
Whence swing the nests,
Which the sparrows of wisdom great, had built
With great labour! Alas, the folks
Are so ignorant to forsake
Their blissful slumber on the delicate quilts
Of the soft and dusky tresses of their youthful spouses.
Their tresses after a wash, shine like blue-gems;
They deserve to be plaited in five different modes;
They are buzzed by comely bees, both male and female,
As they sport with Mullai flowers on slender stalks,
Which were opened by the chill northerly!
Their shapely forelaps resemble
The raised serpent-hoods; they are decked
With many-layered pearl-strings;
They send out their radiance
Through the delicate garments
Which sway gently as they walk.

- Maturai Tlattuppūtan Tevanār.

367. முல்லை

கொடுங் கண் காக்கைக் கூர் வாய்ப் பேடை
நடுங்கு சிறைப் பிள்ளை தழீஇ, கிளை பயிர்ந்து,
கருங் கண் கருனைச் செந்நெல் வெண் சோறு
சூருடைப் பலியொடு கவரிய, குறுங் கால்
கூழுடைநல் மனைக் குழுவின் இருக்கும்
மூதில் அருமன் பேர் இசைச் சிறுகுடி
மெல் இயல் அரிவை! நின் பல் இருங் கதுப்பின்
குவளையொடு தொடுத்த நறு வீ முல்லைத்
தளை அவிழ் அலரித் தண் நறுங் கோதை
இளையரும்சூடி வந்தனர், நமரும்
விரி உளை நன் மாக் கடைஇ,
பரியாது வருவர், இப் பனி படு நாளே.

வரவு மலிந்தது
- நக்கீரர்

367. MULLAI

(The friend of the heroine happily announces that the hero comes ready to wed the heroine)

O my friend!

You are a youthful lass of soft-mien;

Your tresses are dark and dense,

You have decked them with the cool and fragrant wreaths

Wrought of the Kuvilai blooms

And the burgeoned flowers of the odorous Mullai.

You are now abiding in the highly renowned Cirukuṭi

In the realm of Aruman, the scion of an ancient clan.

Here, a fierce-eyed and sharp-beaked female crow

Embraces its fledgeling of fluttering feathers
And summons its kin and waits
At a goodly house, which is supported by short poles
And abounding in food-stuffs,
Eager to eat the white balls of cooked rice ---
The food prepared with the red paddy grains
And the pieces of dark-eyed Karunai roots
Together with the fearsome food
Offered by the folk to the deities.
See, my friend, how the aides
Of our chief have arrived here,
All decked with wreaths, wrought
Of the same flowers
With which your wreaths are woven!
It is certain that our chief
Also will arrive here soon,
Unharméd, riding on his goodly horse,
Endowed with spread-out manes
During this season of heavy showers of dew!
(Be free from worries!)
- Nakkirar.

Suggestion:

The female crow embraces its fledgeling and sits in a house together with its kin, to eat the food-offering. This implies that the heroine should embrace her child with love and support her relatives with the wealth which her husband earns.

-----

368. குறிஞ்சி

பெரும் புனம் கவரும் சிறு கிளி ஒப்பி,
கருங் கால் வேங்கை ஊசல் தூங்கி,
கோடு ஏந்து அல்குல் தழை அணிந்து, நும்மொடு
ஆடினம் வருதலின் இனியதும் உண்டோ ?
நெறி படு கூழைக் கார் முதிர்பு இருந்த
வெறி கமழ் கொண்ட நாற்றமும், சிறிய
பசலை பாய்தரு நுதலும், நோக்கி,
வறிது உகு நெஞ்சினள், பிறிது ஒன்று சுட்டி,
வெய்ய உயிர்த்தனள் யாயே –
ஐய!--அஞ்சினம், அளியம் யாமே!

தோழி தலைமகற்குச் செறிப்பு அறிவுறீஇயது.

- கபிலர்

368. KURIŃCI

(The confidante speaks to the hero)

We guard our vast millet garden
Against the plundering parrots, small in size;
We delight sitting on the oscillating swing
That hangs down from the branch
Of the dark-trunked Vēnkai tree; we sport
In the cascade, our raised forelaps
Bedecked with leaves and then return home!
Could there be aught more joyous than this?
But see, our mother has smelt something
Unusual in our fragrant tresses,

Which are dark and curled!
She has also seen the pervading
Pallor on our narrow foreheads!
An unwanted grief torments her heart
And so she heaves hot sighs,
Out of anger, as though some trouble is seething
In her heart.
We poor girls
Dread this our lord!
- Kapilar.

369. நெய்தல்

சுடர் சினம் தணிந்து குன்றம் சேர,
நிறை பறைக் குருகினம் விசும்பு உகந்து ஒழுக,
எல்லை பைபயக் கழிப்பி, முல்லை
அரும்பு வாய் அவிழும் பெருபுன் மாலை
இன்றும் வருவது ஆயின், நன்றும்
அறியேன் வாழி --தோழி! --அறியேன்,
நெடுமை ஓங்கு உயர் வரை இமையத்து உச்சி,
வாஅன் இழிதரும் வயங்கு வெள் அருவிக்
கங்கைஅம் பேர் யாற்றுக் கரை இறந்து இழிதரும்
சிறை அடு கடும் புனல் அன்ன, என்
நிறை அடு காமம் நீந்துமாறே.

பட்ட பின்றை வரையாது பொருள்வயிற் பிரிந்து, ஆற்றாளாகிய
தலைமகள் வன்புறை எதிர் அழிந்தது.
- மதுரை ஓலைக் கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்

369. NEYTAL

(The grieving heroine complains to her friend who consoled her to bear the pangs of separation when the hero is away in a far-off land)

The dolorous evening is the time
When the sun retires to the western hill,
Its fierceness getting abated; it is also the hour,
When the heavily-feathered flocks of herons
Are up in the sky. Mullai buds blow,
Bidding farewell to the day-time slowly.
If such an hour sets in today also,
As it does daily, alas, how shall I swim
Against the flood of love,
That swells and tries to erode my fortitude?
It is like the swift-flowing flood
That overflows the banks and erodes the dams,
Of the great Ganges,
Which cascades down
As a silvery stream,
From the high peaks of the great Himalayas,
Thick with Nemai trees!
- Maturai Olaikkatayattār Nalvellaiyar.

-----
370. மருதம்

வாராய், பாண! நகுதம் --நேரிழை
கடும்புடைக் கடுஞ் சூல் நம் குடிக்கு உதவி,
நெய்யோடு இமைக்கும் ஐயவித் திரள் காழ்
விளங்கு நகர் விளங்கக் கிடந்தோட் குறுகி,

"புதல்வன் ஈன்றெனப் பெயர் பெயர்த்து, அவ் வரித்
திதலை அல்குல் முது பெண்டு ஆகி,
துஞ்சுதியோ, மெல் அம் சில் ஓதி?" என,
பல் மாண் அகட்டில் குவளை ஒற்றி,
உள்ளினென் உறையும் எற் கண்டு, மெல்ல,
முகை நாண் முறுவல் தோற்றி,
தகை மலர் உண்கண் கை புதைத்ததுவே.

ஊல் நீட ஆற்றானாய் நின்றான் பாணற்குச் சொல்லியது;
முன் நிகழ்ந்ததனைப் பாணற்குச் சொல்லியதூஉம் ஆம்.
- உறையூர்க் கதுவாய்ச் சாத்தனார்.

370. MARUTAM

(The hero speaks to his Pāṇan about the sulking of his spouse)

Come Pāṇa! Let us laugh and enjoy!
My beloved of shapely jewels,
In her first pregnancy, blessed our clan
With a son; all our kin took great care of her;
Until she bore the child,
She was in her bed
When ghee and the white mustard seeds
Were besmeared in the house;
The mixture made the house glow bright;
It was then, I neared her and spoke thus:
"Soft-miened darling, endowed with comely tresses!
Having borne a son, have you now assumed a name anew?
(Mother)
Do you sleep now having grown so old

With forelap of stripes and speckles?"
Praising her so, I, with a bloom of Kuvaḷai,
Stroked her stomach so praiseworthy.
I stayed near her for a while,
Steeped in deep thought. At this,
She smiled gently when her teeth
Shone like the fresh buds of Mullai.
She, with her hands, covered her eyes, touched with collyrium,
And beauteous like a pair of flowers,
And felt elated! (Lo! Such an one is now sulking with me!)
- Uraiṅṅar Katuvāyccattanār.

371. முல்லை

காயாங் குன்றத்துக் கொன்றை போல,
மா மலை விடர் அகம் விளங்க மின்னி,
மாயோள் இருந்த தேளம் நோக்கி,
வியல் இரு விசம்பு அகம் புதையப் பாஅய்,
பெயல் தொடங்கினவே, பெய்யா வானம்;
நிழல் திகழ் சுடர்த் தொடி ஞெகிழ ஏங்கி,
அழல் தொடங்கினளே ஆயிழை; அதன் எதிர்,
குழல் தொடங்கினரே கோவலர் --
தழங்கு குரல் உருமின் கங்குலானே.

வினை முற்றி மறுத்தராநின்றான் பாகற்குச் சொல்லியது.

- ஓளவையார்

371. MULLAI

(The hero addresses his charioteer while returning, his task completed)

The clouds, flash out like the Konrai flowers
In the hill, rich in Kāya trees;
They flood with light,
The dark clefts of the lofty hill;
Now they move towards the village
Where my dark-hued beloved abides.
Nimbi spread all through the vast sky and start to pour.
These are the clouds, which, hitherto
Withheld the showers. Alas, my beloved
Has started weeping; her glittering
And well-crafted bracelets slip off;
Before her, the cowherds have started
Blowing their pipes; during this night.
The melody of these pipes
Would bring usher in fear
Even like the claps of thunder!

-----
372. நெய்தல்

அழிதக்கன்றே --தோழி! --கழி சேர்பு
கானற் பெண்ணைத் தேனுடை அளி பழம்,
வள் இதழ் நெய்தல் வருந்த, மூக்கு இறுபு,
அள்ளல் இருஞ் சேற்று ஆழப் பட்டென,
கிளைக் குருகு இரியும் துறைவன் வளைக் கோட்டு
அன்ன வெண் மணற்று அகவயின், வேட்ட
அண்ணல் உள்ளமொடு அமர்ந்து, இனிது நோக்கி,
அன்னை தந்த அலங்கல் வான் கோடு
உலைந்தாங்கு நோதல் அஞ்சி, 'அடைந்ததற்கு
இனையல் என்னும்' என்ப --மனை இருந்து,
இருங் கழி துழவும் பனித் தலைப் பரதவர்

திண் திமில் விளக்கம் எண்ணும்
கண்டல் வேலிக் கழி நல் ஊரே.

மேல் இச்செறிப்பான் அறிந்து ஆற்றாளாகி நின்ற தலைமகன் ஆற்ற வேண்டி,
உலகியல் மேல் வைத்துச் சிறைப்புறமாகச் செறியார் எனச் சொல்லியது.

- உலோச்சனார்

372. NEYTAL

(The confidante of the heroine consoles the heroine saying that her parents
will not put her under strict vigil)

My friend!

The honeyed fruits, overripe of the palmyra trees

In the beach slip from their stalks

And fall into the marshy creek;

They crush and deshape the wide-petalled Neytal flowers

While falling and the falling noise

Of the fruits causes the flocks of herons

To get scared and wing away

Such is the ford of our lover.

That chief very much longed

To embrace you in a place on our shore

With heaps of sand, as white as conch-shells.

As if to fall in a line with your high thinking,

This village women remain at their houses

And keep counting the lamps

In the strong boats of their menfolk

Who, with their bodies shaking of cold breeze,

Search for fishes in the dusky creek.

These women of our lovely hamlet

Encircled by a creek and fenced
With Kantal tree cast their kind looks at you
And console you saying,
'Girl! Do not grieve for what has happened!'
Alas, they are under the impression
That you are upset for the deshaping
Of the long stick with swaying leaves,
Which our mother gave you
To drive the birds from the drying fishes!
There is no need for you to grieve.
(Our elders are ignorant of our affairs.
They will not restrict your movements)

- Uloccanār

Latent Meaning:

The herons wing away as the fruits fall down causing damage to the neytal flowers.
This suggests that if the hero weds the heroine and puts an end to the clandestine meetings, the gossips of the village will become silent.

-----

373. குறிஞ்சி

முன்றிற் பலவின் படு சுளை மரீஇ,
புன் தலை மந்தி தூர்ப்ப, தந்தை
மை படு மாவரை பாடினள் கொடிச்சி,
ஐவன வெண்ணெல் குறுஉம் நாடனொடு
சூருடைச் சிலம்பின் அருவி ஆடி
கார் அரும்பு அவிழ்ந்த கணி வாய் வேங்கைப்
பா அமை இதணம் ஏறி, பாசினம்
வணர் குரற் சிறு தினை கடிய,

புணர்வது கொல்லோ, நாளையும் நமக்கே?

செறிப்பு அறிவுறீஇயது.

- கபிலர்

373. KURIÑCI

(The friend of the heroine indicates to the hero that her friend is under the strict guard of her elders)

Will it be possible tomorrow also,
To guard the bent-eared millet crops
With tiny grains against green parrots,
Standing on the wide loft
Built on the Vēnkai tree,
Which can foretell like fortune-tellers-,
The Vēnkai tree full of open flowers,
Dark of hue--, after having sported
In the stream of the fearsome slope,
Haunted by spirits,
In the company of our lover,
The chief of a mountain
Where a Kurava girl pounds Aivanam grains,
The while singing the prosperity
Of her father's cloud-clad hill
And where a downy-headed she-monkey
Enjoys eating the drupes
Of jack-fruits and drops down the seeds?

- Kapilar.

Suggestion:

The she-monkey eats the drupe of the jackfruit and drops down the seeds when the Kurava girl pounds grains. This suggests that the hero enjoys the charm of the heroine in secret and causes gossip in the village, at which the mother will invite the Vēlan and perform a sacrifice singing the glory of Murukan and cause a lamb to be killed.

374. முல்லை

முரம்பு தலை மணந்த நிரம்பா இயவின்
ஓங்கித் தோன்றும் உமண் பொலி சிறுகுடிக்
களரிப் புளியின் காய் பசி பெயர்ப்ப,
உச்சிக் கொண்ட ஒங்கு குடை வம்பலிர்!
முற்றையும் உடையமோ மற்றே --பிற்றை
வீழ் மா மணிய புனை நெடுங் கூந்தல்,
நீர் வார் புள்ளி ஆகம் நனைப்ப,
விருந்து அயர் விருப்பினாள் வருந்தும்
திருந்து இழை, அரிவைத் தேமொழி நிலையே?

வினை முற்றி மீள்வான் இடைச் சுரத்துக் கண்டார்க்குச் சொல்லியது.

- வன் பரணர்

374. MULLAI

(The hero speaks to the folks on his way home after accomplishing his mission in a foreign land)

O strangers!

This is an interminable path

Whose surface is full of pebbles;

Here are small settlements

Of the salt-vendors;

These hamlets are on high ground;
You, after appeasing your hunger,
By eating the pods of the tamarind trees
That grow in the brackish soil,
Walk ahead, holding tall-stalked umbrellas
Above your heads.
My beloved is impatient
To accord me a guest's reception;
She of shapely ornaments and well-dressed hair,
That hangs low resembling in hue the blue-gem,
Is busy preparing food in the kitchen;
Her breasts are wet
With tear-drops;
Have we ever enjoyed in full,
Such a joyous state of her? Never!
- Vanparanar.

375. நெய்தல்

நீடு சினைப் புன்னை நறுந் தாது உதிர,
கோடு புனை குருகின் தோடு தலைப் பெயரும்
பல் பூங் கானல் மல்கு நீர்ச் சேர்ப்ப!
அன்பு இலை; ஆதலின், தன் புலன் நயந்த
என்னும் நாணுநன்னுதல் உவப்ப,
வருவை ஆயினோ நன்றே --பெருங் கடல்
இரவுத் தலை மண்டிலம் பெயர்ந்தென, உரவுத் திரை
எறிவன போல வருஉம்
உயர் மணல் படப்பை எம் உறைவின் ஊரே.

வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக, தலைமகள்து நிலை உணர்ந்த தோழி

வரைவு கடாயது

- பொதும்பில் கிழார் மகன் வெண்கண்ணி.

375. NEYTAL

(The heroine's friend speaks to the hero who extends the period of clan destined courtship)

O chief of a littoral region

Whose beach is rich in countless flowers

Where on the high branches of Punnai trees,

Flocks of cranes perch and then wing away,

Seeking prey and cause the fragrant, pollen

Of the flowers to shed.

You have no (genuine) love for us!

If you come to our hamlet, sweet to live in,

With preparations to wed my friend,--

To the village where waves rise high

When the full moon emerges out

At night, as if they would rush to attack,

And with gardens full of high sand-dunes,

It will spell good to my friend.

My friend is one who feels shy

To speak out her mind, even to me!

I am dear to her; I will actualise her every wish!

- Potumpil Kilār makan Venkaniyār.

Suggestion:

(1) The cranes wing away causing the pollen of the Punnai tree fall down.

The hero who was with the heroine during the premarital period parted from her causing her to weep.

(2) The sea rises up at the sight of the full moon. This suggests that the kin of the heroine will rejoice at the coming of the hero who comes with the proposal to wed the her.

-----
376. குறிஞ்சி

முறஞ்செவி யானைத் தடக் கையின் தடைஇ
இறைஞ்சிய குரல பைந் தாட் செந் தினை,
வரையோன் வண்மை போல, பல உடன்
கிளையோடு உண்ணும் வளைவாய்ப் பாசினம்!
குல்லை , குளவி, கூதளம், குவளை,
இல்லமொடு மிடைந்த ஈர்ந் தண் கண்ணியன்,
சுற்று அமை வில்லன், செயலைத் தோன்றும்
நல் தார் மார்பன், காண்குறின், சிறிய
நற்கு அவற்கு அறிய உரைமின்; பிற்றை
அணங்கும் அணங்கும் போலும்? அணங்கி,
வறும் புனம் காவல் விடாமை
அறிந்தனர் அல்லிரோ, அறன் இல் யாயே?

தோழி கிளிமேல் வைத்துச் சிறைப்புறமாகச் செறிப்பு அறிவுறீஇயது.

- கபிலர்

376. KURINCI

(The friend of the heroine informs the hero of the confinement of the heroine)

O, bent-beaked parrot-flocks

Eating the grains of green-stalked millet

With your kin --,the millet

Whose well-ripe and curved ears
Resemble the huge trunks of elephants
With winnow-like wide ears
Even like the suppliants who enjoy
The wealth of a generous hill-chief!
If you happen to meet beneath the Acôku tree,
The garlanded chief,
Holding a well-strung bow and adorned with cool wreaths,
Woven of the flowers of Kullai,
Kulavi, Kütalam, Kuvalai and Illam,
Tell him a little of what you know
Of our plight, convincingly!
We are
Afraid that Lord Murukan
Will torment us besides our mother!
She is virtueless
And does not allow us to stand guard
To the millet-field, which now is
Desolate without our guarding?

- Kapilar.

377. நெய்தல்

மடல்மா ஊர்ந்து, மாலை சூடி,
கண் அகன் வைப்பின் நாடும் ஊரும்
ஒள் நுதல் அரிவை நலம் பாராட்டி,
பண்ண ல் மேவலமாகி, அரிது உற்று,
அது பிணி ஆக, விளியலம் கொல்லோ--
அகல் இரு விசும்பின் அரவுக் குறைபடுத்த

பசுங் கதிர்மதியத்து அகல் நிலைப் போல,
அளகம்சேர்ந்த திருநுதல்
கழறுபு மெலிக்கும் நோய் ஆகின்றே?

சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானாகிய தலைமகன், தோழி கேட்ப, தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

--- மடல் பாடிய மாதங்கீரனார்

377. KURIÑCI

(The hero speaks to himself to be heard by the heroine's friend)

My beloved's forehead is narrow;
It is bordered by her hair;
The forehead resembles the moon,
Cool-rayed and luminous,
Which is partially gripped by the snake,*
In the vast sky.
It has weakened me,
To be condemned by my friends,
Oh! how strong is my desire
To ride on a horse, wrought of the palmyra stems,
Adorning myself with wreaths woven of blooms
And go round, visiting every country,
Of extensive landscape, and every village,
All along praising the great beauty of my beloved!
How intense is my desire
To control my heart with effort great,
And die of the same illness!

- Matal pātiya Mātankīranār.

The hero means that the forehead glows like the moon during the lunar eclipse, when only part of the moon is visible. The poet is renowned for his talent to describe most imaginatively, the act of mounting the pseudo-horse of the disappointed lover. Hence the epithet Matalpātiya before his proper name.

378. நெய்தல்

யாமமும் நெடிய கழியும்; காமமும்
கண்படலீயாது பெருகும்; தெண் கடல்
முழங்கு திரை, முழவின் பாணியின், பைபய,
பழம் புண் உறுநரின், பரவையின் ஆலும்;
ஆங்கு அவை நலியவும், நீங்கி யாங்கும்,
இரவு இறந்து, எல்லை தோன்றலது; அலர் வாய்
அயல் இற் பெண்டிர் பசலை பாட,
ஈங்கு ஆகின்றால் --தோழி!-- ஒங்கு மணல்
வரி ஆர் சிறு மனை சிதைஇ வந்து,
பரிவுதரத் தொட்ட பணிமொழி நம்பி,
பாடு இமிழ் பனி நீர்ச் சேர்ப்பனொடு .
நாடாது இயைந்த நண்பினது அளவே.

தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது; தலைமகன் ஒரு வழித் தணந்த பின்னை
வன்புறை எதிர்மொழிந்ததூஉம் ஆம்.

- வடம வண்ணக்கன் பேரி சாத்தனார்.

378. NEYTAL

(The heroine's friend speaks to be overheard by the hero)

O friend!

The night extends and my sickness swells

And causes me sleeplessness;
The sea-waves roll and roll
Even like those with unhealed old wounds;
The waves make noise gently
Like the rhythmic drums.
Amidst this anguish,
The sun seems not to emerge out.
Our lover once visited our shore
And destroyed our small sand-homes
We had built on the high sand dune;
He made pleasing affirmations, soaked in love,
Which were so pleasing to hear;
We poor girls took his words to be true!
This kinship we made,
Quite thoughtlessly, with the chief
Of the cool and dinsome shore,
Has made the women, our neighbours,
To wield their slanderous tongues
And sing of our pallor!

- Vatama Vannakkan Pēri Cāttanar.

379. குறிஞ்சி

புன் தலை மந்திக் கல்லா வன் பறழ்
குன்று உழை நண்ணிய முன்றிற் போகாது,
எரி அகைந்தன்ன வீ ததை இணர
வேங்கைஅம் படு சினைப் பொருந்தி, கைய
தேம் பெய் தீம் பால் வெளவலின், கொடிச்சி
எழுது எழில் சிதைய அழுத கண்ணே ,

தேர்வண் சோழர் குடந்தைவாயில்
மாரி அம் கிடங்கின் ஈரிய மலர்ந்த,
பெயல் உறு நீலம் போன்றன; பரலே,
பாஅய் அவ் வயிறு அலைத்தலின், ஆனாது,
ஆடு மழை தவழும் கோடு உயர் பொதியில்
ஓங்கு இருஞ் சிலம்பில் பூத்த
காந்தள் அம் கொழு முகை போன்றன, சிவந்தே.

தோழி தலைமகற்குத் தலைமகளை மடமை கூறியது; காப்புக் கைம்மிக்க
காலத்துத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியதூஉம் ஆம்.

- குடவாயிற் கீரத்தனார்

379. KURINCI

(The companion tells the hero that her friend is too young to marry)

Chief!

A strong cub, naturally endowed with skills,

Of a soft-headed she-monkey,

Refuses to move away from the foreyard

Of a house, close by the hill,

And sits on a huge branch of a Vēnkai tree

With clusters of fire-like flowers

And snatches away from the hands

Of this Kurava girl, the vessel,

Filled with honeyed milk.

At this, The girl weeps sorely and causes

Her eyes lose their charm;

Those eyes now resemble the blue-lilies,

Which were assailed by the pouring rain

And which flourish in the moat

Filled with rain water, at Kutantai,
The town of the Colās,
Who give away chariots to suppliants.
Her fingers turn red and look like
The well-grown Kāntal buds
On the high dark Potiyil hill
With high peaks, owing to her
Striking at her stomach with them,
At the loss of the milk-filled cup!
- Kutavāyil Kirattanār.

-----
380. மருதம்

நெய்யும் குய்யும் ஆடி, மெய்யொடு
மாசு பட்டன்றே கலிங்கமும்; தோளும்,
திதலை மென் முலைத் தீம் பால் பிலிற்ற,
புதல்வற் புல்லிப் புனிறு நாறும்மே;
வால் இழை மகளிர் சேரித் தோன்றும்
தேரோற்கு ஒத்தனெம் அல்லேம்; அதனால்
பொன் புரை நரம்பின் இன் குரல் சீறியாழ்
எழாஅல் வல்லை ஆயினும், தொழா அல்;
கொண்டு செல் --பாண! --நின் தண் துறை ஊரனை,
பாடு மனைப் பாடல்; கூடாது நீடு நிலைப்
புரவியும் பூண் நிலை முனிகுவ;
விரகு இல மொழியல், யாம் வேட்டது இல் வழியே!

பாணற்குத் தோழி வாயில் மறுத்தது.

- கூடலூர்ப் பல்கண்ணனார்

380. MARUTAM

(The friend of the heroine refuses entry to the messenger (panan) of the hero)

O pana!

Our garments are with ghee and smoke stained;

From our arms issue a kind of smell,

By the milk sprinkled on them

While suckling our new-born son;

Our mellowed breasts with yellow speckles

Are swollen with milk;

We are no match to your patron,

Who is a rider of chariot

And who is ever in the company

Of the brightly-jewelled hetairas;

No doubt you are an adept

In playing the small yāl, pregnant with sweet melody.

We resent your standing here, begging for our favour!

Take back your patron, the chief of a plain

With many a cool ford.

The horses are growing impatient.

They are yoked to the chariot for a pretty long time!

Your words will bear no fruit,

As we refuse to be moved by them!

- Kūtalurppalkannanār.

-----

381. முல்லை

'அருந் துயர் உழத்தலின் உண்மை சான்மெனப்

பெரும்பிறிது இன்மையின் இலேனும் அல்லேன்;

கரை பொருது இழிதரும் கான் யாற்று இகுகரை
வேர் கிளர் மராஅத்து அம் தளிர் போல,
நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு, இடும்பை
யாங்கனம் தாங்குவென்மற்றே? –ஓங்கு செலல்
கடும் பகட்டு யானை நெடு மான் அஞ்சி,
ஈர நெஞ்சமொடு இசை சேண் விளங்க,
தேர் வீச இருக்கை போல,
மாரி இரீஇ மான்றன்றால் மழையே.
பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகள் பருவ வரவின்கண் சொல்லியது.
– ஓளவையார்

381. MULLAI

(The heroine speaks at the advent of the rainy season)

The clouds have started pouring heavily,
Steadily and continually.
The downpour is akin to the limitless shower
Of gifts on the suppliants,
In the diurnal court of Neṭumān Añci,
The king with fleeting horses and tuskers
Of swift and majestic gait,
Who with his generous heart bestows
Gifts on bards with a view
To establish his fame in time and space!
How shall I bear the grief?
My heart ceaselessly trembles
Even like the beautiful and tender leaves
Of the mango tree, its roots exposed,
Standing on the eroded bank of a wild stream in spate.
(I should have died by now!)

But I am still alive, bearing the pangs of separation!

Does it mean that I have no love for my lover?

- Avvaiyār.

382. நெய்தல்

கானல் மாலைக் கழி நீர் மல்க,
நீல் நிற நெய்தல் நிரை இதழ் பொருந்த,
ஆனாது அலைக்கும் கடலே; மீன் அருந்தி,
புள்ளினம் குடம்பை உடன் சேர்பு உள்ளார்
துறந்தோர் தேளத்து இருந்து, நனி வருந்தி,
ஆர் உயிர் அழிவது ஆயினும் - நேரிழை!—
கரத்தல் வேண்டுமால்மற்றே, பரப்பு நீர்த்
தண்ணம் துறைவன் நாண,
நண்ணார் தூற்றும் பழிதான் உண்டே.

ஒரு வழித் தணந்த காலத்துப் பொழுதுபட ஆற்றாளாகி நின்ற தலைமகளைத்
தோழி ஆற்றுவிக்கல்லாளாயினாட்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

- நிகண்டன் கலைக்கோட்டுத் தண்டனார்.

382. NEYTAL

(The heroine speaks to her consoling friend when the hero is away during the courting period)

The creeks amidst the sea-side grove
Is filled with tidal water during evening;
The blue Neytal folded;
The birds returned to their abodes
After having eaten the fishes from the sea,
Whose waves rise and fall endlessly;

Our lover did not think of the evening hour
And went away; even if we should stay
In the place where he stayed and give up our precious life
On account of our unbearable grief,
We should conceal it
From the knowledge of others.
(So, I will bear the pain, you need not grieve!)

- Nikantan Kalaikkōttuttantanār.

383. குறிஞ்சி

கல் அயற் கலித்த கருங் கால் வேங்கை
அலங்கல்அம் தொடலை அன்ன குருளை
வயப் புனிற்று இரும் பிணப் பசித்தென, வயப் புலி
புகர் முகம் சிதையத் தாக்கி, களிறு அட்டு.,
உரும் இசை உரறும், உட்குவரு நடு நாள்,
அருளினை போலினும், அருளாய் அன்றே –
கனை இருள் புதைத்த அஞ்சுவரும் இயவில்
பாம்பு உடன்று இரிக்கும் உருமோடு,
ஓங்கு வரை நாட! நீ வருதலானே.

தோழி ஆறு பார்த்துற்றுச் சொல்லியது.

- கோளியூர் கிழார் மகனார் செழியனார்

383. KURINCI

(The friend of the heroine speaks about the path which the hero treads)

O lord of a lofty mountain!
You visit here treading
The fearful path wrapped up

In dense darkness, during the midnight;
Thunder reverberates and kills snakes;
A mighty tiger smashes
The speckled face of a tusker
To appease the hunger of its mate,
A dark and sickly tigress
Which had recently littered cubs;
These cubs resemble the swaying garland
Wrought with the flowers of the dark-trunked Vēnkai tree
That thrives at the foot of the hill,
And growls louder than the thunder;
You are not really gracious
Though you seem to be so!
- Koliyūr Kilār makanār Celiyanār.

Suggestion:

The tiger loves its mate and kills an elephant to appease its hunger.
This suggests that the hero also should honour the wishes of his beloved, go to distant lands, destroy his foes and come with wealth to wed her, proclaiming his advent with the blare of conches.

-----

384. பாலை

பைம் புறப் புறவின் செங் காற்சேவல்
களரி ஓங்கிய கவை முடக் கள்ளி
முளரி அம் குடம்பை ஈன்று, இளைப்பட்ட
உயவு நடைப் பேடை உணீஇய, மன்னர்
முனை கவர் முது பாழ் உகு நெற் பெறூஉம்
அரண் இல் சேய் நாட்டு அதர் இடை, மலர்ந்த
நல் நாள் வேங்கைப் பொன் மருள் புதுப் பூப்
பரந்தன நடக்க, யாம் கண்டனம் மாதோ; -

காண் இனி வாழி –என் நெஞ்சே! --நாண் விட்டு
அருந் துயர் உழந்த காலை
மருந்து எனப்படுஉம் மடவோளையே.

உடன் போகாநின்றான் மலிந்து தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
- பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

384. PĀLAI

(The hero speaks to his heart during elopement)

Hail my heart!

The young lass is the medicine to cure us
Of the malady of love-sickness
Which caused us the loss of our sense of shame.
We now see her walking like a swan
On the path leading to a distant land
Strewn with the golden flowers of Vēnkai
Whose blossoming augurs the auspicious season
Of wedding; it is the path through villages
Deserted by its inhabitants.
The villages are ruined to the core
As an alien army had destroyed
And looted them; here are seen scattered
The grains of paddy that grew on their own.
These grains are collected by a red-legged dove
With fleshy back, to feed its mate
Which had recently laid eggs
In the nest built of twigs
At the top of a tall Kalli plant.
That thrives in the brackish barren land.

Rejoice, O my heart, at the sweet gait of our beloved!

- Pālaipātiya Perunkatunko.

-----
385. நெய்தல்

எல்லை சென்றபின், மலரும் கூம்பின;
புலவு நீர் அடைகரை யாமைப் பார்ப்போடு
அலவனும் அளவையிற் செறிந்தன; கொடுங் கழி
இரை நசை வருத்தம் வீட, மரமிசைப்
புள்ளும் பிள்ளையொடு வதிந்தன; அதனால்,
பொழுதன்று ஆதலின், தமியை வருதி;
எழுது எழில் மழைக்க.....

385. NEYTAL

(The friend of the heroine speaks to the hero)

The sun has sunk;
The flowers have folded;
Along the shore of the sea
With stinking water,
The crabs with their young ones
Abide in their holes;
The birds, freed from their pain
Of searching for their prey
In the curved creek,
Are confined to their nests
With their fledgelings;
This is not the opportune time
For your visit; yet you visit here all alone;

The cool and charming eyes

Of my friend are touched with collyrium.....

- Añcilāntaiyār.

Note:

This verse is incomplete in all the available palm-leaf manuscripts. According to the manuscript belonging to the Maturai Tamil Cankam, the author of this verse is Añcilāntaiyār.

386. குறிஞ்சி

சிறு கட் பன்றிப் பெருஞ் சின ஒருத்தல்,
துறுகட் கண்ணிக் கானவர் உழுத
குலவுக் குரல் எனல் மாந்தி, ஞாங்கர்,
விடர் அளைப் பள்ளி வேங்கை அஞ்சாது,
கழை வளர் சாரல் துங்கம் நாடன்,
'அணங்குடை அருஞ் சூள் தருகுவென்' என நீ,
'நும்மோர் அன்னோர் துன்னார் இவை' என,
தெரிந்து அது வியந்தனென் --தோழி!-- பணிந்து நம்
கல் கெழு சிறுகுடிப் பொலிய,
வதுவை என்று அவர் வந்த ஞான்றே.

பரந்தையின் மறுத்தந்த தலைமகற்கு வாயில் நேர்ந்த தோழி தலைமகனை முகம்புகுவல்
என முற்பட்டாள், தலைமகள் மாட்டு நின்ற பொறாமை நீங்காமை அறிந்து, பிறிது
ஒன்றன்மேல் வைத்து, 'பாவினேன் இன்று பேதைமை செய்தேன்;
எம்பெருமாட்டிகுறிப்பு உணர்ந்துவழிப்படுவேனாவேன் மன்னோ ' எனச் சொல்லியது.

- தங்கால் ஆத்திரயேன் செங்கண்ணனார்.

386. KURINCI

(The heroine's companion speaks to the heroine, after having allowed the hero into his house when he returned from the house of the hetaira)

My friend!

Our lover is the chief of the mountain
Where a tiny-eyed and wrathful male boar,
After having eaten the bent ears of millet,
Which was grown by the wreathed hillfolk,
Sleeps in the slope rich in bamboo-clusters
Quite fearless of the tigers that abide
In the nearby mountain-cleft.
He once said to you,
That he would take a rare and terrible oath
But you prevented him to do so
Saying, "Men of your standing
Would not do such things."
Did I not wonder, knowing
He was a matchless man,
When I saw him coming to our small village
With proposal to wed you
Cusing our village glow with a new charm?

- Tankāl Attirēyan Cenkananār.

Suggestion:

The wild boar eats the millet grains of the hillsman and sleeps undaunted by the presence of tiger close by. This suggests that, the hero enjoyed union with the stallion pet and waits at the foreyard undaunted by the dicta of denigrators.

-----

387. பாலை

நெறி இருங் கதுப்பும், நீண்ட தோளும்,
அம்ம! நாளும் தொல் நலம் சிதைய,
ஒல்லாச் செந் தொடை ஓரீஇய கண்ணிக்
கல்லா மழவர் வில்லிடை விலங்கிய
துன் அருங் கவலை அருஞ் சுரம் இறந்தோர்
வருவர் வாழி --தோழி!-- செரு இறந்து
ஆலங்கானத்து அஞ்சுவர இறுத்த
வேல் கெழு தானைச் செழியன் பாசறை
உறை கழி வாளின் மின்னி, உதுக்காண்,
நெடும் பெருங் குன்றம் முற்றி,
கரும் பெயல் பொழியும், கலி கெழு வானே.

பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி பருவம் காட்டி வற்புறீஇயது.

- பொதும்பில் கிழார் மகனார்.

387. MULLAI

(The heroine's friend consoles her grieving friend)

Our lover went through a forest
With many a branched path
Hard to tread and unapproachable.
The paths are infested with warriors,
With inborn martial spirit.
These men wear flower wreaths
And shoot their straight darts at the wayfarers.
So no man dares to walk through the paths.
He who went through such a path
Will be back here soon.
Behold yonder! The extending lofty mountain

Is besieged by the rumbling rain-clouds!
They pour out heavy and forceful rains!
The clouds flash-out, even like the unsheathed sword
Of Netuñceliyan, the Pāntiyan monarch
Who fought a fearsome battle
And encamped at Ālankānam,
With his army of spear-wielding men!
Take care, not to spoil,
The charm of your curly and dark
Tresses as well as your broad shoulders!
- Potumpil Kilār.

388. நெய்தல்

அம்ம வாழி, தோழி! --நன்னுதற்கு
யாங்கு ஆகின்றுகொல் பசப்பே--நோன் புரிக்
கயிறு கடை யாத்த கடு நடை எறி உளித்
திண் திமில் பரதவர் ஒண் சுடர்க் கொளீஇ,
நடு நாள் வேட்டம்போகி, வைகறைக்
கடல் மீன் தந்து, கானற் குவைஇ,
ஒங்கு இரும் புன்னை வரி நிழல் இருந்து,
தேம் கமழ் தேறல் கிளையொடு மாந்தி,
பெரிய மகிழும் துறைவன் எம்
சிறிய நெஞ்சத்து அகல்வு அறியானே?

வரைவு நீட ஆற்றாளாகிய தோழிக்குக் தலைமகன் சிறைப்புறமாகச்
சொல்லியது; 'மனையுள் வேறுபடாது ஆற்றினாய்' என்றாற்குத் தலைமகள்
சொல்லியதூஉம் ஆம்.

- மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

388. NEYTAL

(The heroine speaks to her friend)

Listen to me my friend!

I wish you long life!

How can pallor pervade our comely forehead?

The chief of the sea-shore region

Is never away from our humble hearts –

In his domain

The fisherfolk sail the waters

In their fishing boats, strongly-made.

They carry with them sharp chisels,

Fastened to the ends of cords,

Wrought of well-twisted strands.

They go during midnight with bright lamps,

Bring ashore their catch at dawn,

Heap them near the groves Imbibe honey-smelling toddy

In the company of their kin,

And rest beneath the dotted shade

Of tall and dark Punnai trees.

- Maturai Marutan kilar Perunkannanār.

Suggestion:

The fisherfolk sail into the sea in their boats, catch fishes, heap them on the shore and enjoy taking toddy beneath the Punnai trees. This suggests that the hero should go to a foreign land, earn wealth, heap the riches in the foreyard of the heroine and wed her and enjoy domestic life.

389. குறிஞ்சி

வேங்கையும் புலி ஈன்றன; அருவியும்
தேம் படு நெடு வரை மணியின் மானும்;
அன்னையும் அமர்ந்து நோக்கினளே, என்னையும் –
களிற்று முகம் திறந்த கல்லா விழுத் தொடை
ஏவல் இளையரொடு மா வழிப்பட்டென,
'சிறு கிளி முரணிய பெருங் குரல் ஏனல்
காவல் நீ' என்றோளே; சேவலொடு
சிலம்பின் போகிய சிதர் கால் வாரணம்
முதைச் சுவல் கிளைத்த பூமி, மிகப் பல
நன் பொன் இமைக்கும் நாடனொடு
அன்புறு காமம் அமைக நம் தொடர்பே.

பகற்குறி வந்து ஒழுகாநின்ற காலத்துத் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

- காவிரிப் பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

389. KURINCI

(The friend of the heroine speaks to be overheard by the hero, during tryst by day)

The Vēnkai trees are aglow
With blooms striped like the tiger's skin;
Gem-like streams cascade down
From the lofty peaks, rich in honey;
Our mother cast her looks, affectionate, at me
And said that our father had gone
Ahunting, followed by his aides
Wielding straight darts; they are darts
Which had once split tuskers' faces;
She bade me to guard the millet
As the tiny parrots plundered

The ears, heavy with grains.
What will betide our friendship,
Rooted in love genuine, with the chief
Of a montane realm, where plenty of fine gold
Shines in the soil, when the slender-legged fowl
And its mate, scratch
The upper layer of the hoary highland?

- Kāvīrippumpattinattuccenkannanar.

Suggestion:

The hero is the chief of a land where gold abounds in the soil scratched by a wild fowl.

This implies that the hero has not fetched wealth and wedded her in spite of his being very rich.

-----

390. மருதம்

வாளை வாளின் பிறழ், நாளும்
பொய்கை நீர்நாய் வைகுதுயில் ஏற்கும்
கை வண் கிள்ளி வெண்ணி சூழ்ந்த
வயல் வெள் ஆம்பல் உருவ நெறித் தழை
ஐது அகல் அல்குல் அணி பெறத் தைஇ,
வீழ்வின் செலீஇயர் வேண்டும்மன்னோ ;
யாணர் ஊரன் காணுநன் ஆயின்,
வரையாமையோ அரிதே; வரையின்,
வரைபோல் யானை, வாய்மொழி முடியன்
வரை வேய் புரையும் நல் தோள்
அளிய -- தோழி!-- தொலையுந பலவே.

பாங்கு ஆயின வாயில் கேட்ப, நெருங்கிச் சொல்லியது; தலைமகள் தோழிக்கு

உரைப்பாளாய், வாயிலாகப் புக்கார் கேட்ப, சொல்லியதூஉம்.

-- ஒளவையார்.

390. MARUTAM

(The heroine speaks to her friend to be heard by the messengers of the hero)

Friend,

I should visit the village arena

Where a festival is on now,

Bedecking my soft and broad forelap

With the beautiful and curly leaves

Of Ampal, growing in the fields

Around Venni, the city of generous Killi.

Here, the Vālai fishes roll in water,

Even like swords, as the otters

In the pond do not eat them

But slumber peacefully.

If the chief of the plain with ceaseless revenue

Happens to see this young lass,

He will rarely fail to take her as his spouse!

If he weds her, these goodly arms of mine

Which are so smooth like the mountain-bamboos

Will lose much of their charm.

They are pitiable.

- Avvaiyar

Suggestion:

The otter did not think to prey upon the Vālai fish even though it rolled before its eyes. Like this, the concubine did not take steps to screen the strange girl who stood richly decked with jewels but remained at home foolishly.

391. பாலை

ஆழல், மடந்தை! அழுங்குவர் செலவே--
புலிப் பொறி அன்ன புள்ளிஅம் பொதும்பின்
பனிப் பவர் மேய்ந்த மா இரு மருப்பின்
மலர்த் தலைக் காரான் அகற்றிய தண்ணடை
ஒண் தொடி மகளிர் இழை அணிக் கூட்டும்,
பொன் படு, கொண்கான நன்னன் நல் நாட்டு
ஏழிற்குன்றம் பெறினும், பொருள்வயின்
யாரோ பிரிகிற்பவரே --சுவளை
நீர் வார் நிகர் மலர் அன்ன, நின்
பேர் அமர் மழைக் கண் தெண் பனி கொளவே?

பிரிவு உணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது. வரைவு உணர்த்தியதூஉம் ஆம்.

- பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

391. PĀLAI

(The companion of the heroine consoles the heroine who grieves over apprised of the hero's parting)

O friend,
Weep not! He will give up his proposed journey!
Our lover will not part from you
Even if he can get the Elil hill

In the Koṅkān with rich deposit of gold,
Of Nannan, (the Vēl-chief)¹ where
The women with glowing bracelets
Collect the leaves, which the black buffalo
Endowed with dark and huge horns
And broad head, spared while grazing
The cool creepers amidst the thicket,
Whose shade is spotted like
The leopard's skin. Will he part from you,
Causing your broad eyes
Resembling a pair of Kuvaḷai blooms
Dripping with water
Turn tear-bedewed?

- Pālaipātiya Perunkatunko.

1. Vēl - A member of the clan of minor chieftains.

392. நெய்தல்

கடுஞ் சுறா எறிந்த கொடுந் தாட் டந்தை
புள் இமிழ் பெருங் கடல் கொள்ளான் சென்றென,
மனை அழுது ஒழிந்த புன் தலைச் சிறாஅர்
துனையதின் முயன்ற தீம் கண் நுங்கின்
பணை கொள் வெம் முலை பாடு பெற்று உவக்கும்,
பெண்ணை வேலி, உழை கண் சீறார்
நன் மனை அறியின், நன்றுமன்தில்ல;
செம்மல் நெஞ்சமொடு தாம் வந்து பெயர்ந்த
கானலொடு அழியுநர் போலாம் --- பானாள்,
முனி படர் களையினும் களைப;
நனி பேர் அன்பினர் காதலோரே.

இரவுக்குறி முகம்புக்கது; வரைவு நீட ஆற்றளாய தலைமகளைத்
தோழி வரைவு உணர்த்தி வற்புறுத்தியதூஉம் ஆம்.

- மதுரை மருதன் இளநாகனார்.

392. NEYTAL

(The heroine expresses her willingness to meet the hero)

A hardworking fisherman, expert in hunting
Terrible sharks, goes to the vast sea,
Full of noisy birds,
Leaving his young sons, soft-haired, at home.
These boys who stayed back at home,
Weeping all along, get by their effort
The tender palmyra fruits
With sweet eyes (the drupes),
Which look like well-shaped breasts,
And taste them.
It is good, if our lover locates
Our goodly house in this village.
I fear that he grieves with his disappointed heart,
In the very same grove,
Where he once used to meet us
With his prideful heart!
His love for us is so great.
That he would relieve us
Of our suffering, even visiting us
During dead of night!
(It is painful to think

That such an one Should grieve so sorely.)

- Maturai Marutan Ijanākanār.

393. குறிஞ்சி

நெடுங் கழை நிவந்த நிழல் படு சிலம்பின்
கடுஞ் சூல் வயப்பிடி கன்று ஈன்று உயங்க,
பால் ஆர் பசும் புனிறு தீரிய, களி சிறந்து,
வாலா வேழம் வணர் குரல் கவர்தலின்,
கானவன் எறிந்த கடுஞ் செலல் ஞெகிழி
வேய் பயில் அடுக்கம் சுடர மின்னி ,
நிலை கிளர் மீனின், தோன்றும் நாடன்
இரவின் வருஉம் இடும்பை நாம் உய,
வரைய வந்த வாய்மைக்கு ஏற்ப,
நமர் கொடை நேர்ந்தனர் ஆயின், அவருடன்,
நேர்வர்கொல் வாழி --தோழி!-- நம் காதலர்
புதுவர் ஆகிய வரவும், நின்
வதுவை நாண் ஒடுக்கமும் காணுங்காலே?

வரைவு மலிந்தது.

-- கோவூர் கிழார்.

393. KURIŃCI

(The heroine's friend announces the coming of the heroprepared for his wedding)

My friend! May you prosper!

Our lover is the lord of a hilly domain

Where a dark-hued tusker with its delightful heart

Steals away the bent millet ears

To appease the hunger of its mate.

A forester here swiftly wields at it
A blaring torch which burns bright
Flooding the entire slope with light.
The torch resembles the lightning flash
That appears on high and then vanishes.
If he comes with intent to wed,
Posing to be a total stranger,
You will grow bashful
With the thought of your wedding.
We will also become free
Of the anguish, caused by his nightly visits.
How good it would be, if our kin accept his proposal
And are friendly with him
In admiration of his truthfulness!

- Kövür Kilär.

394. முல்லை

மரந்தலை மணந்த நனந் தலைக் கானத்து
அலந்தலை ஞெமையத்து இருந்த சூடிஞை,
பொன் செய் கொல்லனின், இனிய தெளிர்ப்ப,
பெய்ம் மணி ஆர்க்கும் இழை கிளர் நெடுந் தேர்,
வன் பரல் முரம்பின், நேமி அதிர,
சென்றிசின் வாழியோ, பனிக் கடு நாளே;
இடைச் சுரத்து எழிலி உறைத்தென, மார்பின்
குறும் பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு
நறுந் தண்ணியன்கொல்; நோகோ யானே?

வினை முற்றி மறுத்தராநின்ற தலைமகனை இடைச் சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது;
வன் சொல்லால் குறை நயப்பித்த தோழி தந்து அளித்ததூஉம் ஆம்.

- ஓளவையார்

394, MULLAI

(The confidante speaks to herself)

It was the early-dew season
When he parted from his beloved.
He rode on his chariot
Through the expansive jungle,
Thick with tall trees.
The chariot, richly adorned,
Rolled on, its wheels making enormous din
As they struck against the hard and pebbled ground,
And its bells tinkling sweetly.
As he thus rode,
A giant owl, from a faded Nemaï tree
Hooted with a regular beat
Which sounded very much
Like the sound heard
From the smithy of a goldsmith.
Such an one is now
On his way home!
He rushes toward his wife in all celerity,
As he noticed the rain-clouds
Moving about on high.
He is cooler than
Even the sandal cream

That adorns his chest.

May he live long!

Shall I grieve for this?

No, I am immensely delighted!

- Avvaiyār.

395. நெய்தல்

யாரை, எலுவ? யாரே, நீ எமக்கு
யாரையும் அல்லை; நொதுமலாளனை;
அனைத்தால் கொண்க, நம்மிடையே நினைப்பின்;
கடும் பகட்டுயானை நெடுந் தேர்க் குட்டுவன்
வேந்து அடு மயக்கத்து முரசு அதிர்ந்தன்ன,
ஒங்கற் புணரி பாய்ந்து ஆடு மகளிர்
அணிந்திடு பல் பூ மரீஇ, ஆர்ந்த
ஆ புலம் புகுதரு பேர் இசை மாலைக்
கடல் கெழு மரந்தை அன்ன, எம்
வேட்டனை அல்லையால், நலம் தந்து சென்மே.

'நலம் தொலைந்தது' எனத் தலைவனைத் தோழிகூறி, வரைவு கடாயது.

- அம்மூவனார்

395. NEYTAL

(The confidante of the heroine finds fault with the hero for the loss of her friend's beauty)

Friend! Who are you?

In what way are you related to us?

You are neither a friend nor a foe,

You are a total stranger

And truly nothing more.
May you leave from here,
But not before restoring our charm to us!
Māntai is the city, where during the evening when
Fluten music wafts, the cattle return to their stalls
After grazing, and where young girls
Plunge into the hill-like rising waves
And sport when the wreaths
Forsaken by them are washed ashore by the waves,
Which roar like the victorious drums
In the battle-field, in which
Kuttuvan of a vast army of tuskers
And tall chariots destroyed his foes.

- Ammüvanār.

396. குறிஞ்சி

பெய்து போகு எழிலி வைகு மலை சேர,
தேன் தூங்கு உயர் வரை அருவி ஆர்ப்ப,
வேங்கை தந்த வெற்பு அணி நல் நாள்,
பொன்னின் அன்ன பூஞ் சினை துழைஇ,
கமழ் தாது ஆடிய கவின் பெறு தோகை
பாசறை மீமிசைக் கணம் கொள்பு, ஞாயிற்று,
உறு கதிர் இள வெயில் உண்ணும் நாடன்!
நின் மார்பு அணங்கிய செல்லல் அரு நோய்
யார்க்கு நொந்து உரைக்கோ யானே --பல் நாள்
காமர் நனி சொல் சொல்லி,
ஏமம் என்று அருளாய், நீ மயங்கினையே?

தோழி தலைமகனை வரைவு கடாயது; வரைவு உணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய்ச்

சொல்லியதூஉம் ஆம்; இரவுக்குறி மறுத்ததூஉம் ஆம்.

396. KURINCI

(The friend of the heroine insists the hero upon wedding her friend eftsoon)

The rain-clouds, after having poured heavily
Now move towards the hills, their erstwhile abodes!
Dinsome cascades flow down
From the hills, rich in dangling honey-combs!
The Venkai trees are in full bloom
In the beautiful hill;
The branches glow bright,
With the golden flowers at early morning,
When the peacocks get their feathers smeared
With the odorous pollen.
They gather together, atop the green rocks
And enjoy bathing in the tender morning sun!
You are the lord
Of such a montane region.
To whom shall I complain
Of the incurable grief of love-sickness,
Which your chest has inflicted on my friend
You never ceased to speak to us
Honeyed words for many a day.
But, alas, you have done nothing
That will ensure our safety and welfare!
You are greatly bewildered indeed!

- Anonyumous

Suggestion:

The peacock bathes in the pollen of flowers and then enjoys bathing in the tender sun in the company of its kin. This suggests that the hero should wed his beloved and lead his domestic life amidst his kith and kin.

-----
397. பாலை

தோளும் அழியும், நாளும் சென்றென,
நீள் இடை அத்தம் நோக்கி, வாள் அற்றுக்
கண்ணும் காட்சி தெளவின; என் நீத்து
அறிவும் மயங்கி, பிறிது ஆகின்றே;
நோயும் பெருகும்; மாலையும் வந்தன்று;
யாங்கு ஆகுவென்கொல் யானே? ஈங்கோ
சாதல் அஞ்சேன்; அஞ்சவல், 'சாவின்
பிறப்புப் பிறிது ஆகுவது ஆயின்,
மறக்குவேன்கொல், என் காதலன்' எனவே.

பிரிவிடை ஆற்றாகி நின்ற தலைமகளை வறபுறாநின்ற தோழிக்கு
'ஆற்றுவல்' என்பது படச் சொல்லியது.

- அம்மூவனார்.

397. PĀLAI

(The heroine speaks to her friend who consoled her during the hero's separation)

Days pass away; my arms wilt;
My eyes are bereft of their charm;
Their lustre is gone
As I gazed and gazed, expectantly,
At the extending path he pursued.

I am befuddled; my intellect has quit me.

Up soars my grief.

To add to this, the evening too has set in!

Alas, what will betide me?

I do not fear death,

Yet I fear death too,

For, if my birth changes by Fate,

I will be compelled to forget my lover!

- Ammūvanār.

For the eternal nature of love, refer verses 49 and 57 of Kuruntokai.

398. நெய்தல்

உரு கெழு தெய்வமும் கரந்து உறையின்றே;
விரி கதிர் ஞாயிறும் குடக்கு வாங்கும்மே;
நீர் அலைக் கலைஇய கூழை வடியாச்
சாய்அய் அவ் வயிறு அலைப்ப, உடன் இயைந்து,
ஓரை மகளிரும், ஊர் எய்தினரே;
பல் மலர் நறும் பொழில் பழிச்சி, யாம் 'முன்,
சென்மோ , சேயிழை?' என்றனம்; அதன் எதிர்
சொல்லாள் மெல்லியல், சிலவே --நல் அகத்து
யாணர் இள முலை நனைய,
மாண் எழில் மலர்க் கண் தெண் பனிக் கொளவே.

முன்னுற உணர்ந்து பகற்குறி வந்து மீளும் தலைமகனை, 'நீ தான் இவளது தன்மையை
ஆற்றுவி' எனச் சொல்லியது.

- உலோச்சனார்

398. NEYTAL

(The confidante of the heroine meets the hero during tryst by day, and requests him to console the heroine)

The fearful god was out of its abode
And was roaming about in the grove;
The sun
Withdrew its spread-out rays and sank in the west;
The girls who were at play in the beach
Collected together, and squeezed their hair
Dampened by the pouring rain;
Their tresses lay disarrayed, assailed by the downpour;
Getting got exhausted by their sporting,
They ran home whilst their tresses
Swayed on their comely stomachs;
We greatly praised your beloved, in the multi-flowered grove,
And said to her, "One of ruddy jewels!
Let us go home!"
At once,
Her highly charming eyes flooded with tears;
The tears of that soft-miened lass drenched
Her young and bewitching breasts.
She uttered no words in response to our suggestion!
(She is of such a tender nature!
Please take care to console her before you go!)

- Uloccanār

399. குறிஞ்சி

அருவி ஆர்க்கும் பெரு வரை அடுக்கத்து,
குருதி ஒப்பின் கமழ் பூங் காந்தள்
வரி அணி சிறகின் வண்டு உண மலரும்
வாழைஅம் சிலம்பில், கேழல் கெண்டிய
நிலவரை நிவந்த பல உறு திரு மணி
ஒளி திகழ் விளக்கத்து, ஈன்ற மடப் பிடி,
களிறு புறங்காப்ப, கன்றொடு வதியும்
மா மலை நாடன் நயந்தனன் வருஉம்
பெருமை உடையள் என்பது
தருமோ --தோழி! -- நின் திரு நுதல் கவினே?

நெடுங்காலம் வந்து ஒழுக ஆற்றாமை வேறுபட நின்ற தலைமகளைத் தோழி,
'எம்பெருமான் இதற்காய நல்லது புரியும்' என்று தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகச்
சொல்லியது. 'இதற்காய நல்லது புரியும் பெருமான் திறம் வேண்டும்' என்றாட்குத்
தலைமகள் சொல்லியதூஉம் ஆம்.
- தொல் கபிலர்.

399. KURINCI

(The friend of the heroine speaks to the heroine)

Our lover belongs to a montane region.
In his domain, blood-red and fragrant
Kāntal flowers unfold in the grove
Thick with banana trees and attract
Swarms of bewinged bees,
Lovely and striped; dinsome cascades
Fall down in the high slopes, rich in bamboo-clusters.
Wild boars dig the ground for tubers,

When many a costly gem come to surface
In the banana grove;
In that region made radiant
By the coruscating gems,
A cow-elephant delivers a calf
And stays safe with the calf
Protected by its loving mate.
Will your bewitchingly beautiful forehead
Draw into you as your lover
The chief of a dark mountain
Who will for sure, beseech your favour?
Will thus your forehead assert its greatness?

- Tolkapilar.

400. மருதம்

வாழை மென் தோடு வார்புறுபு ஊக்கும்
நெல் விளை கழனி நேர் கண் செறுவின்,
அரிவனர் இட்ட சூட்டு அயல், பெரிய
இருஞ் சுவல் வாளை பிறழும் ஊர்!
நின்இன்று அமைகுவென் ஆயின், இவண் நின்று,
இன்னா நோக்கமொடு எவன் பிழைப்பு உண்டோ?
மறம் கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து,
அறம் கெட அறியாதாங்கு, சிறந்த
கேண்மையொடு அளைஇ, நீயே
கெடு அறியாய் என் நெஞ்சத்தானே.

பரத்தை தலைவனைப் புகழ்ந்தது. முன்பு நின்று யாதோ புகழ்ந்தவாறு'
எனின், 'நின் இன்று அமையாம்' என்று சொன்னமையான் என்பது.

- ஆலங்குடி வங்கனார்.

400. MARUTAM

(The favourite hetaira pleads with her lover)

O chief!

Yours is a fecund domain

Where in the fields full of mire,

Pleasing to the eyes,

Paddy crops grow tall and touch and push upwards

The long well-grown plantain leaf,

Hanging low! Here again,

Huge and dark-naped Vālai fishes

Frisk about, hard by the stubs

Of paddy, which the farm hands

Had left after harvesting.

I cannot live without you!

Should I yet survive,

What use is there, in living such a life,

That invites the derision and the unkind looks of others?

Even like Justice that is preserved intact,

In the court of the victorious Colar,

You ever indwell me

That knows no change

- Alankutivankanār

APPENDIX I

THE POETS AND THEIR COMPOSITIONS

1. Akampalmāl Ātaṇār 81
2. Añcil Añciyār 90
3. Añcil Antaiyār 233
4. Ammaḷḷaṇār 82
5. Ammūvaṇār 4,35, 76,138, 275,307,315, 327,395, 397
6. Ammeiyaṇ Nākaṇār 252
7. Allam Kiraṇār 245
8. Arivutai Nampi 15
9. Alañikuti Vañkaṇār 230, 330, 400
10. Alamperi Cāttanar 152, 225, 303, 338
11. Āvurkkāvitika! Cātēvaṇār 264
12. Itaikkātaṇār 142, 221, 316
13. Iḷafikiraṇār 3, 62, 113, 266, 308, 346
14. Iḷanākaṇār 205, 231
15. Iḷamtiraiyaṇār 94, 99, 106
16. Iḷantēvaṇār 41
17. Iḷampullūrkkāviti 89
18. Iḷampātiyai 72
19. Iḷaveyiṇaṇār 263
20. Iḷavēttaṇār 33,157
21. Inicantanākaṇār 66
22. Ūkkirapperuvaḷuti 98
23. Ūrōtakattukkantarattaṇār 306
24. Ūloccaṇār 11, 38, 63, 64, 74, 131, 149, 191, 203, 223, 249, 254, 278, 287, 311, 354, 363, 372, 378
25. Uraiyrkkatuvāyccāttaṇār 370
26. Eyiṇantaiyār 43

27. Aiyūr Mutavaṇār 206. 334
28. Oruciraipperiyaṇār 121
29. Orampōkiyār 20,360
30. Avvaiyār 129, 187, 295, 371, 181, 390, 394
31. Kaccippēttu Ilantaccaṇar 266
32. Kaccipp@ttupperuntaccaṇār 144. 213
33. Katuvan Iḷam!ḷaṇār 150
34. Kaṇakkāyaṇār 23
35. Kanipunkunraṇār 226
36. Kaṇnakaṇār 79
37. Kannakāran Korraṇār 143
38. Kaṇṇaṅkorraṇār 156
39. Kaṇṇampullaṇār 159
40. Katappillaiccāttaṇār 135
41. Kapilar 13,32, 59, 65, 77, 217, 222, 225, 253, 267, 291, 309,320, 336, 353,359, 368,373, 376
42. kayamaṇār 12, 198, 279, 293, 305, 324
43. karuvūrkkocaṇār 214
44. Kalārkkīran Eyirriyār 281, 312
45. Kallampāḷaṇār 148
46. Kallikkuṭi Pūtampullaṇār 333
47. Kācipan Kiraṇār 248
48. Kāñcippulavaṇār 123
49. Kāppiyañcētaṇār 246
50. Kāmakkanippacalaiyār 243
51. Kārikkaṇṇaṇār 237
52. Kāvalmullaippūtaṇār 274
53. kāvirippūm pattinattucceṅkaṇṇaṇār 389
54. Kītaḍkil Kāviti kīraṅkaṇṇaṇār 364

55. Kitankil Kavittiperuñkorraṇār
56. Killimañkalam kiḷār Makaṇār cokovaṇār
57. Kirankaṇṇaṇār 78
58. Kutavāyil kīrattaṇār 27,42,212,379
59. Kuntukatpāliyaṇār 220
60. Kutiraittasiyaṇār 296
61. Kuḷamṇār 288
62. Kuramakaḷ Kuri Eyiṇi 357
63. Kunriyaṇār 117,239
64. Kunrūr kilār Makaṇār kannattanar 332
65. Kūtalūr Pālkannaṇār 200,380
66. Kūrpankumaraṇār 244
67. Kottampalaṇār 95
68. Kolḷampakkaṇār 147
69. Korrañkorrār 259
70. Korraṇār 30
71. Kōkkuḷamurraṇār 96
72. Kōttiyur Nallantaiyār 211
73. Kāṇmā Netunkottaṇār 40
74. Kōvūr Kilār 393
75. Kōḷiyūr kiḷār Makaṇār Celiyaṇār 382
76. Calliyankumaraṇār 141
77. Cāttantaiyar 26
78. Cirumōlikaṇār 61
79. Cisaikkuṭi Antaiyār 16
80. Cittalaiccāttaṇār 36,127,339
81. Ceñkaṇṇaṇār 122
82. Cempiyaṇār 102
83. Cēkampūtaṇār 69,261

84. Cētañkaṇṇaṇār 54
85. Tankāl Attireyan Cenkaṇṇaṇār 386
86. Tankāl Poškollan Veṇṇākaṇār 313
87. Tanimakaṇār 153
88. Tāyankaṇṇaṇār 219
89. Tumpicēr kiranār 277
90. Turaikkusumāvir pālaḍkorraṇār 289
91. Tūñkaloriyār 60
92. Teypuri palan kayirriṇār 284
93. Tēvaṇār 227
94. Tolkapilar 114,276,328,397
95. Nakkaṇnaiyār 19,87
96. Nakkirar 31,167,179,258,340,378,367
97. Nappālātaṇār 240
98. Nampi kuttuvan 145,236,345
99. Nallantuvaṇār 88
100. Nallavūr kiḷār 154
101. Nallūrccisumētaviyār 282
102. Nalviḷakkaṇār 85
103. Nalvelliyār 7,47
104. Nalvēttaṇār 53,210,292,349
105. Narcētaṇār 128
106. Nasrankosraṇār 136
107. Narrāmanār 133
108. Nikantan Kalaikkōttuttaṇār 382
109. Neytal Tattaṇār 49
110. Nocchi Niyaman kilār
111. Paraṇār 6,100,201,247,260,265,270,280,300,310,350,356,
112. Parāyaṇār 155

113. Pāntiyan Māran Valuti 97
114. Pāratampātiya Peruntēvaṇār Invocation
115. Pālaipāṭiya Perunkaṭuṭko
116. Picir Antaiyār 91
117. Piramacāri 34
118. Piñāṇ cāttaṇār 68
119. Putukkayattu Vaṇṇakkaṇ kampūr kidāṇ 294
120. Pūtaṅkaṇṇaṇār 140
121. Pūtaṇār 29
122. Pūtantēvaṇār 80
123. Perunkaṇṇaṇār 137
124. Perunkunrūr kiḷār 5,112,116,347
125. Peruṭkaucikaṇār 139
126. Peruntalaiccāttaṇar 262
127. Peruntēvaṇār 83
128. Perumpatumaṇār 2,106
129. Peruvaluti 55,56
130. Pērālavāyar 51,361
131. Pēricāttaṇār 25,37, 67, 104,199,299,323, 378
132. Potumpilkilār 18
133. Potumpilkilār Makaṇār Veṅkaṇṇiyār 57
134. Poikaiyār 18
135. Pōtaṇār 110
136. Matalpātiya Matankiraṇār 277
137. Maturai Aḷakkar Nāḷalār Makaṇār Maḷḷaṇār 297,321
138. Maturai Aruvai Vāṇikan Iḷavēttaṇār 344
139. Maturai Iḷampāl Aciriyāṇ Cēntan Kūttaṇār 273
140. Maturai Iḷattuppūtan Tēvaṇar 366
141. Maturai Ōlaikkatayattār Nalvellaiyār 250,369

142. Maturai Kārulaviyankūttaṇār 325
143. Matura; Kannattaṇār 351
144. Matraikkollan Vennākaṇār 285
145. Maturaiccullampātaṇār 215
146. Maturaippalli Marutaḍkilār Makaṇār Cokuttaṇār 329,352
147. Maturaippūvantakan Vettaṇār 317
148. Maturaipperumarutaṇār 214
149. Maturapperumarutiḷanākaṇār 251
150. Maturai Marutaḍkilār Makaṇār Perunkaṇṇaṇār 388
151. Maturai Marutan Iḷanākaṇār 21, 39, 103,194, 216, 283, 290,302,326,341,362,392
152. Marunkūrppattinattuccēntan Kumaraṇār 289
153. Marutam Pāṭiya Iḷankaṭuñko 50
154. Malaiyaṇār 93
155. Maḷḷaṇār 204
156. Māmulaṇār 14,75
157. Mārākkattu Nappacalaiyār 304
158. Mukkal Ācāṇ Nalvellaiyār 272
159. Muṭattirumāran 105,228
160. Mutukūrṇaṇār 28,58
161. Mupper Nākaṇār 314
162. Musuveḍkaṇṇaṇār 232
163. Mūlankiraṇār 73
164. Mōcikkannattaṇār 124
165. Mocikiraṇār 342
166. Vannakkan Corumaruḍkumaraṇār 257
167. Vaṇṇappurakkantarattaṇār 71
168. Vanparaṇār 374
169. Vilikkaṇṇpētaipperīkaṇṇaṇār 71

170. Virrārrāru Vannakkan Tattaṇār 298

171. Vinaittoḷil Cokīraṇār 319

172. Velliyaṇṇaṇār 101

173. Veḷḷivitiyār 79,335,348

174. Vellaikkuṭi Nākaṇār 158,196

175. Veripātiya Kāmakkaṇṇiyār 268

Note: This translator follows the Nariṇai edition of Pinnattūr Nārāyaṇaswāmi Aiyer.

II (a) FLORA IN NARRINAI

Tamil Name	English Name	S.No. of the verse
Atumpu	Goat's foot	145, 272, 338, 349
Atavam	Fig Tree	95
Atiral	Wild Jasmine	52, 124, 337
	Bread-fruit tree	44
Acini Āmpal	Water Lily	6, 100, 230, 280, 290, 300
Aram	Sandal Wood Tree	259, 292, 314
Al, Alam	Banyan Tree	265, 343
Intai	Eight Pinnate Soap-pod	2
Itti	White Fig Tree	162
Iratti	Jujube	113
Iruppai	Mahua	111, 279, 350
Illam	Clearing nut tree	376
Ilavam	Silk Cotton tree	160
Inkai	A sensitive plant	2,79, 86, 124, 181, 193, 205, 312 2, 174
Intu	Date Palm	
Ukāy	Tooth Bursh tree	66
Utai	A kind of tree	286
Uluntu	Black gram	89

Erukku	Madar	152
Eruvai	A kind of reed	156, 261, 294
Ēnal	Millet	13, 108, 206, 209, 336, 344, 386, 189
Aiyavi	White mustard	370
Aivanam	Wild rice	373
Omai	Sand Paper tree	84, 107, 137, 198, 252, 279, 318
Katampu	Indian Sea side oak	34
Kantal	Mangrove	54, 74, 123, 191, 207, 345
Karumpu	Sugarcane	366
Karuviḷai	Mussel-Shell Creeper	221, 262
Kalunir	Water Lily	260
Kalli	Milk Helder, Spurge plant	169, 314, 384
Kāntal	Glogry lily	14, 34, 188, 294, 313, 359, 379, 399
Kāyā	Bilberry	242, 371
Kumil	Cashmere tree	6, 274, 296
Kuravam	Common Bottle flower	56, 266
Kurukkatti	Common delight of the woods	97
Kuruntu	Wild Lime	321
Kullai	Wild Basil	376
Kuvalai	Blue lily	6, 34, 105 119, 232, 346
Kulavi	Wild Jasmine	119, 232, 346
Kuriñci	Cone head	268, 301
Kutaḷam	Convolvulus	119, 313
Kaitai	Fragrant Screwpine	163, 349
Konrai	Indian Laburnum	46, 99, 141, 221, 242, 246, 296,302, 371
Konku	Yellow Silk Cotton	48, 86, 202
Kōtal	Glory Lily	99
Cantam	Sandalwood	7,64, 261
Ceyalai	Asoka Tree	244, 376

Nālal	Tiger Claw tree	31, 54, 74, 96, 106, 167, 191, 311
Nemai	A kind of tree	394
Tamālam	Mysore gamboge	292
Taḷavam	Cemmullai (Red Jasmine)	61, 242
Tāmarai	Lotus	1,310
Tālai	Fragrant screwpine	19, 49, 78, 131, 203,211, 235, 270, 299, 335 69, 221
Tōnri	Red Glory lily	69.221
Nelli	Gooseberry	3, 87, 231
Nocci	Chaste tee	115,200, 246, 267, 293, 305
Pakanrai	Indian Jalap	
Pala	Jack tree	26, 77, 102, 326, 353, 373
pakal	Bitter guord	52, 118, 337
Pātiri	Trumpet flower tree	52, 118, 337
Pitaram	Bedali emetic nut tree	25, 99, 238, 242, 246, 256
Pittikam	A kind of Jasmine	97. 314
Piram	Sponge guord	197, 277, 326
Punku	Indian Beech tree	
Punnai	Alexandrian Laurel	4, 31, 45, 63, 67, 76, 78, 87, 91, 94, 96, 145, 163, 167, 231, 235, 249, 278, 307, 311, 354,388
Pennai	Palmyra Palm	133, 146, 199,218, 303,323, 338, 354, 372
Mañca!	Turmeric	101
Maral	Bow-string hemp	92
Marām	Common Indian Oak	20, 148
Marutu	Queen's flower tree	350
Mā	Mango tree	87, 118, 243, 381
Murukku	East Indian Coral tree	73
Mullai	Jasmine	59, 69, 109, 248, 321,361,366,367, 369

Mūnkil	Bamboo	28
yām	Ya tree	186, 198
Vayalai	Gamboge	179, 305
Valai	Colophyllum inophyllum	82
Valli	Sweet potato	82, 295
Vālai	Banana	176, 188, 222, 225, 251,309,355, 400
Vilavu	Wood apple	24
Vēnkai	Indian Kino tree	28, 112, 151, 157, 168, 202, 206,216, 232, 257, 259, 276, 313, 362, 372, 373, 379,383, 384,389, 396
Vēmpu	Neem tree	3, 103, 218, 279
Vēlam	A thorny tree	256, 302

Note : With rare exceptions, most of the Tamil names have been used in the translation.

II (b) FAUNA IN NARRINAI

ANIMALS

Tamil Name English Name S.No. of the verse

Attiri Mule 278

Arimā Lion 112

Aman Wild cow 57, 165

Aḷi Leophant 205

ĀnjĀ Cow 37, 171, 240, 395

Iralaikalai Stag 69, 256, 242

Uluvai Tiger

Ulaisnavvi Deer 124, 274

Ekinam /Nay Dog 82, 132, 212, 252, 276

Eṅku Bear 125

Ey / Mulauamān Porcupine 85,98

Erutu Ox 290

Erumai/Kārān Buffalo 60, 80, 120, 260, 271, 330, 391

Katuvan Male Monkey 22, 151, 233

Kēlal / Kōttumā Wild Boar 75, 82, 98, 119, 336, 386, 339

Cennāy Dhole 43, 103

Namali / nāy Dog 82, 212, 252, 276, 285

Pakatu Ox 290

Panri Wild Boar 82, 98, 336, 386

Piti She-Elephant 14,47

Mān Deer 84, 274

Mucu Black-faced Monkey 119

Muyal Hare 59,352

Yanai / Vēlam Elephant 7, 18, 85, 89, 105, 141, 151,

186, 194, 217, 287, 296, 318,

324, 336, 353, 381, 395

Varutai Hill goat 359

BIRDS

Eruvai Vulture 298

Kanantuḷ Lapwing 212

Kakkai Crow 258, 272, 281, 358, 337

Kili Parrot 43, 209, etc

Kutiñai Great Horned Owl 394

Kuyil Cuckoo 9,97, etc.

Kurāl Barn-owl 218, 319

Kokku/kuruku Crane 70,211

Ciral King-fisher 61, 169

Vāval Bat 87

Veṅkākkai White crow 31, 345, 358

Verkuruku White heron 138

FISHES

Iravu / Iral Shrimp 27, 111, 132, 223, etc

Curā Sword-fish 303

Varāl Murrel 60

Vāļai Scabbard-fish 340

Cirumin Small fishes 91, 178

OTHER CREATURES

Eli Rat 83

Citalai White ants 325

Cilampi Spider 189

Cilvitu Ciccada (Cricket) 252

Cemmūtāy Cochineal insect 362

Tumpi Dragon fly 17,25 etc

Piracam Honey bee 93, 268

Karām Crocodiles 292

Pāntal Python 14, 238

Palli Lizard

Aravu/Pāmpu Snake 51, 75, 366 etc.

APPENDIX III

CHART - I

Tinai	Region	Major Time	Minor Time
Mullai	Forest and sylvan tracts	Rainy Season Āvaṇi-purāṭṭaci	Evening
Kurinji	Hills and Mountainous tracts	Winter and Early Dewy seasons Aippaci-Kārtikai and Mārkaḷi-Tai	Midnight
Palai	Arid Wilderness	Summer mild and wild, and Late Dewy season- Cittirai-Vaikāci, Āṇi- Āṭi and also Māci- Paṅkuṇi	Mid-day
Marutam	Farms and agricultural tracts	All seasons	Small hours and dawn
Neytal	Sea and littoral tracts	All seasons	Sun-set

CHART - II

Region	Name of People	Name of Chieftains
Mullai	Īṭayan, Āayar	Annal, Tōṅral
Kuriṅji	Kuravan, Kuratti	Malai Natan, Verpan
Pālai	Eyinar, Eyirriyar	Meeli, Viṭalai
Marutam	Uḷavar, Uḷattiyar	Oorn, Makhizhnan
Neytal	Nuḷaiyar, Nulaicciyar	Cērppan, Turaiyan, Konkan

CHART - III

Karu-p-porul	Mullai	Kurinji	Palai	Marutam	Neytal
1. Deity	Tirumāl	Murukan	Kāli	Intiran	Varuṇan
2. Food	Paspulam frumentaceum and 'mutirai' a pulse variety	Millet, wild rice and 'vetir nel'	Whatever is obtained by loot	Rice	Food obtained by sale of salt
3. Animal	Deer, Rabbit	Elephant, Tiger, Hog, Bear	Emaciated Elephant, Tiger, wild Dog (Cennai)	Buffalo and the Water-Dog (Nirnāy)	Shark
4. Tree	Indian Laburnum Cinnamonum Cassia, 'putal'	Indian Kino, Silk-Cotton tree	Mimusops Hexandra, South Indian mahua, Spurge, 'Soorai'	Arjuna, Myrobalan, River Portia	Alexandrian laurel, Fragrant screw pine
5. Bird	Forest Hen	Peacock, Parrot	Vulture, Hawk	Swan, 'Anril'	The Sea-Crow
6. Drum	'Erukōṭ Parai'	Veriyattu-p-parai Toṇṭaka-p-parai	Vazhi-p-pari parai Cūrai Koṇṭa Parai	Nellari Parai	Navai-p-parai
7. Vocation	Grazing cattle	Honey-gathering	Dacoity	Agriculture	Fishing and Salt Manufacture
8. Tune (Raga)	Catari (Kamavar-dhini)	Kuṛiṇji	Pālai	Marutam	Sevvaḷi
9. Flower	Jasmine, The wild shrub bearing white fragrant flower, Jasminum sambac	Gloriosa Superba, strobilanthus	Wild cinchona (Marām flower)	Lotus, Lily	Lotus alba
10. Source of Water	Jungle-river	Spring, water-falls	Disused wells, springs	Rivers, Tanks	Wells, Sea-water

Classification of the Verses under the Five Stages and Moods of Love Recognised in

Tamil Aesthetics

Five Stages and Moods of Love Poem Numbers

Kuriṇji (132 Poems)

Mullai (28 Poems)

Marutam (32 Poems)

Neytal (102 Poems)

Palai (106 Poems)

APPENDIX IVA

HISTORICAL PERSONS IN NARRINAI

Atiyamāṇ Netumāṇ Añci	A celebrated patron who ruled from Takatūr. Its modern name is Tarumapuri. He was the friend of Avvaiyār (Nar:381]
Antiran	A patron of great renown. He was called Āy Antiran. He was the ruler of the Potiyil Hill. [Nar.237]
Amman	The ruler of Cirukuṭi. He belonged to an ancient clan [Nar:367]
Alici	The ruler of Ārkkātu in the Cola country. [Nar:87, 190]
Anni	A minor chieftain. He cut down the punṇai tree of one Titiyaṇ at kurukkaippaṇantalai [Nar: 180]
Utiyan	The Cērā monarch. Most probably he was Utiyan Cēralātaṇ, the hero of the First Decade in Patirrup pattu. [Nar:113]
Ori	One of the seven celebrated patrons.He was the chief of the Kolli Hill. He was a great archer.. [Nar:6, 52, 265, 320]
Kāri	The chief of Mullūr [320]
Killi	Colā monarch [Nar:141, 390]
Kuttuvan	The Cēra monarch (Nar:14, 105, 395]
Cempiyan	The Cola monarch. [Nar:14]
Celiyan	The Pāṇṭiya monarch [39, 298, 340, 387)
Cenni	The Cōla monarch [265]
Centan	A Cola monarch [190]
Talumpan	A minor chief [300]
Tittan	A minor chief [58]
Tirumā Uṇṇi	A young woman who pulled out one of her breasts in frustration. [216]
Nannan	A king of the Velir clam. He was the ruler of the koṅkānam region. [270, 391]
Palayan	A minor chief. He ruled from Por [10]
Pulli	A chief of the Veḷkatam region. He was a famous warrior and a patron [14]
Periyan	A minor chief. He ruled from poraiyāru [Nar.131]

Malaiyan Malaiyamāṇ	Tirumuṭikkāri, the chief of Muḷḷūr [77, 100, 170]
Malavar	A class of warriors who were expert horse-riders [52]
Miñili	A minor chief. He ruled from Pāram [265]
Mutiyān Malayamāṇ	Tirumuṭikkāri, the chief of Mullūr [390]
Mūvṇ	A minor chief. He was defeated by the Cēra monarch and his tooth was pulled out as a punishment. [Nar:18]
Vāṇan	A minor chief. He ruled from Cirukuṭi. [340]
Virān	A minor chief. He was ruler of Iruppaiyior. [380]
Viraivēnmān	A Vēḷ chief. His capital was Vīrai, a coastal town. [58]

For further reference

[1] Introduction of Pinnattūr Narāyaṇacēmi Aiyer to his Nariṇai edition

[2] A concise compendium of Cankam Literatru, Part I and II, [Prof. K.G. Seshadri, Tamil University, Thanjavur.]

APPENDIX IV B

NAMES OF PLACES IN NARRINAI

Akappā	Inner fort... palyānai celkeḷu kuttuvan, a cēra monarch captured it. [pattiṇappālai, 22:26, 27; Patirruppattu, 3:3] Cempiyan, a cola king captured it in broad daylight. Nasrinai, 14:3-5
Ampar	A town in the ancient Cōla country. Aruvantai was its chief. Killi, the Colā monarch ruled it. The town was fed by the river Aricil. [Nar.141]
Ārkkātu	This town is at present a village in the Tañcāvūr region. Its chief was Alici, father of Cēntan [Nar 190, 227]
Ārēru	This town was in the Cāḷa country [Nar 265]
Alankāgam	A town in the Cola country. In this place, pāntiyan Netuñceliyan defeated the other two crowned monarchs and many other minor chieftains [Akam 36, Narr 387]

Iruppai	A hill in the realm of a chief named Viran[290]
Urantai	The capital city of the Colās. Now it is part of Tiruccirāppalli. It is otherwise known as Uraiūr and Kōli [Nar: 400]
Ūṇūr	The capital of one Talumpan [300]
Ēlilkunram	A hill in the realm of Nannan,A Vel Chief. It is in the Konkanam Region
Kalar	A town in the Colar Country. It was near Pukar City, the ancient sea port.It was ruled by one Matti, a chief of the fisher folk
Kāntvāyil	A town in ancient Tamil Nadu. It was on the sea shore
Kitankil	A town in the realm of Nalliyakkōtan, the hero of Cirupāṇāṇruppaṭai (nar:65]
Kutantaivāyil	Modern Kutavāyil near Kumpakāṇam. It was a fortified town of the colās. Kirattaṇār hailed from this place. [nar:379)
Kūtal	Madurai city, the capital of the Pāṇṭiyas [Nar:39. 298]
Korkai	A famous seaport in the Pāṇṭiya country. It was renowned for pearl fishery. It is referred to by the western writers. [Nar:23]
Cāykkātu	A town near Kāvirippumpattiṇam. It is celebrated in the Tēvāram of St. Tirugananacampantar. [Nar:73]
Cirukuti	A small town in the Colā country. It is spoken as the capital town of Aruman as well as Vāṇaṇ. Nar:340.367]
Tonti	A sea-port in the Cēra country. It is referred to by the western writers. [Nar:8,18,195]
Poraiyāru	A town on the east coast. This town exists even now with the same name.
Marunkūrppattiṇam	A coastal City with a sea-port [nar.258]
Marunkai	A town in the Pāṇṭiya country [Nar:358]
Mulḷūr	A town ruled by kāri, one of the seven celebrated patrons [Nar:170.291]

Venni A town in the domain of killi, a Cāḷa monarch. Karikāl peruvaḷattān, the most renowned Colā monarch of the cankm period defeated the other two Tamil monarchs as well as many minor chief tains in the battle of Venni. Now the place goes by the name Koyil Veṇṇi. It is in the Tiruvārūr district. [Nar:391]

Vēḷir kunrūr Kunrūr belonged to the ancient vēl chiefs [Nar.280]

APPENDIX V —COMPARISONS IN NARRINAI

The thing described & The Simile

1. The kinship of the hero

As sweet as the sweet honey gathered by the bees on the sandal tree, after buzzing the pollen of the lotus.

2. The hero is indispensable to the heroine

Like the nain to the world.

3. The dauntless heart of the hero

The thunder that shatters even the mountain

4. The boxes drawn on the ground for playing vattu (dice) game

The touchstone that tests gold

5. The sweetness of the heroine

The satisfaction derived when one completes one's duty.

6. The hue of the heroine

The stalk of the Āmpal plant, its outer skin removed.

7. The shining body of the heroine

The blue gem.

8. The never-failing affirmation of the hero

The never-failing spear of palaiyan

9. The faded body of the heroine

The flower-wreath that remains unworn.

10. The flowers of the vēñkai tree

The sparks of fire from the workshop of a black smith.

11. The heroine forsakes her precious bashfulness

The mother forsakes her child when a devil snatches it

12. The transient nature of wealth

The water way made by a fish on the surface of the Tank

.

13. The stream that flows from a mountain

A single tusk of an elephant.

14. The scaly trunk of the Tālai bush

The skin of the shrimp.

15. The thorny blade of the Tāḷai

The horn of the sword-fish.

16. The monkey dampened with the rain water

Those who sit in penance during the month of Tai. [22]

17. The arrival of the hero to the delight of his beloved

The rain that falls during night to save the paddy crops during acute drought [22]

18. The woodapple fruit that lies in the ground

The abandoned balls after the game is over[[23]

19. The dragon-fly bathed on pollen dust

The touchstone with streaks of gold on it [25]

20. The melody of the yaL

The humming of the bees [30]

21. The plight of the hero who is pulled by many women

The plight of single plank of wood caught hold of by many during a shipwreck [30]

22. The black hill with a white stream

Māyān and vāliyon seen together. [32]

23. The suffering of the heroine on hearing of the parting of the hero

The suffering of a minor chief with a dilapidated fortress when besieged by a strong army [43]

24. The transient nature of youth and pleasure

The shadow of a shot arrow[46]

25. The buds of the Mullai

The beaks of the king fishers [61]

26. The empty body of the heroine after her wisdom and heart had deserted it.
The sandal tree that slowly dies after the kuravar had cut its branches
inadvertently.[64]

27. The fingers of the ghoul
The dried out pods of the konrai tree [73]

28. The white layer on the brackish soil
The half-formed butter floating in the pot while churning [84]

29. The pakaṇrai flower
Silvervessel-pāṇtil [86]

30. The heart that melts of agony
The heap of salt subjected to rain shower [88]

31. The wilted chamaleon
The faded blade of maral [92]

32. The heroine who conceals within herself the new charm she got from the union
with her lover.
The fresh pearls with their hidden beauty before giving it a wash. [94]

33. The red face of a monkey
The sweet fig [95]

34. The bristling manes of a wild boar
The thorns on the porcupine [96]

35. The hero who shakes of fear that his amorous nature will come to the knowledge of his wife.

The vibrating face of the drum beaten. [100]

36. The skin of the shrimp

The outer skin of tender mañca! (turmeric) tuber. [101]

37. The fruit of the pālai tree

The fork used by the smiths [107]

38. The state of the lonely heroine

The plight of a small cow kept in a miry stall, tied to a raft in the roof during a gloomy night with cold wind and rain [109]

39. The downy headed shrimp

The downy flowers of Iruppai tree [111]

40. The intermittent lightning flashes

The winking of the mountain (110)

41. The sobbing of the heroine

The melody of the pipe played in the battle field [113]

42. The leaf of the nocci plant

The foot of the peacock [115]

43. The downy headed pātiri flower

The Painter's bursh soaked in red lac [118]

44. The separated lovers

The separated Anril pair [124]

45. The hoof-print of deer on the sand dune

The crucible used for melting silver. [124]

46. The faded body of the suffering woman

The lamp lit on a broad day [128]

47. The thorny blade of the Tālai bush

The thorny horn of the shark [131]

48. The sweet words of the heroine offering solace to the hero

The water sprinkled with a leaf-cup by a blacksmith on the red-hot iron abating the hotness[133]

49. The konrai trees with their dry pods

The hill-dwelling ascetics with their matted, hair [141]

50. The cool shade of the tree

The just rule of a virtuous king [146]

51. The lightning flash

The shining of the copper pot while taking shape in the workshop. [153]

52. The water surface in a tank

The clear and shining blue gem. [159]

53. The white sand-dune

Gathered moon-light. [159]

54. The eyes of the heroine

A pair of kuvaḷai flowers [160]

55. The red blades of the Tālai bush

The rays of the setting sun [163]

56. The soft feathers of the crane

The softly crushed white membrane found inside the bamboo stem. [178]

57. The reddish flower of the Inkai

Melted lac [193]

58. The fresh moon-light

The milk kept in a vessel [196]

59. The lamps in the fishing boats

The stars in the sky [199]

60. The Konku trees full of blooms

The rows of lamps lit on the kārtikai festival day [202]

61. The charming hue of the heroine

The tender leaf of the Inkai subjected to rain [205]

62. The black-legged heron

The Tālai flower [211]

63. The elephant that ever looks beautiful

The wealth of a generous man that flourishes for ever [217]

64. The bright lamps in the fishing boats

The reflection of the tender sunlight [219]

65. The karuviḷai flowers

Blue gems [185]

66. The heroine regains her husband's love

The fissured field receiving rain water [231]

67. The tiny white crows bathing in the blue sea

The constellation of seven stars in the sky [231]

68. The dark clouds collected together

The elephants collected by Antiran to distribute to the newly arrived suppliants [237]

69. The flowers of the vēlam plants

The wisks used by the monarchs [241]

70. The transient nature of human life

The changing of place of the dice [243]

71. The white clouds moving on hill-top

The cotton beaten by the bow for removing the seeds [247]

72. The mullai buds

The dots on the face of the elephant [248]

73. The kumil fruits

The golden swings of the jewels worn by women [274]

74. The Drops of mist falling on the bat's wings

The drops of oil dripping from a wick. [279]

75. The suffering of the body of a hero in dilemma, whether to proceed on his travel or return home

A wornout rope of weak strands which is pulled. from either ends by two strong tuskers. [284]

76. The excessive love sickness of the heroine

The flame that burns when the cowherds set fire to the root of a cut down tree. [289]

77. The heroes gathered on the sand-dune

The army of monarchs. [290]

78. The bunches of flowers hanging from the konrai tree

The golden face-cover of an elephant [296]

79. The shining drops of water of the sea waves struck by wind

The cotton struck by a bow to remove the seeds from it [295]

80. The screeching of the parrot

The melody of the vayir [304]

81. The nocci leaves

The peacock's foot. [305]

82. The field of millet after harvest is desolate

The desolate arena after the festival is over. [306]

83. The unfolded lotus flowers

The burning lamp [310]

84. The wide leaves of lotus in a tank

The moving ears of elephant [310]

85. The inner hollowness of a drum covered by leather pieces

The empty words of the bard devoid of truth [310]

86. The wornout boat nomore receives the usual offerings.

The old bull which is no more useful for service is driven out to graze in the garden. [315]

87. The ripe millet ears

The lifted trunks of elephant [317]

88. The arms of the heroine grow weak in spite of her inseparable union with her lover
The folk feel thirsty even while they pluck kuvaḷai flowers in the tank [332]

89. The Tālai flower unfolding

The palmyra leaf-cup filled with cooked rice [335]

90. The unfolded āmpal bud

The beak of the white crow while weaning. [345]

91. The din of the flowing stream

The sound of the drum played by a bard (347]

92. The hero follows the heroine's friend expecting her favour ceaselessly

The ghoul that keeps watch over the soldiers who got wounded in the war [349]

93. The tip of the banana flower touches the unfolded kantil flower

The mother inserts the nipple of her breast into the mouth of her new-born child (355]

94. The forelap bedecked with many layers of jewels

The raised serpent hood [366]

95. The unbounded love-passion

The flood of the Ganges that erodes its banks [369]

96. The clouds flash out in the hill

The shining flower bunches of the kinsai trees in the hill thick with kāyā (371)

97. The suppliants enjoy the wealth of a generous patron

The parrots freely eat the ripe millet grains in the field. [376]

98. The trembling heart of the heroine

The trembling of the tender leaf of a tree on the eroded bank of a wild river during a flood. [381]

99. The hooting of the owl

The sound heard in the workshop of a blacksmith [394]

100. The lover remains for ever in the heart of the woman

Justice is preserved in the court of the Cola monarch

APPENDIX VI

SOME OF THE CUSTOMS AND MANNERS OF THE ANCIENT TAMILS

Note : The number in the brackets refer to the serial numbers of the poems.

1. Flowers were preserved in caskets - 337
2. Young girls raising alarm (Tiger! Tiger!) while collecting vēñkai flowers - 389.
3. The fisherfolk burn incenses to their boats in use - 315
4. Kings burn down foe's territories - 384
5. Rotation of crops was known - 210
6. Medicinal plants preserved - 226
7. Hunters use decoy birds and animals - 212, 312
8. Women dancers receive oil and pieces of cloths as gifts - 328
9. Cloths washed and starched - 90
10. Foe's tooth pulled out as a punishment - 17
11. Fish-fat used as fuel for lamps - 175, 215
12. Pony used as a vehicle - 278
13. Maral fibre used to make garments (Hillsfolk) -64
14. Potters perform priestly jobs - 200, 293
15. Night-guards employed - 132
16. Bellows used by ironsmiths - 125
17. Widows live on spinning - 353
18. Salt exchanged for paddy - 31, 254
19. Clay-mould used for making ornaments - 363
20. Brigands sound durms while looting - 298
21. Crows fed by women - 258

22. Blades fo fragrant screwpine used as roofing material - 207
23. Millet-field watched from lofts - 276
24. Oil-bath was practised - 380
25. Omens were believed - 40, II
26. Dance in festival days - 50
27. Cowherds blow pipes - 69
28. Spindles in use for spinning - 74
29. Horses adorned with golden jewels - 78
30. Manes of horses trimmed - 81
31. Horses adorned with bells - 81
32. Hounds employed in hunting - 82
33. Snares used to catch animals - 98
34. Painters employ brushes - 118
35. Rings worn in fingers - 120
36. Bride-price was paid to secure brides - 150, 300
37. Copper pots made - 153
38. Shields of warriors decorated with peacock feathers and bells - 177
39. Seeds separated form cotton using a bow - 247
40. Honey ripens inside bamboo piepes, buried in the ground - 276
41. Chisels used to catch huge fishes - 388
42. Women wear Atumpu flowers - 145
43. Woman dances on a rope - 95
44. Shephereds wear wreaths - 169
45. Shepherds dig out wells - 240
46. Cattle adorned with bells - 264
47. Woman wears waist band - 366
48. Lamps taken in boats while going for fishing - 67
49. Blacksmith pours water on red-hot iron - 133
50. Vines grown in mud-pots - 179

51. Pipers employed in battle fields - 113
52. Penance was in practice - 226
53. Women sport in the sea - 307
54. Gods given offerings - 251
55. Towns of monarchs have protective walls - 197
56. Vēlan strews flowers and dances to the accompaniment of musical instruments -
51, 322
57. Hunters' sons play vattu game - 3
58. Curd churned during early morning - 12
59. The constellation of seven stars is sacred - 231
60. One cannot know of one's life-span - 314
61. King should not extract dues by unfair means - 226
62. Lord Murukan is appeased by worship - 47
63. The value of youth praised - 314
64. Fearful deities roam about during night - 398
65. Women play with balls - 140
66. Austere food taken during Tai month - 22
67. Doctor should prescribe the right medicine - 136
68. Men should protect friends and relatives - 286
69. Theory of karma well-known - 88
70. Religious bath at early morning - 80
71. Lizards foretell - 169
72. Children fed with food mixed with milk - 110
73. Doves reared in houses - 71
74. Deity abides in banyan tree – 343
75. Night-guards advise people to close doors at the fall of night - 132
76. The guards sing kañci raga - 255
77. Houses fenced with fallen leaves of palmyra tree -.3
78. Seeds taken in baskets for sowing - 210

79. Women wait for oracular words - 288

80. The high ideal of young girls - 110

Note : The above list is not exhaustive though it contains most of the customs and manners found in this anthology,

APPENDIX VII SOME ASPECTS OF RELIGION

1. Māyān - Lord Vishnu and his incarnation Balaraman

2. The creator of the world

3. Lord Murukan and his consort Valli 240

4. Kāman the god of love 39

5. Deities abide in springs, hills, fords and trees 34, 83, 155, 165, 343

6. Deities are fearsome

7. Deities appear before the devotees to bless them

8. Offerings to gods

73, 251, 358, 367, 398

9. Ghouls roam about at night and visit the village common 171, 255, 73 293

10. Vēlaṅ conducts frenzied dance in honour of Murukan 34, 47, 51, 173, 273, 282, 322

11. Potter plays the role of a priest

12. Woman conducts rituals

13. Penance and austere food 80, 272

14. Theory of karma 88, 188

15. Idea of Rebirth

16. Month of Tai [Jan-Feb] auspicious for penance

17. Constellations of six stars and seven stars worshipped 202, 231

18. Crows receive food offering 258, 281.343

19. Saints with matted hair and unwashed bodies Jaini monks? * 141

20. Gods have their retinues

APPENDIX VIII

VERSES OF SPECIAL SIGNIFICANCE

1. Bashfulness of woman is more precious than life
2. Age cannot wither true love
3. A virtuous man lives for his fellowme
4. Do not leave a task unfinished
5. The wise would never fail in their duties
6. Poverty tolerated by a precocious daughter
7. A concubine's children have no social status 330
8. Even poison is worth taking if served by a friend 355
9. How to choose friends 378
10. Love is eternal and continues through births 397
11. Nature of a good doctor 136
12. Do not bear false witness
13. Compassion as the greatest wealth
14. Even a tree can become the sister of a girl 172
15. Monks live in the hill-side 141
16. Silver melted in a cup 124
17. It is painful to part from even an enemy 108
18. A gypsy woman walks on the rope 95
19. The virtuous act of entertaining strangers 41, 81, 120, 142, 258, 280, 361
20. Paying bride-price 150, 300
21. Monkey milks a sleeping cow 100-54
22. A bat's dream
23. Past karma
24. A clicking lizard influences a wild boar
25. The painting of a cowherd

26. woman pulls out her breast in frustration 216
27. Know the limit in anything 226
28. Indolence is the mother of poverty 252
29. Protecting friends 286
30. The sneeze of a monkey 326
31. A prostitute is not a match to a wedded wife 230

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை --- அண்மை வெளியீடுகள்

தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும்

சங்க இலக்கிய ஆய்வுகள்

தொல்காப்பிய ஆய்வுகள் -

Indian Epistemology

பெ.நா. அப்புசுவாமியின் அறிவியல் கட்டுரைகள் தொகுதி

தாய்நாட்டிலும் மேலை நாடுகளிலும் தமிழியல் ஆய்வு

ஐப்பானியக் காதல் பாடல்கள்

குறுந்தொகை - ஒரு நுண்ணாய்வு

பயிலரங்கக் கவிதைகள் !

உ.வே.சா. நூல்களில் சொல்லும் சுவையையும்

தமிழ் நாடகம் - நேற்றும் இன்றும்

நாடகமும் நாடகக் கம்பெனி அனுபவங்களும்

இ.ப.த. மன்ற ஆய்வுக் கோவை 1970 தொகுதி-3

இ.ப.த. மன்ற ஆய்வுக்கோவை 1970 தொகுதி-2

இ.ப.த. மன்ற ஆய்வுக்கோவை 1970 தொகுதி-1

இ.ப.த. மன்ற ஆய்வுக்கோவை 1969 தொகுதி-2

இ.ப.த. மன்ற ஆய்வுக்கோவை 1969 தொகுதி-1

சங்க கால மன்னர்களின் காலநிலை தொகுதி-2

சங்க கால மன்னர்களின் காலநிலை தொகுதி-1

இராமாயணம் - தோற்பாவை நிழற்கூத்து

லவகுச நாடகம்

அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத் தமிழ்ச் சுவடிகள்

விளக்க அட்டவணை தொகுதி-4

அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத் தமிழ்ச் சுவடிகள்

விளக்க அட்டவணை தொகுதி-3

எட்டையபுரப் பள்ளு

திருக்குறள் பூரணலிங்கம்பிள்ளை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு
தொல்காப்பியப் பாவியல் கோட்பாடுகள்

இந்திய விடுதலைக்கு முந்தைய தமிழ் இதழ்கள் தொகுதி-2
நானும் என் கவிதையும்

On Translation

ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்
தனிநாயகம் அடிகளாரின் சொற்பொழிவுகள்

Literary Criticism in Tamil and Sanskrit

செந்தமிழ் அகராதி
சொற்பிறப்பு - ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி
தமிழ்ச்சொற் பிறப்பாராய்ச்சி
அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத் தமிழ்ச் சுவடிகள்
விளக்க அட்டவணை தொகுதி-2

பிரதிமா ஸ்வப்ன வாசவதத்தம்

அறநூல்

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் நாடகங்கள்

பொருள் புதிது

ஆளும் தமிழ்

தமிழர் கொடிகள்

தமிழர் சமூகவியல்
